د مالِک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت لوقا زیرے

مقدمه

۱ ۱ ډېرو خلقو په دې لاس پورې کړے دے چې د هغه واقعاتو ترتیب وار بیان وکړی کوم چې زمونږ په مینځ کښې تیر
شوی دی. ۲ بلکې هغوئ مونږ ته خبرې حواله کړې دی او چا چې دا واقعات د سر نه په خپلو سترګو لیدلی وُو هغوئ د
زیری خادِمان وُو. ۳ نو زهٔ هم په خپل وار، اے خوږه تیوفیلوسه، ستا دپاره د پوره تحقیق نه پس دا ټولې خبرې په ترتیب
سره لیکم. ۴ دا د دې دپاره چې ستا په هغه خبرو پوره یقین وشی د کومو نه چې تهٔ خبر کړے شوے یې.

د حضرت یحییٰ د پېدایښت پېشګوئي

۵ د یهودیه د هیرودیس بادشاه په زمانه کښې یو یهودی اِمام وو چې نوم یې زکریاه وو. دے د ابیاه د خاندانه وو. د هغهٔ
ښځه د هارون د اولاده وه. د هغې نوم الیشبع وو. ۶ دوئ دواړه د خُدائ پاک په وړاندې رښتینی وُو او د مالِک خُدائ
ټول حُکمونه او قانونونه یې بې‌عیبه منل. ۷ خو د هغوئ اولاد نهٔ وو ځکه چې الیشبع شنډه وه او دوئ دواړه د ډېر عُمر
وُو. ۸ یو ځلې چې د زکریاه د خاندان د خِدمت وار وو او هغهٔ د اِمامت فرض پوره کولو، ۹ نو د اِمامت د طریقې په
مطابق د هغهٔ د نامې هسک راووتلو چې د مالِک خُدائ کور ته ننوځی او خوشبوئی وسیزی. ۱۰ دا د خوشبویۍ د سیزولو
وخت وو او بهر ټوله جمع په عبادت کښې مشغوله وه، ۱۱ چې د مالِک خُدائ یوه فرښته د خوشبویۍ د قربانګاه ښی
طرف ته ولاړه ښکاره شوه. ۱۲ د دې په لیدلو زکریاه حېران شو او یرې واخستو. ۱۳ خو فرښتې هغهٔ ته وفرمائیل،
”زکریاه. یرېږه مه. ستا دُعا قبوله شوه، ستا د ښځې الیشبع به یو زوئ وشی او تهٔ به د هغهٔ نوم یحییٰ کېږدې. ۱۴ ستا زړهٔ
به د خوشحالۍ نه ډوپونه وهی او ډېر خلق به د هغهٔ په پېدایښت خوشحاله شی، ۱۵ ځکه چې هغه به د مالِک خُدائ په نزد
لوئ وی. هغه به مے او شراب کله هم نهٔ څښی، د مور د ګېډې نه به هغه په روحُ القُدس معمور وی، ۱۶ او هغه به ډېر بنی
اِسرائیل د مالِک خُدائ پاک لارې ته راواړوی. ۱۷ هغه به د الیاس په روح او طاقت د مالِک نه وړاندې روان وی، چې د
پلارانو په زړونو کښې خپلو بچو دپاره دوباره مینه واچوی او چې نافرمانه د صادقانو حکمت ته راوګرځوی او خلق د مالِک
خُدائ د تابعدارۍ دپاره تیار کړی.“ ۱۸ زکریاه فرښتې ته وفرمائیل، ”زهٔ څنګه په دې باور کولے شم؟ زهٔ په خپله بوډا یم او
زما ښځه هم بوډۍ ده.“ ۱۹ فرښتې جواب ورکړو چې، ”زهٔ جبرائیل یم، زهٔ د خُدائ پاک په حضور کښې ودرېږم او زهٔ یې
تا سره د خبرو کولو او د دې زېری درکولو دپاره رالېږلے یم. ۲۰ خو اوس واوره چې تهٔ به د خبرو طاقت بائیلې او د دې
کار د کېدو پورې به ستا خولهٔ بنده وی ځکه چې تا په ما باور ونهٔ کړو، او په خپل مقرر وخت به زما خبره صحیح ثابته
شی.“ ۲۱ په دې دوران کښې خلق د زکریاه په اِنتظار وُو او سوچ یې کولو چې هغه د خُدائ په کور کښې ولې دومره ایسار
شو. ۲۲ کله چې هغه راووتو نو د هغوئ سره یې خبرې نهٔ شوې کولے او هغوئ پوهه شُو چې هغهٔ د خُدائ په کور کښې
څهٔ رویا ولیده. او هغوئ ته یې اِشارې کولې خو ژبه یې نهٔ چلېده. ۲۳ کله چې د هغهٔ د خِدمت ورځې ختمې شوې نو
زکریاه کور ته لاړو. ۲۴ د دې نه پس د زکریاه ښځه الیشبع اُمیدواره شوه او پینځهٔ میاشتې هغې خپل ځان پټ وساتلو.
۲۵ دا یې ووئیل چې، ”دا د مالِک خُدائ رضا ده چې اوس هغهٔ زما سترګې اوچتې کړې او زهٔ یې د بنی آدمو په وړاندې په
خپل فضل سره د سپکاوی نه بچ کړم.“

د حضرت عیسیٰ د پېدایښت پېشګوئي

۲۶ بیا د هغې په شپږمه میاشت خُدائ پاک جبرائیل فرښته د ګلیل ناصرت نومې ښار ته یوې پېغلې ته ورولېږله ۲۷ چې
کوژدن یې د داؤد د خاندان یوسف نومې سړی سره شوې وه او د دې پېغلې نوم مریم وو. ۲۸ هغې ته فرښته ښکاره شوه
او ورته یې وفرمائیل، ”مبارک شه. په تا ډېر فضل شوے دے، مالِک خُدائ ستا مل دے.“ ۲۹ هغې چې څۀ وفرمائیل مریم
په هغې ډېره فکرمنده شوه او حېرانه وه چې د دې مبارکۍ څۀ مطلب دے. ۳۰ بیا فرښتې هغې ته وفرمائیل چې، ”مریمې.
یرېږه مه. خُدائ پاک په تا مهربانه شوے دے. ۳۱ ګوره، تۀ به اُمیدواره شې او یو زوئ به دې وشی او تۀ به د هغۀ نوم
عیسیٰ کېږدې. ۳۲ هغه به لوئ وی او هغه به د خُدائ تعالیٰ زوئ وبللے شی. مالِک خُدائ پاک به هغۀ ته د خپل نیکۀ داؤد
تخت ورکړی. ۳۳ هغه به د تل دپاره د یعقوب په خاندان بادشاهی کوی او بادشاهی به یې هیڅکله نۀ ختمیږی.“ ۳۴ مریمې
وفرمائیل چې، ”دا څنګه کېدے شی؟ زۀ خو لا وادۀ شوې هم نۀ یم.“ ۳۵ فرښتې جواب ورکړو، ”روحُ القُدس به په تا نازل
شی او د خُدائ تعالیٰ قُدرت به په تا سورے وکړی او په دې وجه به هغه مقدس ماشوم د خُدائ پاک زوئ بللے شی. ۳۶
بله دا چې ستا خپلوانه الیشبع هم اُمیدواره ده او په زوړ عُمر به زوئ راوړی او څوک چې په شنډه مشهوره وه، د هغې د
اُمیدوارۍ شپږمه میاشت ده. ۳۷ ځکه چې هیڅ یو کار د خُدائ پاک دپاره ناممکنه نۀ دے.“ ۳۸ مریم وفرمائیل چې، ”زۀ
د مالِک خُدائ وینځه یم. تا چې څۀ فرمائیلی دی، هم داسې دې وشی.“ بیا فرښته د هغې نه لاړه.

د بی‌بی مریمې د الیشبع سره ملاقات

۳۹ په دغه وخت مریم نیغه راپاڅېدله او یو ښار ته لاړه کوم چې د یهوداه په غریزه علاقه کښې وو. ۴۰ هغه د زکریاه کره
ورغله او په الیشبع یې سلام واچولو. ۴۱ کله چې الیشبع د مریمې سلام واورېدو نو ماشوم د هغې په ګېډه کښې په ټوپونو
شو نو الیشبع د روحُ القُدس نه معموره شوه. ۴۲ او په زوره یې ووئیل، ”په ټولو ښځو کښې تۀ مبارکه یې او ستا د ګېډې
مېوه مبارکه ده. ۴۳ زۀ څوک یم چې زما د مالِک مور دې زما تپوس له راشی؟ ۴۴ چې څنګه ستا سلام زما تر غوږو شو
نو زما په ګېډه کښې زما بچی ټوپ ووهلو. ۴۵ خومره بختوره ده هغه چې په دې یې ایمان دے چې د مالِک خُدائ قول به
پوره شی.“

د بی‌بی مریمې حمد و ثنا وئیل

۴۶ او مریمې وفرمائیل چې، ”اے زما زړۀ. د مالِک خُدائ لوئی بیان کړه. ۴۷ اے زما زړۀ. خوشحالی وکړه، خوشحالی
وکړه. زما د خلاصوونکی خُدائ پاک په نوم، ۴۸ چې هغۀ د خپلې عاجزې وینځې په حال دومره لوئ نظر کړے دے. د نن
ورځې نه پس به راتلونکی ټولې پیړۍ ما ته بختوره وائی. ۴۹ ځکه هغۀ زما دپاره دومره لوئ کارونه کړی دی. د هغۀ نوم
پاک دے. ۵۰ او څوک چې د هغۀ نه یرېږی، په هغوئ د هغۀ رحم پیړۍ په پیړۍ دے. ۵۱ او هغه کارونه چې د هغۀ لاس
کړی دی، د هغۀ قوت څرګندوی. کبرژن او مغروره یې په خپلو خیالونو سره دانه وانه کړی دی. ۵۲ هغۀ حکمرانان د
تختُونو نه راغورزولی دی خو غریبانان یې لویو مرتبو ته رسولی دی. ۵۳ اوږی یې په ښۀ خیزونو ماړۀ کړی دی او مالدار
یې تش لاس شړلی دی. ۵۴ هغۀ د خپل خادِم بنی اِسرائیل مدد کړے دے، لکه چې زمونږ نیکونو ته هغۀ وئیلی وُو، ۵۵ هغۀ
په اِبراهیم او د هغۀ په اولاد رحم کول چرې هېر نۀ کړل.“ ۵۶ مریم د الیشبع سره درې میاشتې پاتې شوه او بیا کور ته
واپس راغله.

د حضرت یحییٰ پېدایښت

۵۷ بیا د الیشبع د بچی پېدا کېدو وخت پوره شو او د هغې زوئ پېدا شو. ۵۸ هر کله چې د هغې ګاونډیانو او خپلوانو دا
واورېدل نو ډېره زیاته خوشحالی یې ورسره وکړه چې مالِک خُدائ پرې لوئ رحم وکړو. ۵۹ او هغوئ په اتمه ورځ بیا
راغلل چې ماشوم سنت کړی او هغوئ دا غوښتل چې د هغهٔ د پلار نوم زکریاه پرې کېږدی. ۶۰ خو د هغهٔ مور ورته ووئیل
چې، ”نه. دے به یحییٰ بللے شی.“ ۶۱ خو هغوئ ووئیل چې، ”ستا په خاندان کښې خو د هیچا هم داسې نوم نشته.“ ۶۲
بیا هغوئ د هغهٔ د پلار نه په اِشارو تپوس وکړو چې، ”د دهٔ نوم څهٔ اېښودل په کار دی؟“ ۶۳ هغهٔ د لیکلو یوه تختئ
راوغوښته او په دې ټول حېران شول چې هغهٔ دا ولیکل چې، ”د دهٔ نوم به یحییٰ وی.“ ۶۴ سمدستی د هغهٔ شونډې او ژبه
آزاد شول او هغه ګویا شو او د خُدائ پاک ثنا یې ووئیله. ۶۵ ټول ګاونډیان په دې خبره هیبت واخستل او دا خبرې د
یهودیه په غریزه علاقه کښې هرې خوا ته خورې شولې. ۶۶ چا چې دا واورېدل په هغوئ ډېر اثر وشو او وې وئیل چې، ”د
دې ماشوم نه به څهٔ جوړېږی؟“ ځکه چې د مالِک خُدائ لاس د دهٔ په سر دے.

د حضرت زکریاه نبوت

۶۷ بیا د هغهٔ پلار زکریاه د روحُ القُدس نه معمور شو او دا پېشګوئې یې وکړه، ۶۸ ”ثنا دې وی د بنی اِسرائیل په مالِک
خُدائ پاک، ځکه چې هغهٔ په خپلو بندیانو نظر وکړو، او هغوئ یې په بیعه واخستل او آزاد یې کړل. ۶۹ او د خپل خادِم
داؤد په کور کښې یې یو زورَور خلاصونکے پېدا کړو. ۷۰ او لکه چې هغهٔ د وړومبو مقدسو نبیانو په خولهٔ څو پېړئ
وړاندې وعده کړې وه ۷۱ چې هغه به مونږ د خپلو دشمنانو نه خلاص کړی او د هغوئ ټولو د لاسونو نه څوک چې راسره
کینه ساتی. ۷۲ او دا چې هغه به زمونږ په پلار نیکهٔ رحم وکړی او خپله مقدسه وعده به یاده ساتی. ۷۳ هم دا قَسم هغهٔ
زمونږ د پلار اِبراهیم سره کړے وو، ۷۴ چې هغه به مونږ د دشمنانو د لاسه بچ ساتی، او د یرې نه به امان راکړی ۷۵ چې
مونږ ټول عُمر په پاکئ او په صداقت د هغهٔ عبادت وکړُو. ۷۶ او اے زما وړوکیه، تهٔ به د خُدائ تعالیٰ نبی بللے شې ځکه
چې تهٔ به د مالِک په وړاندې تیر شې چې د هغهٔ لارې تیارې کړې، ۷۷ او تهٔ به د هغهٔ خلق په دې پوهه کړې چې خلاصون د
ګناهونو په معافئ کښې دے. ۷۸ زمونږ د خُدائ پاک د خالص رحم په وجه به د سحر نمر په مونږ راوخېژی، ۷۹ او په
هغوئ به وځلېږی څوک چې په تیارهٔ کښې او د مرګ په سوری کښې ناست وی او چې زمونږ قدمونه د خیر او سلامتئ په
لاره سم کړی.“ ۸۰ څنګه چې دغه ماشوم لوئېدو نو روحانی قوت یې موندو او تر هغې ورځې پورې په بیابان کښې اوسېدو
ترڅو چې هغه بنی اِسرائیلو ته ښکاره راڅرګند شو.

د حضرت عیسیٰ پېدایښت

۲ ۱ په هغه ورځو کښې د رومی قیصر اوګوستوس د طرف نه دا فرمان جاری شو چې په رومی بادشاهئ کښې دې د
ټولو خلقو مردم‌شماری وشی. ۲ دا وړومبۍ مردم‌شماری وه چې د شام د ګورنر کیرینیوس په وخت کښې وشوه. ۳ د
دې دپاره هر یو کس خپلې خپلې ښارې ته د مردم‌شماریٔ دپاره لاړو. ۴ نو دغه شان یوسف هم د ګلیل د ناصرت نه
یهودیه ته لاړو چې د داؤد په ښاریه بیت‌لحم کښې خپل نوم ولیکی ځکه چې هغه د داؤد د خاندان نه وو. ۵ او هغه سره د
مریمې لاړو څوک چې د هغهٔ چنغله وه او هغه د مخکښې نه اُمیدواره وه. ۶ او کله چې هغوئ لا هلته کښې وُو نو د هغې
ماشوم د پېدا کېدو ورځې پوره شوې، ۷ او د هغې اول زوئ پېدا شو. هغې هغه په اوړنی کښې ونغښتو او په یو اخور

کښې يې کېښودو ځکه چې په سرائی کښې د هغوئ دپاره ځائ نۀ وو.

شپونکی او فرښتې

(٨) هم په دغه علاقه کښې ځۀ شپونکی وُو چې په پټو کښې يې د شپې د خپلو رمو څوکيداری کوله، (٩) چې ناګهانه د
مالِک خُدائ فرښته د هغوئ په وړاندې راڅرګنده شوه او د مالِک خُدائ نُور د هغوئ چارچاپيره خور شو او هغوئ يرې
واخستل. (١٠) خو فرښتې هغوئ ته وفرمائيل چې، ”يرېږئ مه. ما تاسو له يو ښۀ زېرے راوړے دے چې د ټولو خلقو دپاره
به يوه لويه خوشحالی وی. (١١) نن د داؤد په ښار کښې ستاسو خلاصونکے پېدا شوے دے چې هغه مسيح مالِک دے.
(١٢) او ستاسو دپاره د هغۀ دا نښه ده چې تاسو به يو ماشوم په اوړنی کښې انغښتے په اخور کښې ومومئ.“ (١٣) ناګهانه د
هغې فرښتې سره د آسمانی لښکر يوه ډله راڅرګنده شوه او د خُدائ پاک دا ثنا يې ووئيله چې، (١٤) ”د خُدائ پاک حمد دې
وی پاس په آسمان کښې، او په زمکه دې د هغه خلقو دپاره خير او سلامتی وی د چا نه چې هغه رضا دے.“ (١٥) کله چې
فرښتې د هغه ځايه آسمان طرف ته رُخصت شوې نو شپونکو يو تر بله ووئيل، ”ځئ چې اوس سمدستی بيت‌لحم ته لاړ شُو
او دا شوے کار ووينو کوم چې مالِک خُدائ مونږ ته څرګند کړے دے.“ (١٦) هغوئ په منډه لاړل د مريمې او يوسف پته يې
ولګوله او هغه ماشوم يې په اخور کښې پروت ومونډلو. (١٧) کله چې هغوئ هغه ماشوم وليدو نو زر يې دا خبره خوره کړه
څۀ چې دوئ ته د هغۀ په حقله وئيلے شوی وُو. (١٨) او د دې شپونکو خبره چې چا واورېدله، ټول حق حېران شول. (١٩)
خو مريمې په دې ټولو واقعو سوچ کولو او په زړۀ کښې يې ساتلې. (٢٠) خو شپونکو په واپس تلو کښې د خُدائ پاک ثناء
صِفت بيانولو ځکه چې بلکل هر څۀ يې هغه شان وليدل او واورېدل لکه څنګه چې فرښتې ورته فرمائيلی وُو. (٢١) اتۀ ورځې
پس هغه سنت شو او د هغۀ نوم يې عيسیٰ کېښودو. دا هغه نوم وو چې د هغۀ د مور په ګېډه کېدو نه مخکښې فرښتې په هغۀ
اېښودے وو.

د خُدائ په کور کښې د حضرت عيسیٰ پېش کول

(٢٢) نو د موسیٰ د شريعت په مطابق چې د هغوئ د ځلوېښتی ورځې پوره شوې نو يروشلم ته يې بوتلو چې مالِک خُدائ ته
يې پېش کړی، (٢٣) لکه چې د مالِک خُدائ په شريعت کښې ليکلی دی چې، ”هر وړومبے نر ماشوم چې پېدا شی هغه به
مالِک خُدائ ته وقف شی.“ (٢٤) نو هغوئ بيا د مالِک خُدائ د شريعت په مطابق قربانی وکړه، يعنې يوه د کُرکوړو جوړه يا
د کونترو دوه بچی. (٢٥) په هغه ورځو کښې په يروشلم کښې شمعون نومې يو سړے وو. هغه رښتينے او پرهيزګاره وو،
څوک چې د بنی اِسرائيلو د بچ کېدو په طمع وو او د روحُ القُدس نه معمور وو. (٢٦) روحُ القُدس هغۀ ته دا پېغام ورکړے
وو، ترڅو پورې چې تا د مالِک خُدائ مسيح ليدلے نۀ وی تر هغې به تۀ نۀ مرې. (٢٧) نو هغه د روحُ القُدس په هدايت د
خُدائ کور ته راغلو. او کله چې د عيسیٰ مور پلار هغه ماشوم عيسیٰ دننه راوړو چې د شريعت په مطابق يې خُدائ ته وقف
کړی، (٢٨) نو شمعون هغه په غېږ کښې واخستو او د خُدائ پاک ثنا يې ووئيله، او داسې يې ووئيل چې، (٢٩) ”اے مالِکه، نن
تۀ خپل خادِم د خپلې وعدې په مطابق په سلامتیٔ سره رخصتوې، (٣٠) ځکه چې ما په خپلو سترګو ستا هغه خلاصون
وليدلو (٣١) چې تا د ټولو قومونو په وړاندې تيار کړے دے. (٣٢) هغه به د د غېريهوديانو دپاره رڼا وی او بنی اِسرائيلو ته به
جلال ورکړی.“ (٣٣) د ماشوم مور او پلار هغه خبرو ته ګوته په خولۀ وو کومې خبرې چې د هغۀ په حقله وئيلے شوې. (٣٤)
بيا شمعون د هغۀ دپاره برکت وغوښتو او د هغۀ مور مريمې ته يې ووئيل چې، ”دا ماشوم په بنی اِسرائيلو کښې د ډېرو د
بربادېدو او آبادېدو دپاره مقرر شوے دے، او د خُدائ پاک د طرف نه داسې نښه ده چې ډېر خلق به د هغۀ مخالفت کوی
(٣٥) ځکه چې د ډېرو خلقو د زړُونو پټ خيالونه به ښکاره شی. او د غم په وجه به ستا حال داسې وی لکه ستا زړۀ چې په

تُوره وهلے شوے وی.“ ۳۶ په دغه ورځو کښې د آشر په خيل کښې حناه نومې يوه پېغمبره وه ځوک چې د فنوايل لور وه.
هغه ډېره بوډۍ ښځه وه او د وادۀ په اوؤم کال کونډه شوې وه، ۳۷ او بيا د ځلورو اتياو کالو پورې کونډه وه. هغې د خُدائ
د کور د تلو راتلو پابندى کوله، شپه او ورځ به يې روژې ساتلې او دُعا به يې کوله ۳۸ نو په هغه ساعت هغه راغله او د
خُدائ پاک شُکر يې وکړو. نو هغې هغه ټولو خلقو ته د هغه ماشوم په حقله خبرې وکړې چې د يروشلم د آزادۍ په اِنتظار
وُو. ۳۹ هرکله چې يوسف او مريم د مالِک خُدائ د شريعت په مطابق هر څۀ پوره کړل نو هغوئ په ګليل کښې خپلې
ښارېې ناصرت ته واپس شول. ۴۰ نو دغه ماشوم لوئېدو، قوت او حکمت يې موندلو او د خُدائ پاک فضل ورسره وو.

حضرت عيسىٰ د خُدائ په کور کښې

۴۱ د عيسىٰ مور پلار به هر کال يروشلم ته د فسحې اختر له تلل. ۴۲ او چې هغه د دولسو کالو شو نو هغوئ د خپل
دستور په مطابق د اختر دپاره لاړل. ۴۳ نو چې د اختر ورځې پوره شوې او هغوئ کور ته واپس روان شول نو عيسىٰ په
يروشلم کښې ايسار شو خو مور پلار ته يې پته نۀ وه. ۴۴ او هغوئ ټوله ورځ په دې خيال سفر وکړو چې ګنې هغه به په
قافله کښې چرته وى، خو ماښام يې بيا په خپلو خپلوانو او دوستانو کښې د هغۀ لټون شروع کړو. ۴۵ چې وې نۀ موندلو نو
يروشلم ته راواپس شول چې هلته يې ولټوى. ۴۶ په دريمه ورځ يې هغه د خُدائ په کور کښې ناست وموندلو چې د اُستاذانو
سره ناست وو او د هغوئ خبرو ته يې غوږ نيولے وو او تپوسونه يې ترې کول. ۴۷ او هغوئ ټول چا چې د هغۀ خبرې
واورېدې، د هغۀ په پوهه او په جوابونو اريان دريان وُو. ۴۸ مور پلار د هغۀ په ليدو حق حېران شول او د هغۀ مور ورته
ووئيل چې، ”زويه. تا مونږ سره داسې ولې وکړل؟ ستا پلار او ما تۀ ډېر په فکرمندۍ سره لټولې.“ ۴۹ هغۀ ورته وفرمائيل
چې، ”تاسو زۀ ولې لټولم؟ تاسو ته پته نۀ وه چې ما ته د خپل پلار په کور کښې پاتې کېدل په کار وو؟“ ۵۰ خو هغوئ د هغۀ
د خبرې په مطلب ونۀ رسېدل. ۵۱ بيا هغه د هغوئ سره ناصرت ته واپس لاړو او د هغوئ د تابعدارۍ لاندې يې وخت
تېرولو. مور يې دا ټولې خبرې په زړۀ کښې پټې وساتلې. ۵۲ او د عيسىٰ حِکمت او ونه لوئېدل او د خُدائ پاک او د بنى
آدمو په نظر کښې يې قبوليت وموندو.

د حضرت يحيىٰ بپتسمه ورکوونکی وعظ کول

۳ ۱ د قيصر تيبريوس د حکومت په پينځلسم کال کښې پنطوس پيلاطوس د يهوديه ګورنر وو او هيروديس د ګليل
ګورنر، د هغۀ ورور فيليپوس د اِتُوريه او تراخونيتيس او ليسانياس د ابيلينے ګورنران وُو. ۲ د مشرانو اِمامانو اناس او
کائفس په وخت کښې د زکرياه په زوئ يحيىٰ باندې په بيابان کښې د خُدائ پاک کلام نازل شو. ۳ هغه د اُردن په ټوله
سيمه کښې ګېرچاپېره وګرځېدو او دا بيان يې کولو چې د توبې بپتسمه واخلئ او ستاسو ګناهونه به معاف شى. ۴ څنګه
چې د يشعياه نبى په صحيفه کښې ليکلے شوى دى چې، ”په بيابان کښې د نعرې وهونکى آواز دے چې، د مالِک خُدائ لاره
جوړه کړئ او د هغۀ لارې نېغې کړئ. ۵ هره دره به ډکه شى، هره غونډۍ او غر به هوار شى. کاږۀ به نېغ کړے شى، او
ناهمواره لار به هواره کړے شى. ۶ او ټول مخلوق به د خُدائ پاک خلاصون ووينى.“ ۷ ګڼ خلق بهر راووتل چې د
يحيىٰ نه بپتسمه واخلى خو هغۀ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”اے د مارانو بچو، تاسو ته چا خبردارے درکړو چې د راتلونکى
غضب نه وتښتئ؟ ۸ نو داسې کارونه وکړئ چې ورنه ستاسو د توبې ايستلو پته ولګى. تاسو ځان سره داسې سوچ مۀ
کوئ چې ګنې تاسو د اِبراهيم اولاد يئ، ځکه چې زۀ درته دا وايم چې خُدائ پاک د دې کاڼو نه هم د اِبراهيم دپاره اولاد پېدا
کولے شى. ۹ اوس هم د ونو جرړو ته تبر نيولے شوے دے او هره هغه ونه چې ښۀ مېوه نۀ نيسى هغه به پرې کړے شى

او د اور لمبو ته به اچولے شی.“ ۱۰ خلقو ترې تپوس وکړو، ”نو بيا مونږ څۀ وکړو؟“ ۱۱ هغۀ جواب ورکړو چې، ”د کوم
سړی سره چې دوه قميصونه وی، يو دې هغۀ له ورکړی چې د چا سره يو هم نۀ وی، او د چا سره چې خوراک وی هغه دې
هم داسې وکړی.“ ۱۲ ځينې محصولچيان هم بپتسمې اخستلو له راغلی وُو او هغوئ ترې تپوس وکړو چې، ”اُستاذه. مونږ
څۀ وکړو؟“ ۱۳ هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”ستاسو دپاره چې څۀ مقرر شوی دی د هغې نه زيات مۀ اخلئ.“ ۱۴ سپاهيانو
هم ترېنه دا تپوس وکړو چې، ”مونږ څۀ وکړو؟“ هغوئ ته يې وفرمائيل چې، ”د چا نه په زوره پېسې مۀ اخلئ او په چا د
دروغو اِلزام مۀ لګوئ، په خپله تنخواه صبر کوئ.“ ۱۵ خو ټول خلق د مسيح په اِنتظار وُو او د يحيىٰ په حقله يې په خپلو
زړُونو کښې سوچ کولو چې ګنې هغه به مسيح وی. ۱۶ خو يحيىٰ هغوئ ټولو ته وفرمائيل چې، ”زۀ تاسو له په اوبو بپتسمه
درکوم خو څوک چې راتلونکے دے هغه زما نه ډېر زورَور دے، او زۀ د هغۀ د پېزار د تسمو د پرانستلو جوګه هم نۀ يم. هغه
به تاسو ته په روحُ القُدس او په اور بپتسمه درکوی. ۱۷ ښاخې د هغۀ په لاس کښې ده. هغه به خپل درمند په ښۀ شان
پاکوی او غنم به په خپله خمبه کښې جمع کوی، خو بوس به په هغه اور کښې سوزوی چې هيڅکله نۀ مری.“ ۱۸ په دې
شان سره هغۀ خلق نور هم ډاډه کول او زېرے يې ورته اورولو. ۱۹ خو يحيىٰ هيروديس ګورنر د خپل ورور د ښځې
هيروديٰاس سره په وادۀ کولو او په نورو بدو کارونو ملامته کړو. ۲۰ خو د دې ټولو بدو کارونو دپاسه يې يحيىٰ ګرفتار کړو
او په قېدخانه کښې يې واچولو.

د حضرت عيسىٰ بپتسمه

۲۱ کله چې ټولو خلقو بپتسمه واخسته نو عيسىٰ هم بپتسمه واخسته، او چې دُعا يې کوله نو آسمان پرانستے شو، ۲۲ او
روحُ القُدس د يوې کونترې په شکل په عيسىٰ راکوز شو او د آسمان نه يو آواز راغلو چې، ”تۀ زما محبوب زوئ يې، ستا نه
زۀ راضى يم.“

شجره د حضرت عيسىٰ

۲۳ څۀ وخت چې عيسىٰ خپل خِدمت شروع کړو نو تقريباً د دېرشو کالو وو او د خلقو په خيال دے د يوسف زوئ وو،
زوئ د عيلى، ۲۴ زوئ د متات، زوئ د ليوی، زوئ د مِلکی، زوئ د ينا، زوئ د يوسف، ۲۵ زوئ د متتياه، زوئ د
عاموس، زوئ د نحُوم، زوئ د اِسلياه، زوئ د نجی، ۲۶ زوئ د ماعت، زوئ د متتياه، زوئ د شمعی، زوئ د يوسيچ، زوئ
د يوداه، ۲۷ زوئ د يوحنا، زوئ د ريسا، زوئ د زرُبابل، زوئ د شلتی‌ايل، زوئ د نيری، ۲۸ زوئ د مِلکی، زوئ د ادی،
زوئ د قوسام، زوئ د اِلمدام، زوئ د عير، ۲۹ زوئ د يشوَع، زوئ د اِلی‌عزر، زوئ د يوريم، زوئ د متات، زوئ د ليوی،
۳۰ زوئ د شمعون، زوئ د يهوداه، زوئ د يوسف، زوئ د يونام، زوئ د اِلياقيم، ۳۱ زوئ د ملياه، زوئ د مِناه، زوئ د
متتاه، زوئ د ناتن، زوئ د داؤد، ۳۲ زوئ د يَسی، زوئ د عوبيد، زوئ د بوعز، زوئ د سلمون، زوئ د نحشون، ۳۳ زوئ
د عمی‌نداب، زوئ د ادمين، زوئ د ارنی، زوئ د حصرون، زوئ د فارص، زوئ د يهوداه، ۳۴ زوئ د يعقوب، زوئ د
اِسحاق، زوئ د اِبراهيم، زوئ د تارح، زوئ د نحور، ۳۵ زوئ د سروګ، زوئ د رعو، زوئ د فلج، زوئ د عِبر، زوئ د
سِلح، ۳۶ زوئ د قينان، زوئ د ارفکسد، زوئ د شيم، زوئ د نوح، زوئ د لمک، ۳۷ زوئ د مِتهوشله، زوئ د حنوک،
زوئ د يارد، زوئ د مهلل‌ايل، زوئ د قينان، ۳۸ زوئ د انوش، زوئ د شيث، زوئ د آدم چې د خُدائ پاک د طرف نه وو.

د حضرت عیسیٰ آزمېښت

۴ (۱) عیسیٰ چې د روحُ القُدس نه معمور وو او د اُردن د سیند نه واپس شو نو روحُ القُدس هغه بیابان ته بوتلو، (۲)
چرته چې هغه تر څلوېښتو ورځو پورې په بیابان کښې د اِبلیس په لمسون کښې وآزمائیلے شو. په دې دومره ورځو کښې
عیسیٰ هیڅ ونهٔ خوړل او په آخر کښې هغه نار نهور شو. (۳) اِبلیس هغهٔ ته ووئیل چې، "کهٔ تهٔ د خُدائ پاک زوئ یې نو دې
کانړی ته حکم وکړه چې روټئ شی." (۴) عیسیٰ جواب ورکړو، "صحیفې فرمائی چې، بنی آدم تش په روټئ نهٔ پائی." (۵) بیا
اِبلیس هغه په لوړه وخېژولو او د دُنیا ټولې بادشاهئ یې د سترګو په رپ کښې ورښکاره کړې. (۶) او اِبلیس ورته ووئیل
چې، "زهٔ به د دې ټولو اختیار تا له درکړم او هغه شان او شوکت هم چې د دې سره تړلی وی ځکه چې دا ما ته په اختیار
کښې راکړے شوی دی او زهٔ یې هغه چا له ورکوم چا له چې یې زما زړهٔ غواړی. (۷) کهٔ تهٔ ما ته صرف سجده وکړې نو
دا هر څهٔ به زهٔ تا له درکړم." (۸) عیسیٰ جواب ورکړو، "صحیفې فرمائی چې، تهٔ تش مالِک خُدائ پاک ته سجده کوه او
صرف هم د هغهٔ عبادت کوه." (۹) بیا اِبلیس هغه یروشلم ته بوتلو او د خُدائ پاک د کور د مینارې په سر یې ودرولو او
ورته یې ووئیل چې، "کهٔ تهٔ د خُدائ زوئ یې نو خپل ځان دلته نه ښکته وغورزوه، (۱۰) ځکه چې صحیفې وائی چې، هغه به
ستا په حقله خپلو فرښتو له حُکم ورکړی چې ستا حفاظت وکړی. (۱۱) او هغوئ به تا په خپلو لاسونو کښې پورته کړی
هسې نه چې په کانړی ټینډک وخورې." (۱۲) عیسیٰ هغهٔ ته جواب ورکړو، "دا وئیلے شوی دی چې، تاسو په خپل مالِک
خُدائ پاک آزمېښت مهٔ کوئ." (۱۳) دغه شان چې د اِبلیس ټول لمسون سر ته ورسېدو نو هغه یې تر بلې موقعې پورې ځانله
پرېښودو. (۱۴) بیا عیسیٰ د روحُ القُدس د قُدرت نه معمور ګلیل ته واپس راغلو او په ټول مُلک کښې د هغهٔ آوازه ګېرچاپېره
خوره شوله. (۱۵) او هغهٔ د هغوئ په عبادتخانو کښې تعلیم ورکولو او ټولو خلقو د هغهٔ لوئی بیانوله.

په ناصرت کښې د حضرت عیسیٰ رد کېدل

(۱۶) بیا هغه ناصرت ته راغلو چرته چې هغه لوئ شوے وو او د سبت په ورځ عبادتخانې ته د معمول په مطابق لاړو. هغه د
کلام د تلاوت دپاره ودرېدلو، (۱۷) او ورته د یشعیاه نبی طومار ورکړے شو. هغهٔ طومار کولاو کړو او هغه ځائ ته راغلو
چې په کښې لیکلی وُو چې، (۱۸) "د مالِک خُدائ روح په ما نازل دے ځکه چې زهٔ هغهٔ مسح کړے یم، او دې له یې رالېږلے
یم چې غریبانانو له زیرے ورکړم، چې قېدیانو ته د آزادئ اعلان وکړم او ړندو ته د بینائی اِعلان وکړم، او چې مظلومان
آزاد کړم، (۱۹) او په دې کال به د مالِک خُدائ د احساناتو اعلان وکړم." (۲۰) هغهٔ طومار ونغښتو، خادِم ته یې واپس
ورکړو او کښېناستو او په عبادتخانه کښې ټولو خلقو هغهٔ ته نیغ کتل. (۲۱) بیا هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل، "نن چې تاسو کوم
کلام واورېدلو، نو هغه پوره شو." (۲۲) هغوئ ټولو د هغهٔ صِفت وکړو او د هغهٔ د خولې نه د داسې برکتناک کلام په اورېدو
حېران شول. هغوئ ووئیل چې، "ولې دا د یوسف زوئ نهٔ دے څهٔ؟" (۲۳) بیا عیسیٰ وفرمائیل، "بېشکه چې تاسو به ما ته دا
متل ضرور واوروئ چې، حکیمه. خپل ځان روغ کړه او دا به ووایئ چې، تا چې هر څهٔ په کفرنحُوم کښې کړی دی مونږه
هغه اورېدلی دی، هغه څهٔ دلته په خپله ښاریه کښې هم وکړه. (۲۴) خو زهٔ تاسو ته رښتیا وایم چې یو نبی هم په خپل ښار
کښې چا قبول کړے نهٔ دے. (۲۵) خو زهٔ تاسو ته وایم چې د الیاس په ورځو کښې په بنی اِسرائیلو کښې ډېرې ضرورتمندې
کونډې وې ځکه چې د درې نیمو کالو راسې باران نهٔ وو شوے او په ټول مُلک باندې سخت قحط راغلے وو. (۲۶) خو
الیاس په دوئ کښې یو ته هم د امداد دپاره ونهٔ لېږلے شو بغېر د هغې غېر یهودی کونډې نه څوک چې د صیدا په علاقه د
صارفت په ښاریه کښې اوسېدله. (۲۷) او بیا د الیشع نبی په زمانه کښې په اِسرائیل کښې ډېر جذامیان وُو، خو د نعمان
شامی نه بغېر په هغوئ کښې یو هم پاک نهٔ کړے شو." (۲۸) په دې اورېدو د عبادتخانې ټول خلق په قهر شول. (۲۹) هغوئ

پورته شول، هغه يې د ښارېږي نه بهر وويستو او د هغه غرهٔ سر ته يې بوتلو چې دغه ښاريه پرې آباده وه، مطلب يې دا وو چې
د هلته نه يې ښکته وغورزوی. ۳۰ خو هغه د هغوئ د مينځ نه ووتو او لاړو.

پيريانو نيولے سړے

۳۱ نو بيا د ګليل کفرنحُوم ښاريې ته په راکوزېدو عيسىٰ د سبت په ورځ خلقو له تعليم ورکولو. ۳۲ هغوئ د دهٔ په تعليم
حق حېران شول ځکه چې هغهٔ په پوره اختيار سره خبرې کولې. ۳۳ په عبادتخانه کښې يو سړے وو چې پيريانو نيولے
وو. هغهٔ په زوره چغې کړې، ۳۴ ”تهٔ زمونږ نه څهٔ غواړې اے عيسىٰ ناصرى؟ تهٔ راغلې چې مونږ هلاک کړې څهٔ؟ زهٔ دې
پېژنم چې تهٔ څوک يې، تهٔ د خُدائ پاک قُدوس يې.“ ۳۵ عيسىٰ هغه ورټلو او وې وفرمائيل چې، ”غلے شه او د دهٔ نه
راوځه.“ بيا پيرى هغه سړے د خلقو په مينځ کښې په زمکه راوويشتو او بغير د څهٔ نقصانه يې هغه پرېښودو. ۳۶ خلق حق
حېران شول او يو بل ته يې ووئيل، ”د دې سړى په ژبه کښې څهٔ کمال دے؟ هغه پوره په اختيار پيريانو ته حُکم ورکوى او
هغوئ راوځى.“ ۳۷ نو دغه شان د هغهٔ په حقله دا خبره په ټول مُلک کښې خوره شوه.

د ډېرو خلقو روغول

۳۸ د عبادتخانې نه په وتو هغه د شمعون کور ته لاړو، د شمعون خواښې سختې تبې نيولې وه او هغوئ هغهٔ ته خواست
وکړو چې مدد يې وکړه. ۳۹ هغه ورغے او د هغې په خوا کښې ودرېدلو او تبه يې ورټله، نو د هغې نه تبه لاړه، سمدستى
پاڅېده او د هغوئ په خِدمت کولو شروع شوه. ۴۰ د نمر پرېوتو په وخت ټولو خلقو خپل دوستان خپلوان چې په مختلفو
بيمارو آخته وُو، هغهٔ له راوستل او هغهٔ په هر يو باندې خپل لاسونه کېښودل او روغ يې کړل. ۴۱ د ډېرو نه پيريان هم
پاڅېدل او دا چغې يې وهلې چې، ”تهٔ د خُدائ پاک زوئ يې.“ خو هغهٔ هغوئ ورټل او د خبرو نه يې منع کړل ځکه چې
هغوئ ته پته وه چې دے مسيح دے.

زيرے د هر چا دپاره دے

۴۲ چې سحر شو نو عيسىٰ بهر يو خوشى بيابان ته لاړو خو خلقو د هغهٔ تلاش شروع کړو نو چې وې موندلو په سخته يې
ورته ووئيل چې، ”مونږ نه مهٔ ځه.“ ۴۳ خو هغهٔ ورته وفرمائيل، ”په کار دى چې زهٔ د خُدائ پاک د بادشاهۍ زيرے نورو
ښارونو ته هم ورسوم ځکه چې زهٔ د دې دپاره رالېږلے شوے يم.“ ۴۴ دغه شان د يهوديه په عبادتخانو کښې يې بيان جارى
وساتلو.

د اولنو مريدانو بلل

۵ ۱ يوه ورځ چې عيسىٰ د ګِنيسرت درياب په غاړه ولاړ وو نو لويه ګڼه ترې راچاپيره وه چې د خُدائ کلام واورى، ۲
نو هغهٔ دوه کِشتۍ د اوبو په غاړه وليدلې چې ماهيګران ترې نه راکوز شوى وُو او خپل جالونه يې وينځل. ۳ هغه يوې
کِشتۍ ته وروختو کومه چې د شمعون وه او هغهٔ ته يې وفرمائيل چې، ”د غاړې نه يې لږه وراخوا کړه.“ بيا هغه په کِشتۍ
کښې کښېناستو او خلقو ته يې تعليم شروع کړو. ۴ هر کله چې هغهٔ خبرې بس کړې نو شمعون ته يې وفرمائيل چې،
”ژورو اوبو ته لاړ شه او د ښکار دپاره خپل جالونه واچوه.“ ۵ شمعون ورته جواب ورکړو، ”اُستاذه. مونږ ټوله شپه

خوارئ وکړه خو هيڅ مو ونۀ نيول خو چې تۀ داسې وائې نو زۀ به جالونه ورواچوم." ۶ هغوئ داسې وکړل او ډېر کبان
يې راونيول او د هغوئ جالونه په شلېدو شول. ۷ نو هغوئ د بلې کِشتۍ ملګرو ته چغې کړې چې، "راشئ او زمونږ مدد
وکړئ." هغوئ داسې وکړل او دواړه کشتۍ يې دومره ډکې کړې چې ډوبېدو ته نزدې شوې. ۸ کله چې شمعون پطروس
دا نظاره وليدله نو د عيسىٰ په پښو پرېوتو او وې وئيل چې، "اے مالِکه، زما نه لاړ شه ځکه چې زۀ ګناه ګار يم." ۹ ځکه
چې هغه او د هغۀ ټول ملګرى د ډېرو کبانو په ليدو سخت حېران شوى وُو، ۱۰ او دغه شان د زبدى زامن يعقوب او يوحنا
چې د شمعون ملګرى وُو هم حېران پاتې شول. عيسىٰ شمعون ته وفرمائيل چې، "مۀ يرېږه، د دې نه پس به تۀ انسانان
نيسې." ۱۱ کله چې هغوئ کِشتۍ غاړې ته راوستلې نو هر څۀ يې پرېښودل او په هغۀ پسې روان شول.

د يو جذامى پاکول

۱۲ يو ځلې هغه په يوه ښاريه کښې وو چې هلته يو سړے وو چې سخت جذام پرې لګېدلے وو. هغۀ چې کله عيسىٰ وليدو
نو هغه ورته په سجده پرېوتو او مِنت زارى يې ورته وکړه چې، "مالِکه، کۀ تۀ وغواړې نو ما روغولے شې." ۱۳ عيسىٰ خپل
لاس وراوږد کړو، او په هغۀ يې کېښودو او وې فرمائيل چې، "آو، زۀ غواړم. پاک شه." او په هغه ساعت د جذام نه جک
جوړ شو. ۱۴ عيسىٰ هغۀ ته حُکم ورکړو چې، "ګوره چې هيچا ته د دې په حقله څۀ ونۀ وائې." او وې فرمائيل چې، "لاړ شه
او خپل ځان اِمام ته وښايه او کومه شکرانه چې موسىٰ مقرره کړې ده هغه ورکړه دا به د هغوئ دپاره ستا د روغېدو ګواهى
شى." ۱۵ خو د هغۀ په حقله دا خبرې نورې هم خورې شوې. ډېر خلق د هغۀ اورېدو له راغونډېدل او د خپلو رنځونو نه
روغېدل. ۱۶ او هغه به د دُعا دپاره خوشې بيابان ته تلو.

د يو شل سړى روغول

۱۷ يوه ورځ عيسىٰ تعليم ورکولو او فريسيان او د شرعې عالمان ورته هم نزدې ناست وُو چې د ګليل، د يهوديه او د
يروشلم د هر کلى نه راغلى وُو، او د مالِک خُدائ د شفا ورکولو قوت د هغۀ سره وو. ۱۸ نو بيا يو څو کسانو يو شل سړے
په کټ راوړو. هغوئ کوشش وکړو چې هغه وردننه کړى او د عيسىٰ په مخکښې يې کېږدى. ۱۹ خو ګڼه دومره زياته وه
چې هيڅ لاره يې ونۀ موندله. نو هغوئ پاس وختل او بره د چت نه يې چَوکې اخوا کړې او سورے وکړو او په بستره کښې
يې راښکته کړو او د خلقو په مېنځ کښې يې د عيسىٰ په مخکښې کېښودو. ۲۰ کله چې عيسىٰ د هغوئ ايمان وليدو نو وې
فرمائيل، "ګرانه، ستا ګناهونه معاف شول." ۲۱ نو د شرعې عالمانو او فريسيانو يو بل ته ووئيل چې، "دا څوک دے چې
کُفر وائى؟ د خُدائ پاک نه بغېر هم لا څوک د چا ګناهونه بخښلے شى څۀ؟" ۲۲ خو عيسىٰ د دوئ په خيال پوهه وو چې
دوئ څۀ خيال کوى نو جواب يې ورکړو چې، "تاسو په خپلو زړونو کښې داسې خيالونه ولې راولئ؟ ۲۳ آيا دا آسانه خبره
ده چې ووائى چې ګناهونه دې معاف شُو، او کۀ دا چې ووائى چې پاڅه او وګرځه؟ ۲۴ خو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه
شئ چې اِبن آدم سره په دُنيا کښې د ګناهونو د بخښلو اختيار هم شته." هغه شل سړى ته يې وفرمائيل چې، "زۀ تا ته وايم
چې پاڅه، او بستره دې واخله او کور ته ځه." ۲۵ او هغه د هغوئ په وړاندې سمدستى پاڅېدو او هغه بستره چې دے پرې
پروت وو، يې واخسته او کور ته روان شو او د خُدائ پاک ثنا يې ووئيله. ۲۶ هغوئ ټول سخت حېران شول او د خُدائ
پاک ثنا يې ووئيله او يرې واخستل او وې وئيل چې، "نن مونږ څۀ عجيبه کارونه وليدل."

د حضرت عیسیٰ متی رابلل

۲۷ وروستو چې بیا عیسیٰ بهر لاړو نو هغهٔ لیوی نومې یو محصولچی ولیدو چې د محصُول په کُرسئ ناست وو او هغهٔ ته
یې وفرمائیل چې، "ما پسې راځه." ۲۸ او هغه پاڅېدو، هر څهٔ یې پرېښودل او په هغهٔ پسې روان شو. ۲۹ بیا وروستو لیوی
په خپل کور کښې د عیسیٰ لویه مېلمستیا وکړله. په دې مېلمنو کښې ګڼ محصولچیان او نور خلق هم شریک وُو. ۳۰
فریسیانو او د هغوئ د فرقې د شرعي عالمانو د عیسیٰ مریدانو ته دا ګیله وکړله چې، "تاسو د محصولچیانو او ګناهګارو
سره ولې یو ځائ روټئ خورئ؟" ۳۱ عیسیٰ هغوئ ته جواب ورکړو چې، "روغو خلقو ته د طبیب حاجت نهٔ وی خو
بیمارانو ته یې وی. ۳۲ زهٔ د دې دپاره نهٔ یم راغلے چې صادقانو ته دعوت ورکړم بلکې د ګناهګارو دپاره چې توبه وکړی."

د روژې په حقله تپوس

۳۳ بیا هغوئ عیسیٰ ته وفرمائیل چې، "د یحییٰ مریدان خو روژې نیسی او عبادتونه کوی او دغه شان د فریسیانو مریدان
هم، خو ستا مریدان خوری څښی." ۳۴ عیسیٰ جواب ورکړو، "ولې تاسو په جنجیانو هغه وخت روژه نیولے شئ کوم
وخت چې زلمے د هغوئ سره وی؟ ۳۵ خو یو وخت به راشی چې زلمے به د دوئ نه بوتلے شی او دغه وخت به دوئ
روژې نیسی." ۳۶ عیسیٰ هغوئ ته دا مِثال هم وفرمائیلو چې، "هیڅوک هم د نوې چُوغې نه د دې دپاره ټوټه نهٔ شلوی چې
زړه پرې پیوند کړی. کهٔ چرې هغه داسې وکړی نو هغه به په نوې چُوغې کښې سورے وکړی او دا نوې ټوکړه به د زړې
سره هیڅ سمون ونهٔ خوری. ۳۷ او څوک هم نوی مے په زړو مشکونو کښې نهٔ اچوی، ګنې نو نوی مے به مشکونه
وشلوی او مے به ضائع شی او مشکونه به تباه شی. ۳۸ نو په کار دی چې نوی مے په نوؤ مشکونو کښې واچولے شی.
۳۹ او هر چا چې زاړهٔ مے څښلی وی د نوؤ میو خواهش به نهٔ کوی، ځکه چې هغه وائی چې زاړهٔ ښهٔ دی."

د سبت په ورځ وَږی شوکول

۶ ۱ نو یو ځل د سبت په ورځ عیسیٰ د فصل په پټو تېرېدو او د هغهٔ مریدانو وَږی شوکول، هغه یې په لاسونو کښې مږل
او خوړل یې. ۲ ځینو فریسیانو دا ووئیل چې، "تاسو هغه کار ولې کوئ کوم چې د سبت په ورځ ناروا وی؟" ۳ عیسیٰ
ورله جواب ورکړو، "تاسو دا نهٔ دی لوستلی کله چې داؤد او د هغهٔ دوستان اوږی وُو نو هغوئ څهٔ وکړل؟ ۴ هغه د خُدائ
پاک کور ته ننوتو او پېش کړے شوې روټئ یې راواخسته او وې خوړه، اګر چې هغه په دهٔ او د دهٔ په ملګرو ناروا وه او
صرف اِمامانو ته روا وه. او هغهٔ څهٔ خپلو دوستانو له هم ورکړه." ۵ بیا هغهٔ دا وفرمائیل چې، "اِبن آدم د سبت د ورځې
مالِک دے."

د یو وُچ لاسی سړی روغول

۶ د یو بل سبت په ورځ عیسیٰ عبادتخانې ته ننوتو او تعلیم یې ورکولو. هلته په ګڼه کښې یو سړے وو چې ښے لاس یې
اوچ شوے وو. ۷ او د شرعي عالمانو او فریسیانو دې ته کتل چې عیسیٰ به د سبت په ورځ دے روغ کړی او کهٔ نه؟ د
دې دپاره چې په هغهٔ باندې د هغهٔ خلاف څهٔ اِلزام ولګوی. ۸ خو هغه پوهېدو چې د دوئ په زړونو کښې څهٔ دی. نو هغهٔ
هغه سړی ته چې لاس یې وُچ وو، وفرمائیل چې، "پاڅه او دلته ودرېږه." نو هغه پاڅېدو او هلته ودرېدلو. ۹ عیسیٰ بیا
هغوئ ته وفرمائیل چې، "تاسو راته دا ووایئ چې د سبت په ورځ نېکی کول روا دی کهٔ بد، ژوند بچ کول کهٔ تباه کول؟" ۱۰

هغهٔ ټولو ته ګېرچاپېره وکتل او بیا یې هغه سړی ته وفرمائیل چې، ”خپل لاس اوږد کړه.“ نو هغهٔ داسې وکړل او د هغهٔ لاس
روغ جوړ شو. ۱۱ خو هغوئ د غصې نه سرهٔ شول او یو بل ته یې ووئیل چې، ”مونږ د عیسیٰ سره څهٔ وکړو؟“

د دولسو رسولانو غوره کول

۱۲ هم په دغه ورځو کښې عیسیٰ غرونو ته لاړو چې دُعا وکړی او ټوله شپه یې د خُدائ پاک نه دُعا وغوښتله. ۱۳ چې
سحر شو نو هغهٔ خپل مریدان راوبلل او د هغوئ نه یې دولس کسان خوښ کړل او هغوئ یې رسولان وبلل: ۱۴ شمعون په
چا چې هغهٔ پطروس نوم کېښودو، او د هغهٔ ورور اندریاس، یعقوب، یوحنا، فیلیپوس، برتلمای، ۱۵ متی، توما، د حلفئ
زوئ یعقوب، او شمعون چې ورته ننګیالے هم وئیلے شی، ۱۶ او د یعقوب زوئ یهوداه، او یهوداه اِسکریوتی چا چې
وروستو د هغهٔ جاسوسی وکړه.

د حضرت عیسیٰ تعلیم او شفا ورکول

۱۷ عیسیٰ د هغوئ سره د غرهٔ نه راکوز شو او په هوار مېدان کښې ودرېدو. په دغه ځائ کښې د هغهٔ د مریدانو ډله او ډېر
خلق، چې ټول د یهودیه او یروشلم او د صور او د صیدا د سمندری غاړې نه راټول شوی وُو، ۱۸ او د هغهٔ اورېدو ته
راغلی وُو او چې دوئ د خپلو رنځونو نه شفا ومومی. او هغه څوک چې پیریانو نیولی وُو، روغ شول. ۱۹ ټولو خلقو
کوشش کولو چې لاس وروړی ځکه چې د هغهٔ نه یو طاقت راوتلو او ټول به یې روغول.

برکتونه او غمونه

۲۰ بیا عیسیٰ خپلو مریدانو ته مخ راواړولو او وې فرمائیل چې، ”تاسو بختور یئ چې غریبان یئ، ځکه چې د خُدائ پاک
بادشاهی ستاسو ده. ۲۱ تاسو بختور یئ چې اوږی یئ، ستاسو لوږه به په مړېدو بدله شی. تاسو بختور یئ چې اوس ژاړئ،
ستاسو ژړا به په خندا بدله شی. ۲۲ تاسو بختور یئ کله چې خلق تاسو نه نفرت کوی او د خپل مینځ نه مو شړی او درته
سپکې سپورې وائی او د اِبن آدم د مریدی په وجه په تاسو اِلزام لګوی. ۲۳ نو په هغه ورځ تاسو خوشحالی کوئ او په
خوشحالی ټوپونه وهئ ځکه چې په آسمان کښې ستاسو دپاره لوئ اجر دے. هم دغه شان د دوئ پلار نیکونو هم د نبیانو
سره دغه شان سلوک کړے وو. ۲۴ خو اے مالدارو. په تاسو افسوس دے ځکه چې تاسو خپل د خوشحالئ دور تیر کړو.
۲۵ په تاسو افسوس چې اوس ماړهٔ یئ ځکه چې تاسو به اوږی شئ. په تاسو افسوس چې اوس خاندئ، ځکه چې تاسو به
په غم آخته شئ او ژاړئ به. ۲۶ افسوس دے په تاسو کله چې ټول خلق ستاسو ښهٔ تعریف کوی نو دغه شان د هغوئ پلار
نیکونو د دروغژنو نبیانو تعریف هم کولو.

دشمنانو سره مینه

۲۷ خو ما ته غوږ شئ چې زهٔ درته څهٔ وایم د خپلو دشمنانو سره مینه کوئ او څوک چې ستاسو نه نفرت کوی د هغوئ
سره ښهٔ کوئ. ۲۸ د هغوئ دپاره برکت غواړئ څوک چې په تاسو لعنت کوی او د هغوئ دپاره دُعا کوئ څوک چې تاسو
بېعزته کوی. ۲۹ کهٔ څوک تاسو په یو مخ ووهی نو هغهٔ ته بل مخ هم ورواړوئ. کهٔ څوک ستاسو چُوغه واخلی نو هغهٔ ته
خپل قمیص هم ورکړئ. ۳۰ څوک هم چې ستاسو نه څهٔ وغواړی هغوئ له یې ورکړئ. کله چې تاسو نه څوک هم ستاسو

ځيز واخلي نو د هغهٔ نه يې بيا تپوس مهٔ کوئ. ۞٣١ د نورو سره داسې سلوک کوئ لکه څنګه سلوک چې تاسو د ځان دپاره غواړئ. ۞٣٢ کهٔ تاسو صرف د هغوئ سره مينه کوئ څوک چې تاسو سره مينه کوی نو بيا تاسو د کوم اجر اُميدوار يئ؟ ځکه چې ګناه ګار هم د هغه چا سره مينه کوی څوک چې د هغوئ سره مينه کوی. ۞٣٣ او کهٔ چرې تاسو د هغه چا سره نېکی کوئ څوک چې تاسو سره ښېګړه کوی نو ستاسو څهٔ اجر دے؟ ځکه چې ګناه ګار خو هم دغسې کوی. ۞٣۴ او کهٔ چرې تاسو تش هغه چا له قرض ورکوئ چې ستاسو باور وی چې تاسو ته به يې واپس کړی نو په دې کښې ستاسو اجر څهٔ دے؟ ځکه چې ګناه ګار هم يو بل له قرض ورکوی او يو بل ته يې پوره واپس کوی. ۞٣۵ خو تاسو د خپلو دشمنانو سره مينه او نېکی کوئ او قرض بغېر د څهٔ لالچه ورکوئ. نو تاسو به ډېر لوئ اجر ومومئ. تاسو به بيا د خُدائ تعالىٰ زامن شئ ځکه چې هغه په خپله هم په ناشُکرو او په شريرانو مهربانه دے. ۞٣۶ ترس ناک شئ لکه څنګه چې ستاسو پلار هم ترس ناک دے.

په نورو خلقو اِلزام لګول

۞٣٧ په نورو اِلزام مهٔ لګوئ نو په تاسو به هم اِلزام ونهٔ لګولے شی. بل څوک مهٔ مجرموئ نو تاسو به هم مجرم ونهٔ ګڼلے شئ. معاف کوئ نو تاسو به هم معاف کړے شئ. ۞٣٨ ورکړئ، نو تاسو ته به واپس درکړے شی. نو ستاسو جولئ ته به ستاسو برخه ښهٔ منډلې درېلې ښهٔ ډکه تر خولې خولې واپس مِلاو شی. نو چې څنګه تاسو د بل ناپ تول کوئ دغه رنګ به واپس ستاسو ناپ تول کولے شی.“ ۞٣٩ او عيسىٰ هغوئ ته يو مِثال هم وئيلو چې، ”ولې يو ړوند بل ړوند ته لار ښودلے شی څهٔ؟ آيا دواړه به په کنده کښې ونهٔ غورزيږی څهٔ؟ ۞۴٠ شاګرد د خپل اُستاذ نه لوئ نهٔ وی خو هر هغه څوک چې پوره تربيت حاصل کړی نو هغه به د خپل اُستاذ په شان شی. ۞۴١ تاسو د خپل ورور د سترګې خسنې ته ولې ګوته نيسئ خو په خپله سترګه کښې درته تير نهٔ ښکاری؟ ۞۴٢ تهٔ څنګه خپل ورور ته دا وئيلے شې چې، وروره، راشه چې ستا د سترګې نه دا خسنړے وياسم، خو حال دا چې په خپله سترګه کښې درته تير نهٔ ښکاری؟ اے رياکاره، اول د خپلې سترګې نه تير وباسه، نو بيا به ستا سترګې وغړېږی چې د خپل ورور د سترګې نه خسنړے وباسې.

ونه د مېوې نه پېژندلے شی

۞۴٣ هيڅکله ښهٔ ونه بده مېوه نهٔ نيسی، او هيڅکله بده ونه ښهٔ مېوه نهٔ نيسی، ۞۴۴ ځکه چې هره ونه په خپلې مېوې پېژندلے کيږی. تهٔ د ازغو بوټو نه اينځر نهٔ شې راټولولے او نهٔ د جاړو بوټو نه انګور راشوکولے شی. ۞۴۵ ښهٔ سړے به د خپل زړهٔ د خزانې نه ښهٔ ځيزونه راوباسی او بد سړے به د خپل زړهٔ د بدې خزانې نه بدې خبرې وباسی، ځکه چې کومې خبرې چې په خولهٔ راځی هغه د زړهٔ نه راوځی.

دوه قسمه بنيادونه

۞۴۶ تاسو ما ته ولې مالِک مالِک وايئ او هغه کار هيڅکله هم نهٔ کوئ چې زهٔ يې درته وايم؟ ۞۴٧ هر هغه څوک چې ما له راځی او زما خبرې اوری او عمل پرې کوی نو زهٔ به تاسو ته وښايم چې هغه د چا په شان دے. ۞۴٨ هغه د يو داسې سړی په شان دے چا چې د کور جوړولو دپاره ښهٔ ژور بنيادونه وکنستل او بنياد يې په پوخ ګټ کېښودلو. او هر کله چې سېلاب راغلو نو په کور وروختو خو هغه يې ونهٔ خوځولے شو ځکه چې هغه پوخ جوړ شوے وو. ۞۴٩ خو څوک چې زما خبرې اوری او عمل پرې نهٔ کوی نو هغه د داسې سړی په شان دے چا چې د خپل کور بنياد د زمکې په مخ جوړ کړو. کله چې

سېلاب راغلو نو په کور وروختو نو هغه يې راوغورزولو او بلکل تباه يې کړو.“

د صوبه دار د نوکر روغول

۷ ⑴ کله چې يې ټولې خبرې خلقو ته خلاصې کړې نو عيسىٰ کفرنحُوم ته لاړو. ⑵ هلته د صوبه دار يو نوکر وو کوم چې په هغۀ ډېر ګران وو. او هغه مرګی حال پروت وو. ⑶ نو کله چې صوبه دار د عيسىٰ په حقله واورېدل نو هغۀ يو څو يهوديان مشران ورولېږل او خواست يې ورته وکړو چې هغه راشی او د هغۀ نوکر له شفا ورکړی. ⑷ هغوئ عيسىٰ له راغلل او ډېر زاری مِنت يې ورته وکړو او ورته يې ووئيل چې، ”صوبه دار ستا د مدد حقدار دے، ⑸ ځکه چې هغه زمونږ د قوم خوږمن دے او هغۀ زمونږ دپاره عبادتخانه هم جوړه کړې ده.“ ⑹ عيسىٰ د هغوئ سره لاړو. نو چې هغه کور ته نزدې شو نو صوبه دار يو څو دوستان په دې غرض ورولېږل چې، ”مالِکه، نور تکليف مۀ کوه ځکه چې زۀ د دې جوګه نۀ يم چې تۀ زما کور ته راشې. ⑺ زۀ په خپله خو څۀ هم نۀ يم نو په دې وجه زۀ تاسو ته حاضر نۀ شوم. خو کۀ تاسو صرف حکم وکړئ نو زما نوکر به جوړ شی. ⑻ ځکه چې زۀ پوهېږم چې زۀ په خپله د بل د حکم لاندې يم او سپاهيان زما د حکم لاندې دی. زۀ چې يو ته ووايم چې لاړ شه نو هغه لاړ شی، او چې بل ته ووايم چې دېخوا راشه، نو هغه راشی او چې خپل غلام ته ووايم چې داسې وکړه نو هغه يې هغه شان کوی.“ ⑼ کله چې عيسىٰ دا واورېدل نو د هغۀ ايمان ته حېران شو، نو هغۀ ګڼې ته وفرمائيل چې، ”زۀ تاسو ته دا وايم چې ما داسې ايمان په بنی اِسرائيلو کښې چرته هم نۀ دے ليدلے.“ ⑽ او هغه مشران چې کور ته واپس راغلل نو هغوئ هغه نوکر روغ جوړ وليدو.

د نائن د کونډې ښځې زوئ ژوندے کول

⑾ پس له هغې عيسىٰ نائن نومې ښارېې ته لاړو. د هغۀ سره خپل مريدان او نور ګڼ خلق هم ورسره ؤو. ⑿ کله چې هغه د ښارېې دروازې ته ورسېدلو نو يوه جنازه يې وليده. دغه جنازه د يوې کونډې د يک يو زوئ وه او د دې سره د ښارېې ګڼ خلق ؤو. ⒀ کله چې مالِک عيسىٰ هغه وليدله نو زړۀ يې پرې وسوزېدلو او وې فرمائيل، ”بس نوره مۀ ژاړه.“ ⒁ د دې سره هغه وروړاندې شو او د جنازې په کټ يې لاس کېښودلو او جنازه وړُونکی ودرېدل. بيا هغۀ وفرمائيل چې، ”راپاڅه اے زلميه.“ ⒂ هغه مړے کښېناستو او په خبرو يې شروع وکړه او عيسىٰ هغه خپلې مور ته بيا حواله کړو. ⒃ په هغه ټولو خلقو باندې زبردسته يره خوره شوله او هغوئ ټولو د خُدائ پاک ثنا ووئيله او وې وئيل چې، ”زمونږ په مينځ کښې يو لوئ نبی راښکاره شوے دے او خُدائ پاک د خپلو خلقو د مدد دپاره راغلے دے.“ ⒄ عيسىٰ چې څۀ کړی ؤو هغه قيصه د يهوديه په ټوله علاقه او خوا او شا کښې خوره شوه.

د حضرت يحيىٰ پېغام وړُونکی لېږل

⒅ د يحيىٰ مريدانو هغه په دې هر څۀ خبر کړو. هغۀ خپل دوه مريدان راوغوښتل ⒆ او مالِک له يې ولېږل چې تپوس وکړی چې، ”تۀ هغه راتلونکے يې يا دا چې مونږ د بل چا اِنتظار وکړو؟“ ⒇ هغه پېغام وړُونکی عيسىٰ له لاړل او ورته يې ووئيل، ”بپتسمه ورکوونکی يحيىٰ مونږ تا له رالېږلی يُو چې تپوس وکړو چې تۀ هغه راتلونکے يې کۀ مونږ د بل چا اِنتظار وکړو؟“ (۲۱) هم په هغه ساعت عيسىٰ ډېرو خلقو ته د بيمارِيانو نه شفا ورکړله، طاعون او بد پيريان يې لرې کړل او ډېرو ړندو له يې بينائی ورکړه. (۲۲) بيا هغۀ هغه مريدانو ته جواب ورکړو چې، ”لاړ شئ او هر څۀ چې تاسو اورئ او ګورئ هغه

یحیىٰ ته ووایئ چې ړانده بینا کیږی، شل ګرځی، جذامیان پاکیږی، کاڼه اورى، مړی بیا ژوندی کیږی او غریبانان ښۀ زیرے
اورى. ۲۳ او بختور دی هغه څوک چې ما نۀ ازاروی.“ ۲۴ کله چې د یحیىٰ مریدان رُخصت شول نو عیسىٰ د هغۀ په
حقله خلقو ته وفرمائیل چې، ”تاسو د څۀ لیدلو دپاره بیابان ته تلی وئ؟ یوه لوخه چې باد خوځوله څۀ؟ ۲۵ نو بیا تاسو د
څۀ لیدو له وتلی وئ؟ یو کس چې قیمتی جامې یې اچولې وې؟ ګورئ، د چا چې قیمتی لباس وی او عیش عشرت کوی
هغوئ په محلونو کښې ژوند کوی. ۲۶ نو بیا تاسو بهر د څۀ لیدو له وتلی وئ؟ یو نبی لیدو له؟ آو، زۀ دا وایم چې د یو نبی
نه هم ډیر لوئ. ۲۷ دا هغه څوک دے چې د چا په حقله چې لیکلے شوی دی چې، ”ګوره، زۀ خپل پېغمبر ستا نه وړاندې
لېږم چې ستا مخې ته لاره تیاره کړی.“ ۲۸ زۀ تاسو ته وایم د زمکې په مخ بل څوک د یحیىٰ نه لوئ نشته خو بیا هم د
خُدائ پاک په بادشاهئ کښې د ټولو نه کمزورے کس د هغۀ نه لوئ دے.“ ۲۹ او ټولو خلقو چا چې د عیسىٰ خبرې
واورېدلې نو سره د محصولچیانو یې د خُدائ پاک لار سمه وګڼله ځکه چې د یحیىٰ نه یې بپتسمه اخستې وه، ۳۰ خو بې د
فریسیانو او د شرعې د عالمانو نه چا چې د هغۀ د بپتسمې نه اِنکار کړے وو او د ځان دپاره یې د خُدائ پاک د حُکم نه مخ
اړولے وو. ۳۱ ”د دې پیړئ د خلقو مِثال په څۀ درکړم؟ هغوئ د چا په شان دی؟ ۳۲ هغوئ په بازار کښې د ناستو
ماشومانو په شان دی څوک چې یو بل ته چغې وهی او وائی چې، مونږ تاسو ته شپیلئ وغږولې او تاسو ګډا ونۀ کړه. مونږ
ژړا انګولا وکړه او تاسو ویر ونۀ کړو. ۳۳ ځکه چې بپتسمه ورکوونکے یحیىٰ راغلو چې هغۀ نۀ روټئ خوړله او نۀ یې مے
څښل نو تاسو وئیل چې، په هغۀ پیریان ناست دی. ۳۴ او کله چې اِبن آدم راغلو چې خوری څښی نو تاسو وایئ چې، دۀ ته
وګورئ. دا ګېډور شرابی د محصولچیانو او ګناهګارو دوست دے. ۳۵ خو بیا هم حکمت په خپلو کارونو کولو صادق
ثابت شو.“

یوه ګناهګاره ښځه معاف کول

۳۶ یو فریسی د عیسىٰ مېلمستیا وکړله. هغه د فریسی کور ته لاړو او خوراک ته کښېناستو. ۳۷ نو په هغه ښار کښې یوه
زناکاره ښځه چې د عیسىٰ د راتلو نه خبر شوله چې د یو فریسی په کور کښې مېلمه دے نو قیمتی عطر یې د مرمرو په
عطردان کښې راوړل. ۳۸ هغه د عیسىٰ د پښو سره ورروستو ودرېدله او په ژړا شوه او د هغۀ پښې د هغې په اوښکو لمدې
شوې او هغه هغې په خپلو وېښتو وچې کړې او ښکل یې کړې او عطر یې پرې واچول. ۳۹ کله چې د هغۀ کوربه فریسی دا
ولیدل نو د ځان سره یې ووئیل، ”کۀ دا سړے چرې رښتینے نبی وے نو هغه به په دې خبر وے چې دا لاس وروړونکې
ښځه څوک ده او دا څنګه ښځه ده یعنې یوه ګناهګاره ده.“ ۴۰ عیسىٰ د هغۀ په زړۀ پوهه شو او ورته یې وفرمائیل چې،
”شمعونه. زۀ تا ته څۀ وئیل غواړم.“ هغۀ ووئیل چې، ”ووایه مالِکه.“ ۴۱ عیسىٰ ورته وفرمائیل چې، ”د یو سودخور دوه
قرضداری ؤو. یو ته یې پینځۀ سوه دیناره قرض ؤو او په بل یې پنځوس. ۴۲ د دواړو سره د قرض ورکولو هیڅ درک نۀ وو
نو دواړو ته یې ویخښل. نو اوس ووایه چې په دې دواړو کښې به د هغۀ سره زیاته مینه کوم یو کوی؟“ ۴۳ شمعون جواب
ورکړو، ”زما په خیال چې کوم سړی ته یې زیاتې ویخښلې.“ عیسىٰ وفرمائیل چې، ”بېشکه تۀ صحیح وائې.“ ۴۴ بیا یې
ښځې ته مخ ورواړولو او شمعون ته یې وفرمائیل چې، ”تۀ دا ښځه وینې؟ زۀ ستا کور ته راغلم او تا زما د پښو دپاره اوبۀ
قدرې هم رانۀ کړې خو دې ښځې زما پښې په خپلو اوښکو لمدې کړې او هغه یې په خپلو وېښتو وچې کړې. ۴۵ تا زۀ
ښکل قدرې نۀ کړم خو د کوم وخت نه چې زۀ راغلے یم هغه لګیا ده زما پښې ښُکلوی. ۴۶ تا زما سر په تېلو غوړ نۀ کړو
او هغې زما په پښو عطر واچول. ۴۷ زۀ تا ته دا وایم چې هغې دومره مینه وکړله ځکه چې د هغې ډیر ګناهونه بخښلے
شوی دی. د چا چې لږ ګناهونه بخښلے شوی وی هغه لږه مینه کوی.“ ۴۸ بیا عیسىٰ هغې ته وفرمائیل چې، ”ستا ګناهونه
وبخښلے شول.“ ۴۹ نو مېلمنو په خپلو کښې ووئیل چې، ”دے لا څوک دے چې ګناهونه هم بخښی؟“ ۵۰ او بیا عیسىٰ

هغې ښځې ته وفرمائيل چې، ”تۀ خپل ايمان بچ کړې، په خير لاړه شه.“

د حضرت عيسىٰ زنانه مريدانې

٨ (١) د دې نه پس عيسىٰ ښار په ښار او کلى په کلى ګرځېدو، بيان يې کولو او د خُدائ پاک د بادشاهئ زيرے يې
اورولو. او هغۀ سره هغه دولس مريدان هم وُو، (٢) او يو څو ښځې وې څوک چې د پيريانو نه خلاصې شوې وې او د
رنځونو نه جوړې شوې وې. په دوئ کښې مريم چې د مګدلينې په نوم يادېده د چا نه چې اووۀ پيريان شړلے شوى وُو، (٣)
او يوانه چې د هيروديس د خُوزا نومې ناظر ښځه وه او سوسناه او نورې ډيرې ښځې چې په خپل مال دولت يې د هغوئ
خرچه کوله.

د زميندار مِثال

(٤) او ډېر خلق د مختلفو ښارونو نه عيسىٰ ته راجمع کېدل نو هغۀ په دې مِثال کښې خبرې وکړې، (٥) ”يو زميندار د تخم
کَرلو دپاره بهر لاړو نو چې کله هغۀ په خپل پټى کښې تخم نوستلو نو څۀ تخم ترې نه په لاره پرېوتو او د پښو د لاندې شو او
د هوا مارغان راغلل هغه يې وخوړو. (٦) څۀ تخم په کاڼيزه زمکه پرېوتو او څۀ وخت پس زرغون شو او اوچ شو ځکه چې
د نمى کمے وو. (٧) او څۀ تخم په غنو کښې پرېوتو، ازغى ورسره لوئ شول او فصل يې لاندې کړو. (٨) او څۀ تخم په
زرخيزه زمکه پرېوتو او راوټوکېدو او لوئ شو يو په سل غله يې وکړه.“ هر کله چې عيسىٰ دا وفرمائيل نو آواز يې وکړو،
”کۀ څوک د اورېدو غوږونه لرى نو هغه دې واورى.“

د مِثالونو مطلب

(٩) د هغۀ مريدانو تپوس ترې وکړو چې د دې مِثال مطلب څۀ وو؟ (١٠) نو هغۀ وفرمائيل چې، ”تاسو ته دا موقع درکړے
شوې ده چې د خُدائ پاک د بادشاهئ په رازونو پوهه شئ، خو زۀ د نورو دپاره په مِثالونو کښې تعليم ورکوم، ”هغوئ ګورى
خو وينى نه، اورى خو پوهيږى نه.“

د زميندار د مِثال تشريح

(١١) د دې مِثال مطلب دا دے چې تخم د خُدائ پاک کلام دے. (١٢) او د لارې په غاړه هغه څوک دى چې څوک دا اورى
خو وروستو اِبليس راشى او هغه کلام د هغوئ د زړۀ نه يوسى، هسې نه چې ايمان راوړى او خلاصون بيامومى. (١٣) په
کاڼيزه زمکه د کَرلے شوى تخم مِثال د هغه چا دے چې هر کله چې کلام واورى په خوشحالئ سره يې قبول کړى خو
جرړې يې نۀ وى او د لږ وخت دپاره پرې ايمان راوړى نو د آزمېښت په وخت کښې تيندک وخورى. (١٤) او په غنو کښې د
پرېوتلى تخم مِثال د هغه چا دے څوک چې کلام واورى خو نوره وده يې د مال دولت لالچ او د ژوند د خوشحالو په وجه
مرى خپه کړى او مېوه يې پخه نۀ شى. (١٥) خو د ښې زمکې مِثال د هغه چا دے څوک چې په ښۀ او پاک زړۀ سره کلام
واورى او پرې مضبوط شى او په دې د صبر مېوه راوړى.

د ښانک د لاندې ډیوه

۱۶ داسې هیڅوک نشته چې ډیوه بله کړی او بیا یې د لوښی د لاندې پټه کړی او یا یې د کټ لاندې کېږدی بلکې هغه یې په
ډیوټ ږدی چې هر راتلونکے کس یې رڼا ووینی. ۱۷ داسې پټ څیز نشته چې هغه به ښکاره نۀ شی او نۀ داسې پټ راز
شته چې هغه به ښکاره نۀ شی. ۱۸ نو خبردار شئ چې تاسو څنګه اورئ ځکه چې د هر چا سره چې څۀ وی هغۀ له به نور
هم ورکړے شی، او د چا سره چې څۀ نۀ وی هغۀ نه به هغه څۀ هم واخستلے شی چې ورسره وی.“

د حضرت عیسیٰ رښتینې رشته‌دار

۱۹ بیا د عیسیٰ مور او ورونړه راغلل خو د ګڼې له کبله هغۀ ته ورونۀ رسېدل. ۲۰ چا هغۀ ته ووئیل چې، ”ستا مور او
ورونړه بهر ولاړ دی، هغوئ تا سره مِلاوېدل غواړی.“ ۲۱ هغۀ جواب ورکړو، ”زما مور او زما ورونړه هغه څوک دی چې د
خُدائ پاک کلام اوری او عمل پرې کوی.“

د حضرت عیسیٰ په دریاب کښې طوفان ودرول

۲۲ یوه ورځ عیسیٰ د خپلو مریدانو سره په کشتۍ کښې سور شو او ورته یې وفرمائیل، ”راځئ چې د دریاب پورې غاړې ته
لاړ شُو.“ نو هغوئ روان شول. ۲۳ او کله چې هغوئ په کِشتۍ کښې روان وُو، نو هغه اودۀ شو. خو په دریاب کښې یو
زورَور طوفان راغلو، او کِشتۍ د اوبو نه په ډکېدو شوه او هغوئ په سخته خطره کښې وُو. ۲۴ مریدان هغۀ له ورغلل او په
چغو یې راببدار کړو، ”مالِکه، مالِکه، مونږ ډوبیږو.“ هغه ببدار شو او سیلۍ او د اوبو چپې یې ورټلې. طوفان ودرېدو نو په
هغه ساعت قلاره قلاری شوه. ۲۵ هغۀ ترې تپوس وکړو، ”ستاسو ایمان چرته دے؟“ هغوئ په یره او حېرانتیا یو بل ته
ووئیل چې، ”دا لا څۀ قِسم سړے دے چې هوا او چپو له حکم ورکوی او هغوئ یې حکم منی؟“

په ګِراسینیانو کښې د پیریانو نیولے سړے روغول

۲۶ بیا عیسیٰ د خپلو مریدانو سره د ګِراسینیانو علاقې ته ورسېدلو کوم چې د ګلیل په بله غاړه وو. ۲۷ څنګه چې عیسیٰ
وچې ته راکوز شو نو یو سړے یې ولیدو چې پیریانو نیولے وو او د ډېر وخت نه یې نۀ خو جامې اغوستې وې او نۀ کور
کښې اوسېدلے وو خو په قبرستان کښې دېره وو. ۲۸ کله چې هغۀ عیسیٰ ولیدلو نو چغې یې کړې او سجده یې ورته وکړه
او دا چغې یې وهلې، ”اے عیسیٰ، د خُدائ پاک زویه، تۀ زما نه څۀ غواړې؟ د خُدائ تعالیٰ دپاره ما مۀ په عذابوه.“ ۲۹
ځکه چې عیسیٰ پیریانو ته حکم کړے وو چې دې سړی نه راوځئ. ډېر ځله یې هغه نیولے وو او د حفاظت د کبله به په
زنځیرونو کښې وتړلے شو او زولنې به ورواچولے شوې خو هر ځل به هغۀ ځان خلاصولو او پیریانو به هغه بیابان ته
بوتلو. ۳۰ بیا عیسیٰ د هغۀ نه تپوس وکړو چې، ”نوم دې څۀ دے؟“ هغۀ ووئیل چې، ”زما نوم لښکر دے،“ ځکه چې هغه
ډېرو پیریانو نیولے وو. ۳۱ هغوئ مِنت زاری ورته وکړه چې دا حکم مۀ راکوه چې تارین ته وغورزېږئ. ۳۲ نو هلته د
غرۀ په خوا کښې د خنزیرانو یوه لویه رمه څرېده او پیریانو مِنت زاری ورته وکړه چې، ”مونږ له اجازت راکړه چې په دوئ
کښې ورننوځُو.“ نو هغۀ هغوئ له اجازت ورکړو. ۳۳ بیا پیریان د سړی نه راووتل او په خنزیرانو کښې ورننوتل او ټوله
رمه په منډه شوه او د کمر نه ښکته دریاب ته پرېوته او ډوبه شوه. ۳۴ د خنزیرانو ساتونکو چې دا ولیدل نو وتښتېدل.
هغوئ ښار او بانډو ته دا خبر ورسولو. ۳۵ او خلق د دې تماشې دپاره بهر راووتل. کله چې هغوئ عیسیٰ له راغلل هغه

سړے چې پیریان ترې تللی وُو بې ولیدو چې جامې یې اغوستې وې او سم دم د عیسیٰ په پښو کښې ناست وو او هغوئ
ویرېدل. ۳۶ کومو خلقو چې دا واقعه لیدلې وه هغوئ نورو ته ووئیل چې دا پیریانو نیولے سړے څنګه روغ شو. ۳۷ نو د
ګِراسینیانو د مُلک ټولو خلقو عیسیٰ ته مِنت زاری وکړه چې د دې علاقې نه لاړ شه. ځکه چې هغوئ ډېر یرې اخستی وُو. نو
هغه کشتئ ته وختلو او واپس لاړو. ۳۸ د کوم سړی نه چې پیریان پاڅېدلی وُو هغهٔ ورته خواست وکړو چې ورسره
ملګرے شی. خو عیسیٰ هغه رُخصت کړو او ورته یې وفرمائیل چې، ۳۹ "خپل کور ته واپس لاړ شه او هغه هر څهٔ بیان
کړه چې خُدائ پاک ستا دپاره وکړل." هغه لاړو په ښار کښې هرې خوا ته وګرځېدو او چې عیسیٰ د هغهٔ دپاره څهٔ کړی وُو
هغه یې خلقو ته بیان کړل.

د حضرت عیسیٰ یوه جینئ راژوندی کول او یوې ښځې له شفا ورکول

۴۰ کله چې عیسیٰ راواپس شو نو خلقو ورته هرکلے ووې ځکه چې هغوئ ټول ورته په اِنتظار وُو. ۴۱ بیا یائیر نومې یو
سړے راغلو چې د عبادتخانې یو مشر وو. هغه د عیسیٰ په پښو پرېوتو او مِنت زاری یې ورته وکړه چې، "ما سره کور ته لاړ
شه." ۴۲ ځکه چې د هغهٔ د دولسو کالو یک یو لور وه چې مرګی حال وه. کله چې عیسیٰ ورسره لاړو نو د خلقو په ګڼه
کښې راګېر شو. ۴۳ په هغوئ کښې یوه ښځه وه چې د دولسو کالو راسې یې وینه بهېدله او هیچا یې علاج نهٔ شو کولے.
۴۴ هغه د شا د طرفه راغله او د هغهٔ د جامو لمن له یې لاس وروړو او سمدستی یې وینه ودرېده. ۴۵ عیسیٰ وفرمائیل،
"دا چا ما له لاس راوړو؟" ټول منکر شول او پطروس ووئیل، "مالِکه، ګڼه دربانډې راټوله ده او خلق درته راجُختیږی." ۴۶
خو عیسیٰ وفرمائیل چې، "چا خو ما له لاس راوړو ځکه چې زهٔ پوهه شوم چې یو طاقت ما نه بهر شو." ۴۷ کله چې ښځه
پوهه شوه چې هغه پټېدے نهٔ شی، نو په رېږدو سره راغله او د هغهٔ په پښو کښې پرېوتله او د ټولو خلقو په وړاندې یې د دې
اِقرار وکړو چې هغې ولې هغهٔ له لاس وروړو او څنګه هغه سمدستی جوړه شوه. ۴۸ نو هغهٔ هغې ته وفرمائیل چې، "زما
لورې، ستا ایمان تهٔ روغه کړې، په خیر لاړه شه." ۴۹ هغهٔ لا دا خبرې کولې چې د عبادتخانې د مشر د کور نه څوک راغلو
چې خبر ورکړی چې، "ستا لور مړه شوه او اُستاذ نور مهٔ په تکلیف کوه." ۵۰ خو عیسیٰ چې دا واورېدل نو هغهٔ ته یې
وفرمائیل چې، "یرېږه مهٔ. صرف ایمان وساته نو هغه به بچ شی." ۵۱ کله چې هغه کور ته ورسېدو هغهٔ د پطروس، یوحنا،
یعقوب او د جینئ د مور پلار نه علاوه ځان سره نور څوک ننوتلو ته پرې نهٔ ښودل. ۵۲ هغوئ ټولو د هغې جینئ دپاره ژړا
انګولا کوله. خو هغهٔ وفرمائیل چې، "مهٔ ژاړئ، هغه مړه نهٔ ده، هغه خو اوده ده." ۵۳ خو هغوئ وریورې وخندل ځکه چې
ښهٔ خبر وُو چې هغه مړه ده. ۵۴ خو عیسیٰ هغه د لاسه ونیوله او ورته یې وفرمائیل چې، "پاڅه زما بچئ." ۵۵ د هغې روح
واپس راغلو، هغه سمدستی پاڅېده بیا هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل چې هغې ته د خوړلو څهٔ ورکړئ. ۵۶ د هغې مور پلار اریان
دریان شول خو هغهٔ هغوئ ته حکم ورکړو چې، "هر څهٔ چې وشول دا چا ته مهٔ وایئ."

د دولسو رسولانو لېږل

۹ ۱ بیا عیسیٰ دولس مریدان راوغوښتل او هغوئ له یې د پیریانو د شړلو او د بیماریانو د شفا اختیار ورکړو. ۲ او
هغهٔ هغوئ د خُدائ پاک د بادشاهئ د بیانولو او د بیمارانو د شفا دپاره ولېږل. ۳ هغوئ ته یې وفرمائیل چې، "ځان سره
هیڅ مهٔ اخلئ، نهٔ امسا، نهٔ تیلئ، نهٔ روټئ او نهٔ پیسې او نهٔ دویم قمیص. ۴ کوم کور ته چې تاسو ننوځئ نو هلته پاتې شئ
او هم هلته نه رُخصت شئ. ۵ او کوم خلق چې تاسو قبول نهٔ کړی نو چې کله تاسو د هغوئ ښار پرېږدئ نو د خپلو پښو
نه دوړې وڅنډئ چې د هغوئ خلاف ګواهی شی." ۶ نو هغوئ روان شول، کلی په کلی ګرځېدل او په هر ځائ کښې یې

زيرے خورولو او بيمارانو له يې شفا ورکوله.

د هيروديس پريشانى

۷ اوس ګورنر هيروديس هم د دې هر څۀ په حقله خبر شو او په سوچ کښې ډوب شو ځکه چې ځينې خلقو دا وئيل چې يحيىٰ بيا د مړو نه راژوندے شوے دے. ۸ او چا وئيل چې الياس راښکاره شوے دے او ځينو وئيل چې د پخوانو پېغمبرانو نه يو راژوندے شوے دے. ۹ هيروديس ووئيل چې، "د يحيىٰ سر ما په خپله پرې کړے دے خو دا لا څوک دے چې دا دومره زور شور يې دے؟" نو هغه د عيسىٰ سره د مِلاوېدو په کوشش کښې وو.

پينځۀ زره سړو او ورسره ښځو او ماشومانو له روټۍ ورکول

۱۰ کله چې رسولان واپس راغلل نو عيسىٰ ته يې خپله کار ګزارى بيان کړه نو هغه هغوئ سره بيتِصيدا نومې ښارېې ته پټ لاړو. ۱۱ خو خلق خبر شول او ورپسې لاړل. هغۀ خلقو ته هرکلے ووئيلو او هغوئ ته يې د خُدائ پاک د بادشاهۍ په حقله خبرې وکړې او چا ته چې د علاج ضرورت وو، هغوئ له يې شفا ورکړه. ۱۲ کله چې ماښام شو نو هغه دولس مريدان هغۀ له ورغلل او ورته يې ووئيل، "دا خلق رُخصت کړه چې خوا او شا کلو او بانډو ته لاړ شى او ځان له د شپې تېرولو او د خوراک بندوبست وکړى ځکه چې مونږ دلته په خوشى بيابان کښې يُو." ۱۳ خو عيسىٰ جواب ورکړو چې، "تاسو د ځانه دوئ ته د خوراک څۀ ورکړئ چې وې خورى." نو هغوئ ووئيل چې، "مونږ سره خو پينځۀ روټۍ او دوه کبان دى، نور هيڅ نشته، ترڅو چې مونږ په خپله لاړ نۀ شُو او د دوئ دپاره د خوراک څښاک بندوبست ونۀ کړُو." ۱۴ دا خوا او شا پينځۀ زره سړى وُو. هغۀ خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، "د دوئ نه د پنځوسو پنځوسو کسانو پېنډې جوړې کړئ." ۱۵ هغوئ هم داسې وکړل او ټول يې کښېنول. ۱۶ بيا عيسىٰ هغه پينځۀ روټۍ او دوه کبان واخستل او آسمان ته يې پاس وکتل، برکت يې ورکړو، ماتې يې کړې او مريدانو له يې ورکړې چې په خلقو يې تقسيم کړى. ۱۷ هغوئ ټولو ښۀ په مړه ګېډه خوراک وکړو او کومې پاتې ټوکرې چې راټولې کړے شوې نو دولس ټوکرى ترې ډکې شوې.

د حضرت عيسىٰ په حقله د پطروس اِقرار

۱۸ يوه ورځ چې عيسىٰ يواځې دُعا کوله او د هغۀ مريدان هم حاضر وُو نو هغۀ د هغوئ نه تپوس وکړو چې، "خلق څۀ وائى چې زۀ څوک يم؟" ۱۹ هغوئ جواب ورکړو، "ځينې وائى چې بپتسمه ورکوونکے يحيىٰ دے، نور دې الياس ګڼى، او ځينې وائى چې د پخوانو نبيانو نه يو بيا راژوندے شوے دے." ۲۰ نو هغۀ ورته وفرمائيل چې، "تاسو څۀ وايئ چې زۀ څوک يم؟" پطروس جواب ورکړو، "تۀ د خُدائ پاک مسيح يې."

د حضرت عيسىٰ د خپل مرګ او بيا ژوندى کېدلو په حقله پېشګوئي

۲۱ بيا هغۀ هغوئ په سختۍ سره منع کړل او حکم يې ورکړو چې، "هيچا ته مۀ وايئ." ۲۲ او هغۀ وفرمائيل چې، "اِبن آدم به خامخا ډېرې سختۍ وزغمى او مشران، مشران اِمامان او د شرعې عالمان به يې رد کړى، او هغه به ووژلے شى، او په دريمه ورځ به راژوندے شى." ۲۳ بيا هغۀ هغوئ ټولو ته وفرمائيل، "کۀ څوک زما مريدان جوړېدل غواړى، هغه دې د خپل ځان نه منکر شى، او هره ورځ دې خپله سولۍ راواخلى او ما پسې دې راځى. ۲۴ څوک چې خپل ځان ساتل غواړى هغه

به يې بائيلي، خو څوک چې زما د خاطره خپل ژوند بائيلي، نو هغه به يې بچ کړی. ۲۵ کۀ څوک د خپل ابدی ژوند په بدله کښې ټوله دُنيا ومومی نو هغۀ ځان له څۀ فائده ورکړه؟ ۲۶ څوک چې په ما او زما په کلام شرميږی نو اِبن آدم به د هغوئ نه وشرميږی، کله چې هغه په خپل جلال او د پلار او د پاکو فرښتو جلال سره راشی. ۲۷ خو زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې دلته ځينې داسې کسان ولاړ دی چې هغوئ به تر هغې نۀ مری ترڅو چې د خُدائ پاک بادشاهی ونۀ وينی.“

د حضرت عيسیٰ شکل بدليدل

۲۸ د دې خبرو نه اتۀ ورځې پس هغۀ پطروس، يوحنا او يعقوب د ځان سره کړل او د دُعا دپاره غرۀ ته لاړل. ۲۹ هر کله چې هغۀ دُعا کوله نو د هغۀ شکل بدل شو او د هغۀ جامې بريښېدونکې سپينې شوې. ۳۰ نو ناګهانه هغوئ دوه سړی وليدل چې موسیٰ او الياس ؤو، چې د هغۀ سره يې خبرې کولې. ۳۱ هغوئ په جلال کښې ښکاره شول او د هغۀ د مرګ په حقله يې خبرې وکړې چې په يروشلم کښې پوره کېدونکې وې. ۳۲ په دې وخت کښې پطروس او د هغۀ ملګری په ښۀ خوب ورغلی ؤو، خو هر کله چې هغوئ بېدار شول نو هغوئ د دۀ جلال وليدو او هغه دوه سړی يې هم ورسره ولاړ وليدل. ۳۳ او کله چې هغوئ د عيسیٰ نه رخصتېدل نو پطروس عيسیٰ ته ووئيل چې، ”مالِکه، زمونږ دپاره دلته پاتې کېدل ښۀ دی. مونږ پرېږده چې درې جونګړې جوړې کړُو، يوه ستا دپاره، يوه د موسیٰ دپاره او يوه د الياس دپاره.“ خو هغه نۀ پوهېدو چې څۀ يې وئيل. ۳۴ هغۀ لا دا خبرې کولې چې يوه وريځ راخوره شوه او په هغوئ يې سورے وکړو. هغوئ وېرېدل ځنګه چې په وريځ کښې ننوتل. ۳۵ بيا د وريځې نه يو آواز راغلو چې وې فرمائيل، ”دا زما زوئ دے، زما غوره کړے. د دۀ خبرې واورئ.“ ۳۶ هر کله چې آواز ختم شو نو عيسیٰ يې يواځې وليدلو. نو مريدان غلی پاتې شول او هر څۀ چې يې ليدلی ؤو، په هغه وخت يې هيچا ته هم حال ونۀ وې.

پيريانو نيولے هلک روغول

۳۷ بله ورځ چې هغوئ د غرۀ نه راکوز شول نو ډېره لويه ګڼه ورته راټوله شوې وه. ۳۸ بيا د ګڼې نه يو سړی چغه کړه، ”اُستاذه، زاری درته کوم چې زما په يک يو زوئ نظر وکړه. ۳۹ هر وخت يې پيرے نيسی، چغې ترې وباسی، تاو راتاو يې کړی او را وی غورزوی او په خوله يې ځګونه رامات شی او چې ډېر بد يې زخمی کړی نو هله ترې لاړ شی. ۴۰ ما ستا مريدانو ته خواست وکړو چې دا ترې نه وباسئ خو هغوئ پاتې راغلل.“ ۴۱ عيسیٰ جواب ورکړو، ”اے بې‌ايمانه او بدکاره پيړۍ. زۀ به ترڅو تاسو سره يم او تاسو به زغمم؟ خپل زوئ دلته راوله.“ ۴۲ خو د راوستو نه مخکښې پيريانو هغه ماشوم راوپرزولو او تاو راتاو يې کړو، خو عيسیٰ پيرے ورټلو، هلک يې روغ کړو او پلار ته يې واپس حواله کړو. ۴۳ او هغوئ ټول د خُدائ پاک د لويئ او د هغۀ د شان او شوکت يرې واخستل.

د حضرت عيسیٰ د خپل مرګ په حقله بيا پيشګوئي

ټول خلق د دۀ په دې ټولو کارونو حېران شول او عيسیٰ په دې وخت کښې خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ۴۴ ”پرېږدئ او دا خبرې په کولاو غوږونو واورئ. اِبن آدم به د دشمنانو لاسونو ته حواله کړے شی.“ ۴۵ خو هغوئ د هغۀ په دې وينا پوهه نۀ شول ځکه چې د دې مطلب د هغوئ نه پټ وو د دې دپاره چې هغوئ په دې ونۀ رسی او هغوئ په دې حقله د هغۀ نه د تپوس کولو نه هم يرېدل.

د ټولو نه لوئ څوک دے؟

۴۶ د هغوئ په مينځ کښې دا بحث شروع شو چې په مونږ کښې د ټولو نه لوئ څوک دے. ۴۷ عيسیٰ په دې پوهه وو چې د دوئ په زړُونو کښې څۀ تېرېږی نو هغۀ يو ماشوم د لاسه ونيولو او په خپله خوا کښې يې ودرولو ۴۸ او هغوئ ته يې وفرمائيل، ”څوک چې زما په نوم داسې ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی، او څوک چې ما قبلوی هغه، هغه څوک قبلوی چې زۀ يې رالېږلے يم. ځکه چې په تاسو ټولو کښې ورکوټے په تاسو ټولو کښې لوئ دے.“

هغه څوک چې ستا مخالف نۀ دے، ستا ملګرے دے

۴۹ يوحنا ووئيل، ”مالِکه، مونږ يو سړے وليدو چې ستا په نوم پيريان شړی، او مونږ د هغۀ د منع کولو کوشش وکړو ځکه هغه زمونږ نه نۀ وو.“ ۵۰ خو عيسیٰ هغۀ ته وفرمائيل، ”هغه مۀ منع کوئ ځکه چې څوک ستاسو مخالف نۀ دے، هغه ستاسو ملګرے دے.“

په سامريه کښې د حضرت عيسیٰ نه اِنکار

۵۱ هر کله چې هغه وخت رانزدې شو چې عيسیٰ پاس آسمان ته وخېژولے شی نو هغۀ يروشلم ته د تلو پوخ نيت وکړو. ۵۲ او هغۀ د ځان نه وړاندې پېغام وړُونکی ولېږل. هغوئ لاړل او د سامريه يو کلی ته ورغلل چې د هغۀ دپاره د ځائ تيارى وکړی. ۵۳ خو د کلی خلقو هغه قبول نۀ کړو ځکه چې هغۀ مخه د يروشلم په لور تړلې وه. ۵۴ هر کله چې د هغۀ مريدانو يعقوب او يوحنا دا حال وليدلو نو وې وئيل، ”مالِکه، مونږ د آسمان نه د دې کلی د سوزولو دپاره اور وغواړو څۀ؟“ ۵۵ خو هغۀ ورته مخ وروا ړوو او وې رټل. ۵۶ نو بيا هغوئ بل کلی ته لاړل.

د حضرت عيسیٰ د مريد کېدو شرطونه

۵۷ کله چې هغوئ په لاره روان وُو نو يو سړی هغۀ ته ووئيل، ”هر چرته چې تۀ ځې، زۀ به هم درپسې ځم.“ ۵۸ عيسیٰ ورته وفرمائيل چې، ”د لومبړو خپل غارونه وی او د مارغانو جالې، خو اِبن آدم دومره ځائ قدرې هم نۀ لری چې سر په کښې ولګوی.“ ۵۹ بل چا ته هغۀ وفرمائيل چې، ”په ما پسې راځه.“ خو سړی جواب ورکړو، ”مالِکه، اول ما ته اجازت راکړه چې خپل پلار ښخ کړم.“ ۶۰ خو عيسیٰ ورته وفرمائيل، ”مړی پرېږدئ چې مړی ښخوی خو تۀ خامخا لاړ شه او د خُدائ پاک د بادشاهۍ زيرے ورکوه.“ ۶۱ او بيا يو بل ووئيل، ”مالِکه، زۀ به درپسې يم خو دومره اجازت راکړه چې د خپل کور د خلقو نه رُخصت واخلم.“ ۶۲ عيسیٰ هغۀ ته وفرمائيل، ”کوم سړے چې قُلبه کول شروع کړی بيا شاته ګوری هغه د خُدائ پاک د بادشاهۍ لائق نۀ دے.“

دوه اويا مريدان لېږل

۱۰ ۱ د دې نه پس بيا مالِک نور دوه اويا کسان مقرر کړل او هغوئ يې دوه دوه کسان هر ښار او کلی ته د ځان نه وړاندې ولېږل، کومو ته چې د هغۀ د ورتلو اراده وه. ۲ هغۀ هغوئ ته وفرمائيل، ”فصل ډېر دے خو مزدوران لږ دی. د دې دپاره تاسو د فصل مالِک ته خواست وکړئ چې د خپل فصل دپاره مزدوران راولېږی. ۳ په خپله لاره ځئ او ګورئ،

زهٔ تاسو لکه د ګډو په شان د شرمخانو مینځ ته لیږم. ۴ د ځان سره بټوه مهٔ اخلئ، نهٔ تیلیَ او نهٔ پیزار. او په لاره د چا سره په دُعا سلام ډېر وخت مهٔ ضائع کوئ. ۵ هر کله چې تاسو يو کور ته ننوځئ نو اول دا ووايئ، په دې کور کښې دې خير او سلامتی وی. ۶ کهٔ چرې هلته يو کس خير خواه وی نو ستاسو سلامتی به د هغهٔ دپاره وی، او کهٔ نهٔ وی نو هغه به تاسو ته راواپس شی. ۷ هم هغه کور کښې پاتې شئ او د هغوئ سره خوړل څښل وکړئ او ست مهٔ غواړئ ځکه چې مزدور د مزدورئ حقدار وی. کور په کور مهٔ ګرځئ. ۸ هر کله چې تاسو يوې ښاريې ته ورننوځئ او هغوئ تاسو ته هرکلے ووائی نو کوم خوراک چې تاسو ته درکړی، هغه وخورئ. ۹ هلته بيماران روغ کړئ او هغوئ ته ووايئ چې د خُدائ پاک بادشاهی ستاسو مينځ ته راغلې ده. ۱۰ خو چې تاسو يو ښار ته ننوځئ او هغوئ تاسو قبول نهٔ کړی نو د دې کوڅو ته بهر ووځئ او ووايئ، ۱۱ ستاسو د ښاريې دا کومه دوړه چې زمونږ په پښو پورې انښتې ده، مونږ يې ستاسو خلاف څنډو. خو دا خبره ياده لرئ چې د خُدائ پاک بادشاهی ستاسو مينځ ته راغلې ده. ۱۲ زهٔ تاسو ته دا وايم چې د قيامت په ورځ به د سدوم حال د دغه ښار نه زيات د زغملو وی.

په ناتوبه ګار ښار باندې افسوس

۱۳ افسوس دې وی په تا اے خورازينه، افسوس دې وی په تا بيتِ‌صيدا، ځکه کومې معجزې چې په تا کښې وشوې کهٔ چرې دا په صور او صيدا کښې شوې وې نو دوئ به ډېر پخوا د ځان نه د ټاټ جامې تاو کړې وې او په ايرو کښې به ناست وُو او توبه به يې ويستې وه. ۱۴ خو د قيامت په ورځ به د صور او صيدا حالت ستاسو نه ډېر غوره وی. ۱۵ او اے کفرنحُومه، ولې تهٔ دا ګڼې چې ستا مقام به تر آسمانه پورته کړے شی څهٔ؟ نه، تهٔ به تاترين ته وغورزولے شې. ۱۶ هر څوک چې ستاسو خبرې ته غوږ نيسی، هغه ما ته غوږ نيسی او هر څوک چې ستاسو خبره رد کوی، هغه ما رد کوی او څوک چې ما رد کوی، هغه هم هغه رد کوی چې زهٔ يې رالېږلے يم.“

د دوو اوياؤ مريدانو واپس راتلل

۱۷ بيا هغه دوه اويا کسان خوشحاله واپس راغلل او وې وئيل چې، ”اے مالِکه، ستا په نوم پيريان هم زمونږ تابعداری کوی.“ ۱۸ هغهٔ جواب ورکړو، ”ما دا وليدل چې شيطان لکه د بريښنا په شان د آسمان نه راکوز شو. ۱۹ ګورئ، ما تاسو له اختيار درکړو چې ماران او لړمان د پښو لاندې کړئ او د دشمن طاقت هم ختموئ او هيڅ څيز به هم تاسو ته نقصان نهٔ شی درکولے. ۲۰ خو په دې مهٔ خوشحالېږئ چې پيريان ستاسو تابعداری کوی بلکې په دې خوشحاله شئ چې ستاسو نومونه په آسمان کښې ليکلے شول.“

د حضرت عيسیٰ خوشحالېدل

۲۱ هم په دغه وخت عيسیٰ په روحُ القُدس کښې لويه خوشحالی وکړه او عيسیٰ وفرمائيل، ”اے پلاره، د آسمان او د زمکې مالِکه، زهٔ ستا ثنا او صِفت کوم ځکه چې تا دا خبرې د پوهانو او هوښيارو نه پټې کړې او ورو ماشومانو ته دې څرګندې کړې. آو، پلاره، دا ستا رضا وه. ۲۲ هر څهٔ ما ته زما پلار سپارلی دی، او هيڅوک بې د پلاره زویٔ نهٔ پيژنی، او نهٔ څوک پلار پيژنی بې له زويه او بې له هغوئ نه چې زویٔ يې ورته په ګوته کوی.“ ۲۳ بيا هغه خپلو مريدانو ته راوګرځېدو او ځان له يې ورته وفرمائيل، ”هغه سترګې بختورې دی چې هغه څهٔ وينی چې تاسو يې وينئ. ۲۴ زهٔ تاسو ته وايم چې د ډېرو نبيانو او بادشاهانو دا ارمان وُو چې هغه څهٔ ووينی څهٔ چې تاسو وينئ خو هغوئ ونهٔ ليدل او هغه څهٔ واوری چې تاسو يې اوس

اورئ خو هغوئ وانۀ وریدل.“

د نیک سامری مثال

۲۵ په یوه موقع یو د شرعي عالم راغلو او په عیسیٰ یې د آزمېښت دپاره دا سوال وکړو، ”اُستاذه، زۀ داسې څۀ وکړم چې د ابدی ژوندون وارث شم؟“ ۲۶ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”په شریعت کښې یې څۀ لیکلی دی؟ تۀ یې څنګه لولې؟“ ۲۷ هغۀ ورته جواب ورکړو، ”د مالِک خپل خُدائ پاک سره په پوره زړۀ او په پوره ځان او په پوره طاقت او په پوره عقل سره مینه ساتئ، او، د خپل ګاونډی سره د خپل ځان په شان مینه ساتئ.“ ۲۸ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”هم دغه صحیح جواب دے. دغه شان کوه نو ژوندے به اوسې.“ ۲۹ خو هغۀ خپل ځان د صحیح ثابتولو دپاره د عیسیٰ نه تپوس وکړو چې، ”زما ګاونډی څوک دے؟“ ۳۰ عیسیٰ ورته جواب ورکړو چې، ”یو سړے د یروشلم نه یریحو ته روان وو چې په لاره ډاکوانو ګېر کړو، جامې یې ترې وویستلې، وې وهلو او مرګی حال یې پرېښودلو او ترینه لاړل. ۳۱ اتفاقی یو اِمام په دغه لار تېرېدو، چې هغه یې ولیدو نو د لارې بل طرف ته واوړېدو او ترې نه لاړو. ۳۲ هم دغه شان یو لیوی هغه ځائ ته راغلو او چې هغه یې ولیدلو نو بل طرف ته ترې نه واوړېدو او دے هم په مخه ترې لاړو. ۳۳ خو یو سامری مسافر چې هغۀ له نزدې راغلو او چې هغه یې ولیدو نو زړۀ یې پرې وسوزېدو. ۳۴ هغه ورغلو او د هغۀ زخمونه یې په تېلو او میو ووینځل او پټۍ یې پرې ولګوله او بیا یې په خپل خاروی سور کړو او یو سرائی ته یې د ځان سره بوتلو او هلته یې د هغۀ خِدمت وکړو. ۳۵ بله ورځ هغۀ دوه دیناره د خپل جیب نه راوویستل او د سرائی مالِک له یې ورکړل او ورته یې ووئیل چې د دۀ خِدمت کوه او کۀ نوره خرچه دې پرې راغله نو په واپسۍ کښې به یې درکړم. ۳۶ ستاسو څۀ خیال دے چې په دې درېو واړو کښې د هغه سړی رښتینے ګاونډی څوک دے کوم چې غلو وهلے وو؟“ ۳۷ هغۀ جواب ورکړو، ”هغه څوک چا چې په هغۀ رحم وکړو.“ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”لاړ شه او هم دغسې کوه لکه چې هغۀ وکړل.“

حضرت عیسیٰ دپاره د مرتا او مریم مېلمستیا

۳۸ هر کله چې هغوئ په لاره تلل نو عیسیٰ یو کلی ته راغلو چرته چې مرتا نومې یوې ښځې په خپل کور کښې مېلمه کړو. ۳۹ د هغې یوه خور وه چې نوم یې مریم وو. هغه د مالِک په پښو کښې کښېناستله او د هغۀ کلام یې اورېدلو. ۴۰ خو چې مرتا د ډېر کار په وجه پرېشانه وه نو هغۀ ته ورغله او ورته یې ووئیل، ”مالِکه، تۀ دا خیال نۀ کوې چې زما خور زۀ خِدمت ته یواځې پرېښې یم؟ هغې ته ووایه چې راشی او زما مدد وکړی.“ ۴۱ مالِک په جواب کښې ورته وفرمائیل، ”مرتا، مرتا، تۀ د ډېرو څیزونو په سوچونو کښې ډوبه شوې یې. ۴۲ خو د دې نه یوه خبره ضروری ده او مریمې چې کومه خوښه کړې ده هغه بهتره ده او دا به د هغې نه هیڅکله وانۀ خستلے شی.“

د دُعا په حقله تعلیم

۱۱ ۱ یوه ورځ داسې وشول چې عیسیٰ په یو ځائ کښې دُعا کوله. هغۀ چې دُعا خلاصه کړه نو د هغۀ یو مرید ورته ووئیل، ”مالِکه، مونږ ته د دُعا کولو طریقه وښایه لکه څنګه چې یحییٰ خپلو مریدانو ته ښودلې وه.“ ۲ عیسیٰ جواب ورکړو، ”هر کله چې تاسو دُعا کوئ نو داسې وایئ، اے پلاره، ستا نوم دې پاک وی او ستا بادشاهی دې راشی. ۳ مونږ له خپل روزمره رزق راکړه. ۴ او زمونږ ګناهونه معاف کړه، څنګه چې مونږ خپل قصوروار معاف کوُو. او مونږ په

آزمېښت کښې مهٔ اچوه." ۵ بيا عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، "فرض کړئ کهٔ په تاسو کښې يو کس په نيمه شپه د خپل
ملګرى کور ته ورشى او ورته ووائى زما ملګريه، ما له لږه روټئ راکړه. ۶ ځکه چې زما يو ملګرے د سفر نه راغلے دے
او ما کره د خوړلو دپاره هيڅ هم نشته چې هغهٔ ته کېږدم. ۷ او هغه ورته په جواب کښې ووائى چې ما مهٔ تنګوه. په دې
نيمه شپه خو ورونه بند دى، زهٔ او زما بچى په کټ کښې اودهٔ يُو، په دې وخت اوس زهٔ تا له څهٔ نهٔ شم درکولے. ۸ خو
زهٔ تاسو ته وايم، کهٔ چرې د دوستئ په وجه درله څهٔ درنهٔ کړى خو ستا د زيات مِنت کولو په وجه به هغه راپاڅى او تا له به
هر څهٔ درکړى. ۹ او دغه شان زهٔ تاسو ته وايم چې وغواړئ نو تاسو ته به درکړے شى، ولټوئ نو تاسو به يې ومومئ، ور
وټکوئ نو درته به کولاو کړے شى. ۱۰ ځکه هر څوک يې چې غواړى، هغهٔ ته ملاويږى، او څوک يې چې لټون کوى، هغه
يې مومى، او څوک چې ور ټکوى، هغهٔ ته کولاويږى. ۱۱ کهٔ چرې ستاسو ماشومان تاسو نه کب وغواړى نو ولې تاسو به
ورله مار ورکړئ څهٔ؟ په تاسو کښې به کوم پلار داسې وکړى؟ ۱۲ او يا چې ماشوم ترې هګئ وغواړى نو ولې تاسو به ورله
لړم ورکړئ څهٔ؟ ۱۳ نو کهٔ بيا تاسو چې دومره ګناهګاران يئ، په دې پوهېږئ چې خپل اولاد له ښهٔ څيزونه ورکړئ نو
ستاسو آسمانى پلار به څومره زيات روحُ القُدس هغه چا له ورکړى چې څوک يې ترې غواړى."

حضرت عيسىٰ او بعلزبول

۱۴ يوه ورځ عيسىٰ د يو سړى نه ګونګے پيرے وشړلو چا چې خبرې نهٔ شوې کولے نو کله چې پيرى پرېښودو نو دې
سړى خبرې شروع کړې، او خلق په دې کار حق حېران شول. ۱۵ خو څېنو په کښې ووئيل چې، "دے خو د پيريانو د
سردار بعلزبول په مدد پيريان شړى." ۱۶ او نورو د آزمېښت په توګه ورنه څهٔ آسمانى نښه وغوښته. ۱۷ خو هغه د هغوئ
په زړونو پوهه شو او ورته يې وفرمائيل چې، "هره بادشاهى چې په خپلو کښې بې‌اتفاقه شى نو هغه تباه کيږى، او په بې‌اتفاقئ
سره بادشاهى ورانيږى. ۱۸ هم دغه شان کهٔ چرې اِبليس د خپل ځان خلاف شى نو څنګه به يې بادشاهى پاتې شى؟ لکه
څنګه چې ستاسو ګُمان دے چې زهٔ د بعلزبول په مدد پيريان وباسم، ۱۹ نو کهٔ چرې زهٔ پيريان د بعلزبول په مدد شړم نو
ستاسو مريدان يې د چا په وسيله شړى؟ نو په هم دې وجه به هغوئ تاسو ملامته کړى. ۲۰ خو کهٔ چرې زهٔ د خُدائ پاک
په قدرت پيريان شړم نو بيا پوهه شئ چې د خُدائ پاک بادشاهى ستاسو په مينځ کښې ده. ۲۱ هرکله چې يو زورَور وسله
وال سړے د خپل کور ساتنه کوى نو د هغهٔ مال حال به محفوظ وى. ۲۲ خو هرکله چې د هغهٔ نه زيات زورَور سړے په
هغهٔ وربېښ شى او دے قابو کړى نو هغه وسله ترې واخلى چې په کومه د دهٔ باور وى او د هغهٔ لوټ شوے مال حال په
خپلو کښې تقسيم کړى. ۲۳ څوک چې ما سره نهٔ دے، هغه زما خلاف دے. څوک يې چې ما سره يو ځائ نه راټولوى نو
هغه يې نولى.

د يو پيرى واپس راتلل

۲۴ کله چې د يو کس نه پيرے بهر شى نو هغه په صحراګانو سر شى چې آرام ومومى، خو چې وې نهٔ مومى نو هغه بيا د
خپل ځان سره داسې ووائى چې زهٔ به واپس هغه ځائ ته لاړ شم د کوم نه چې راوتلے يم. ۲۵ نو هغه چې واپس راشى نو
هغه ځائ صفا او جارُو کړے او د اوسېدو جوګه بيامومى. ۲۶ بيا هغه لاړ شى او نور اووهٔ پيريان د ځان سره راولى چې
د دهٔ نه هم زيات خراب وى او هغوئ ټول راشى او په پيرى نيولى کس دېره شى او د هغهٔ اَنجام د پخوا نه هم لا خراب شى."
۲۷ کله چې عيسىٰ دا خبره کوله په ګڼه کښې يوې ښځې چغې کړې، "بختوره ده هغه مور چې تهٔ يې زېږولے يې او تا له يې
يئ درکړى دى." ۲۸ نو هغهٔ جواب ورکړو، "نه، بختور هغه دى څوک چې د خُدائ پاک کلام اورى او عمل پرې کوى."

نښه غوښتل

۲۹ کله چې عيسىٰ ته د خلقو ګڼه زياتېدله نو هغهٔ داسې وفرمائيل، ”دا يوه ګناهګاره پيړۍ ده. دوئ نښې غواړى خو د يُونس
نبى د نښې نه سېوا يوه نښه به هم دوئ له ورنهٔ کړے شى. ۳۰ لکه څنګه چې يُونس د نينوه د خلقو دپاره نښه وګرځېدو،
دغه شان به اِبن آدم هم د دې پيړۍ دپاره نښه وګرځى. ۳۱ د شيبا مَلِکه به د قيامت په ورځ د دې پيړۍ د خلقو خلاف په
عدالت کښې ودرېږى او دوئ به مجرمان ثابت کړى، ځکه چې هغه د دُنيا د بل سر نه د سليمان د حِکمت خبرو اورېدو له
راغلې وه، او څوک چې دلته دے هغه د سليمان نه هم لوئ دے. ۳۲ د نينوه خلق به هم د دې زمانې د خلقو په خلاف د
قيامت په ورځ ودرېږى او دا پيړۍ به مجرمه ثابته کړى ځکه چې هغوئ د يُونس په بيان توبه ګار شوى وُو، او اوس څوک
چې دلته دے، هغه د يُونس نه لوئ دے.

د وجود رڼا

۳۳ هيڅوک بله شوې ډيوه په پټ ځائ کښې او يا د لوښى لاندې نهٔ ږدى بلکې د ډيوټ دپاسه يې ږدى چې کور ته راتلونکى
خلق يې رڼا ووينى. ۳۴ ستا سترګې ستا د بدن دپاره ډيوې دى. کهٔ ستا سترګې روغې وى، نو ستا ټول بدن به د رڼا نه ډک
وى. خو کهٔ ستا سترګې خرابې وى، نو ستا په ټول بدن کښې به تورتم وى. ۳۵ نو بيا پام کوه چې کومه رڼا په تا کښې ده
چې هغه تورتم نهٔ وى. ۳۶ کهٔ چرې ستا ټول بدن د رڼا نه ډک وى، او يو اندام دې هم په تورتم کښې نهٔ وى، نو ستا ټول
ژوندون به روښانه وى، داسې لکه چې يوه ډيوه په تا ځليږى.“

د فريسى او د شرعي عالم ملامتول

۳۷ کله چې عيسىٰ خبرې ختمې کړې نو يو فريسى هغهٔ ته د روټۍ دعوت ورکړو. هغه دننه ورغلو او ورسره کښېناستو.
۳۸ فريسى په دې ليدو حېران شو چې هغهٔ د روټۍ خوړلو نه مخکښې لاسونه ونهٔ وينځل. ۳۹ خو مالِک هغهٔ ته وفرمائيل،
”تاسو فريسيان خو د کنډول او رکېبۍ بهر مخ وينځئ خو دننه تاسو د حرص او بدکارۍ نه ډک کړى وى. ۴۰ اے کم
عقلو، چا چې بهرنۍ حِصه جوړه کړې ده، ولې هغهٔ دننه حِصه نهٔ ده جوړه کړې څهٔ؟ ۴۱ خو څهٔ چې ستاسو په لوښو
کښې دى هغه خېراتى ورکړئ. نو بيا به تاسو دننه او بهر مکمل پاک شئ. ۴۲ اے فريسيانو، په تاسو دې افسوس وى. تاسو
د باغ د پودينې او سپېلنو او د هر قِسم سبزۍ لسمه حِصه خو ورکوئ خو د اِنصاف او د خُدائ پاک سره د مينې نه اِنکار
کوئ. په کار خو دا وو چې تاسو په دې هم عمل کولے او هغه مو هم نهٔ پرېښودلے. ۴۳ اے فريسيانو، په تاسو دې
افسوس وى. تاسو په عبادتخانو کښې د مشرۍ کُرسۍ خوښوئ او په بازارونو کښې په سلامونو ډېر خوشحالېږئ. ۴۴
افسوس چې تاسو د هغه قبرونو په شان يئ چې نښه يې نهٔ معلومېږى او خلق پرې په بېخيالۍ سره دپاسه ګرځى.“ ۴۵ د
دې په جواب کښې يو د شرعي عالم ووئيل، ”اُستاذه، کله چې تاسو داسې خبرې کوئ نو دا زمونږه سپکاوے کوئ.“ ۴۶
عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”اے د شرعي عالمانو په تاسو دې هم افسوس وى. ځکه چې تاسو په خلقو بېاندازې بوج وراچوئ
ولې په خپله د دې د اوچتولو دپاره يوه ګوته قدرې هم نهٔ وروړئ. ۴۷ په تاسو دې افسوس وى چې تاسو د هغه نبيانو
زيارتونه جوړَوئ کوم نبيان چې ستاسو پلار نيکونو وژلى وُو. ۴۸ او تاسو په خپله په دې کار د خپل پلار نيکهٔ په جرمونو
کښې شريک شوئ، هغوئ پيغمبران ووژل او تاسو پرې زيارتونه جوړ کړل. ۴۹ ځکه خو خُدائ پاک په خپل حِکمت کښې
وئيلى دى چې زهٔ به تاسو ته نبيان او رسولان درولېږم او په دوئ کښې به ځينې ووژلے شى او ځينې به وزورولے شى. ۵۰
نو دغه شان به د دُنيا د شروع نه تر اوسه پورې د دې موجوده پيړۍ نه د ټولو نبيانو د تويو شوو وينو تپوس وکړے شى،

۵۱ د هابیل د وینې نه د زکریاه تر وینې پورې، څوک چې د خُدائ د کور او قربانګاه په مینځ کښې وژلے شوے وو. زۀ
تاسو ته دا وایم، چې دې پیړۍ ته به د دې ټولو د وینو تویولو سزا ملاویږی. ۵۲ اے د شرعې عالمانو، په تاسو دې افسوس
وی. ځکه چې تاسو د عِلم کُنجیانې قبضه کړې دی، تاسو په خپله هم په کښې داخل نۀ شوئ او څوک چې داخلېدل هغوئ
مو هم پرې نۀ ښودل.“ ۵۳ کله چې عیسیٰ د کوره بهر شو نو فریسیانو او د شرعې عالمانو دا کوشش وکړو چې د هغۀ
سخت مخالفت شروع کړی او د دۀ نه بې‌واره بې‌واره تپوسونه وکړی، ۵۴ او په دې اِنتظار وُو چې هغه په خپلو خبرو کښې
راګیر کړی.

د منافقت خلاف خبردارے

۱۲ ۱ په دې دوران کښې د زرګونو خلقو ګڼه جوړه شوې وه او داسې ټیل جوړ شوے وو چې خلقو یو بل د پښو لاندې
کول. نو عیسیٰ اول خپلو مریدانو ته خبرې شروع کړې چې، ”د فریسیانو د خمبیرې نه ځان ساتئ. زما مطلب د هغوئ د
منافقت نه دے. ۲ داسې یو پټ څیز نشته چې هغه به ښکاره نۀ شی او نۀ داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره نۀ شی.
۳ نو هر هغه څۀ چې تاسو په تیارۀ کښې وایئ، هغه به په رڼا ورځ واورېدلے شی او هغه څۀ چې تاسو په بندو کمرو کښې
یو بل ته په غوږ کښې وئیلی دی، هغه به د چت نه په چغه واورولے شی.

د چا نه یرېدل

۴ اے دوستانو، زۀ تاسو ته دا وایم، د هغه چا نه مۀ یرېږئ څوک چې ستاسو بدن وژنی خو د مرګ نه پس نور تاسو سره
هیڅ نۀ شی کولے. ۵ خو زۀ به تاسو خبردار کړم چې د چا نه یره په کار ده. د هغه چا نه یرېږئ څوک چې د وژلو نه پس
دوزخ ته د اچولو طاقت هم لری. آو، زۀ تاسو ته وایم چې د هم هغۀ نه یره کوئ. ۶ ولې پینځۀ چنچنې په دوو پیسو نۀ
خرڅیږی څۀ؟ او خُدائ پاک بیا هم په دوئ کښې یوه هم نۀ هېروی. ۷ خو ستاسو د سر ټول وېښتۀ هم شمېرلے شوی
دی. نو بیا مۀ یرېږئ، تاسو د بې‌شمېره چنچنو نه زیات قیمتی یئ.

د خلقو په وړاندې د حضرت عیسیٰ اِقرار

۸ زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې هر هغه څوک چې د خلقو په وړاندې زما اِقرار وکړی نو اِبن آدم به هم د خُدائ پاک د
فرښتو په وړاندې د هغۀ اِقرار وکړی. ۹ خو څوک چې د خلقو په وړاندې زما نه اِنکار کوی نو د خُدائ پاک د فرښتو په
وړاندې به د هغۀ نه اِنکار وشی. ۱۰ هر هغه څوک چې د اِبن آدم په خلاف څۀ خبره وکړی نو هغه به وبخښلے شی، خو
څوک چې د روحُ القُدس په خلاف کُفر ووائی نو هغه به معاف نۀ کړے شی. ۱۱ کله چې تاسو د عبادتخانو او د حاکمانو
او د اختیار د خاوندانو په وړاندې د عدالت دپاره ودرولے شئ نو په دې وخت کښې اندېښنه مۀ کوئ چې تاسو به د دوئ په
وړاندې په خپله صفائی کښې څۀ وایئ. ۱۲ ځکه چې روحُ القُدس به هغه ساعت تاسو ته وښائی چې څۀ وئیل په کار دی.“

د نادانه مالدار مِثال

۱۳ په ګڼه کښې یو سړی عیسیٰ ته ووئیل، ”اُستاذه، زما وړور ته ووایه چې زما سره د میراث تقسیم وکړی.“ ۱۴ هغۀ
جواب ورکړو چې، ”وروره، زۀ چا ستاسو منصف او ثالث مقرر کړے یم؟“ ۱۵ بیا هغۀ خلقو ته وفرمائیل، ”خبردار شئ.

د هر قِسم حرص نه ځان ساتئ ځکه چې د بنی آدم ژوند په ډېر مال دولت پورې تړلے نۀ دے." ﴿۱۶﴾ او بيا ورته عيسىٰ دا مِثال پېش کړو چې، "يو مالداره سړے وو چې په زمکه کښې يې ښۀ فصل وشو. ﴿۱۷﴾ هغۀ د ځان سره ووئيل، ما ته څۀ کول پکار دی؟ ما سره خو دومره ځائ هم نشته چې دا غله په کښې انبار کړم. ﴿۱۸﴾ بيا هغۀ ووئيل چې زۀ به داسې وکړم چې خپلې خمبې به ونړوم او لوئې به يې جوړې کړم او په هغې کښې به خپله ټوله غله او نور مال دولت سمبال کړم. ﴿۱۹﴾ او بيا به خپل ځان ته ووايم، سړيه، ډېر خيزونه دې جمع کړل چې د ډېرو کالونو پورې ستا دپاره کافی دی، اوس په آرام ژوند کوه، خوره څښه او خوشحاله ګرځه. ﴿۲۰﴾ خو خُدائ پاک هغۀ ته وفرمائيل، اے کم عقله. هم په دې شپه به دې ساه وخېژی. او تا چې کوم مال دولت راجمع کړو، دا به اوس د چا شی؟ ﴿۲۱﴾ دا د هغه چا مِثال دے چا چې د خپل ځان دپاره مال دولت راجمع کړو، خو دے د خُدائ پاک په نزد مالداره نۀ دے."

انديښنې مۀ کوئ

﴿۲۲﴾ بيا هغۀ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، "ځکه زۀ تاسو ته دا وايم چې د خپل ژوندون دپاره دا انديښنې مۀ کوئ چې، څۀ به خورو يا څۀ به اغوندو. ﴿۲۳﴾ ځکه چې ژوندون د روټۍ او بدن د جامو نه بهتر دے. ﴿۲۴﴾ کارغانو ته وګورئ، دوئ نۀ خو کَرى او نۀ ريبى، نۀ خو د دوئ ذخيرې شته، نۀ خمبې، خو بيا هم خُدائ پاک هغوئ له رزق ورکوی. نو بيا تاسو هغۀ ته د مارغانو په نسبت ډېر اهم يئ. ﴿۲۵﴾ په تاسو کښې داسې څوک شته چې هغه په انديښنو خپل ژوند يو ساعت قدرې زيات کړی؟ ﴿۲۶﴾ کۀ چرې تاسو دا معمولی کار قدرې هم نۀ شئ کولے نو بيا نورو انديښنو ولې اخستی يئ؟ ﴿۲۷﴾ ځنګلی ګلونو ته خو لږ خيال وکړئ، نۀ خو هغوئ خواری کوی او نۀ ځان دپاره جامې جوړوی خو زۀ تاسو ته دا وايم چې سليمان چرې هم سره د خپل ټول شان او شوکت د دې ګلونو په شان ښائسته جامې اچولې نۀ وې. ﴿۲۸﴾ خو کۀ چرې خُدائ پاک د پټو واښو ته داسې جامې ورکوی، کوم چې نن شته او سبا په تنور کښې غورزولے شی، نو ولې هغه به بيا تاسو له ښکلې جامې درنۀ کړی څۀ؟ اے د کم ايمان خاوندانو. ﴿۲۹﴾ نو ځکه تاسو د خوراک څښاک پسې منډې مۀ وهئ، تاسو د دې څيزونو انديښنه مۀ کوئ. ﴿۳۰﴾ ځکه چې د دُنيا نور قومونه په دې څيزونو پسې په منډه دی خو ستاسو پلار د مخکښې نه ستاسو د حاجتونو نه ښۀ خبر دے. ﴿۳۱﴾ خو تاسو د هر څۀ نه اول د هغۀ د بادشاهۍ په لټون کښې شئ نو بيا به هغه ستاسو ټول حاجتونه پوره کړی. ﴿۳۲﴾ اے وړې قبيلې. مۀ يرېږئ. ځکه چې ستاسو د پلار دا خوښه ده چې تاسو له بادشاهی درکړی. ﴿۳۳﴾ خپل مال حال خرڅ کړئ او حاجتمندو ته يې ورکړئ او د ځان دپاره داسې بټوې تيارې کړئ چې هيڅکله نۀ زړېږی او خپل ځان له په آسمان کښې داسې خزانې جوړې کړئ چې هيڅکله نۀ ختميږی، چرته چې نۀ غل شته او نۀ وينۀ. ﴿۳۴﴾ ځکه چې چرته ستا خزانه وی هلته به ستا زړۀ هم وی.

هر وخت بېداره نوکران

﴿۳۵﴾ د خِدمت دپاره تيار اوسئ او خپلې ډيوې بلې ساتئ. ﴿۳۶﴾ د هغو سړو په شان شئ څوک چې د خپل مالِک د وادۀ د روټۍ نه د واپس راتلو په اِنتظار وی نو چې هغه څۀ وخت راشی، او ور وټکوی نو چې سمدستی هغوئ ورته ور کولاو کړی. ﴿۳۷﴾ هغه خادِمان بختور دی چې مالِک يې د خپل راتلو په وخت بېدار ووينی. زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې مالِک به په خپله د کار جامې واچوی او دوئ به خوراک ته کښېنوی او په خپله به د دوئ خِدمت کوی. ﴿۳۸﴾ بختور دی هغه خادِمان کله چې د هغوئ مالِک په نيمه شپه او يا سحر سبا راشی او هغه دوئ بېدار ووينی. ﴿۳۹﴾ خو ياد ساتئ، کۀ د کور مالِک خبر وے چې غل به د شپې په کوم وخت کښې راځی نو هغه به بېدار وے او خپل کور به يې کنډر کېدو ته پرېښے نۀ وو. ﴿۴۰﴾ نو بيا تاسو

هم تيار اوسئ ځکه چې اِبن آدم به په داسې وخت کښې راځى چې ستاسو به په خيال خاطر کښې هم نۀ وى.“ ۴۱ پطروس ووئيل چې، ”مالِکه، تۀ دا مِثال يواځې مونږ ته وائې او کۀ ټولو ته؟“ ۴۲ مالِک ورته وفرمائيل چې، ”نو بيا وفادار او خيال ساتونکے نوکر څوک دے؟ هغه څوک چا ته چې مالِک د کور اختيار ورکړے وى چې د کور د نورو نوکرانو خيال ساتى او هغوئ له مناسب خوراک ورکوى. ۴۳ بختور دے هغه نوکر چې د مالِک د راتلو په وخت په خپل کار آخته وى. ۴۴ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې مالِک به دۀ ته د خپل ټول مال واک اختيار ورکړى. ۴۵ خو کۀ هغه نوکر د خپل ځان سره داسې ووائى چې بويه چې زما مالِک راځى او بيا د نورو نوکرانو په وهلو لاس پورې کړى او په خوړلو او څښلو آخته وى او په نشه کښې وى، ۴۶ نو مالِک به يې په داسې ورځ راشى چې د دۀ په خيال خاطر کښې به نۀ وى او په داسې وخت به راشى چې هغه به خبر هم نۀ وى، نو هغه به يې په وهلو ټک ټک شين کړى او په بې‌ايمانانو کښې به يې وشميرى. ۴۷ خو هغه نوکر چې د خپل مالِک په طبيعت پوهيږى خو بيا هم د هغۀ په مرضى عمل ونۀ کړى، هغه به سخت وهل وخورى. ۴۸ خو څوک چې د خپل مالِک په مرضى نۀ پوهيږى او غلط کارونه کوى نو د هغۀ سزا به لږه وى. کوم سړى ته چې زيات ورکړے شوے وى د هغۀ نه به زيات تپوس کولے شى او څومره زيات چې چا ته څۀ سپارلے شوى وى، هومره زيات به د هغۀ نه غوښتلے شى.

د حضرت عيسىٰ په وجه بيلتون

۴۹ زۀ دې له راغلے يم چې په زمکه اور پورې کړم او زما دا څومره خواهش وو چې دا د مخکښې نه بل وى. ۵۰ زۀ به د يوې سختې بپتسمې نه تېريږم او د هغې د پوره کېدو پورې به په ما دروند بار وى. ۵۱ ولې تاسو دا سوچ کوئ چې زۀ دُنيا ته د امن راوستو دپاره راغلے يم؟ خو زۀ د دې دپاره راغلے يم چې خلق په خپلو کښې جدا کړم. ۵۲ د دې نه پس به په يو کور کښې پينځۀ تنه خپلو کښې بې‌اتفاقه شى، درې به د دوو خلاف او دوه به د درېو خلاف شى، ۵۳ دوئ به په خپلو کښې مخالفت شروع کړى، پلار به د زوئ او زوئ به د پلار خلاف، مور به د لور او لور به د مور خلاف، خواښې به د اِنږور او اِنږور به د خواښې خلاف شى.“

وخت او زمانه پېژندل

۵۴ عيسىٰ خلقو ته دا هم وفرمائيل، ”هر کله چې تاسو نمرپرېواتۀ طرف ته وريځې په راختو ووينئ نو تاسو بيا زر دا وايئ چې باران کېدونکے دے نو بيا هم داسې باران وشى. ۵۵ او هر کله چې باد د جنوب د طرفه وى نو تاسو وايئ چې د ګرمۍ چپه راتلونکې ده او هم داسې وشى. ۵۶ اے مُنافقانو. تاسو د زمکې او د آسمان حالت معلومولے شئ نو بيا تاسو څنګه د اوسنۍ زمانې په حالت نۀ پوهېږئ؟

د خپل مخالف سره روغه کول

۵۷ نو تاسو بيا په خپله سمې فېصلې ولې نۀ شئ کولے؟ ۵۸ کله چې تاسو د خپل مخالف سره عدالت ته په لار روان يئ نو دا کوشش کوئ چې په لاره کښې د هغۀ سره روغه جوړه وکړئ. ګنې هغه به تاسو قاضى ته پېش کړى او قاضى به تاسو سپاهى ته حواله کړى او سپاهى به مو جيل کښې واچوى. ۵۹ زۀ تاسو ته دا وايم چې تاسو به تر هغې آزاد نۀ شئ ترڅو چې مو خپله جرمانه پيسه پيسه ادا کړې نۀ وى.“

توبه یا مرګ

١٣ ⑴ هم په دغه وخت کښې ځینې کسانو عیسیٰ د هغه ګلیلیانو په حقله خبر کړو چې پیلاطوس هغوئ د خُدائ په کور
کښې ووژل کله چې هغوئ قربانی کوله. ⑵ عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل چې، ”ستاسو څۀ خیال دے چې په کومو ګلیلیانو
چې دا زیاتے وشو، هغوئ د نورو ګلیلیانو نه زیات ګناه ګار وُو څۀ؟ ⑶ بلکل نه، زۀ تاسو ته وایم چې، خو کۀ تاسو هم
توبه ګار نۀ شئ نو ټول به هم هغه شان تباه شئ. ⑷ یا هغه اتلس کسان چې په سیلوم کښې پرې برج راونړیدو او دوئ ترې
لاندې مړۀ شول، ستاسو دا خیال دے چې هغوئ په یروشلم کښې د اوسېدونکو ټولو خلقو نه زیات ګناه ګار وُو؟ ⑸ بلکل
نه، زۀ تاسو ته دا وایم چې کۀ تاسو توبه ګار نۀ شوئ نو ټول به هم هغه شان تباه شئ.“

د شنډ اینځر مِثال

⑹ بیا عیسیٰ دا مِثال وفرمائیلو چې، ”د یو سړی په باغ کښې د اینځر ونه ولاړه وه. نو هغه مېوې لټولو له ورغلو خو هیڅ
یې په کښې پیدا نۀ کړل. ⑺ نو هغۀ باغوان ته ووئیل، ګوره، د تېرو درېو کالو راسې زۀ په دې اینځر کښې د مېوې لټولو په
طمع راځم خو هیڅ مېوه په کښې نۀ وی. نو بس دا د بېخه وباسه. دې هسې ځائ نیولے دے؟ ⑻ خو باغوان جواب
ورکړو، صاحبه، سږ کال یې پرېږده، مۀ یې وباسه چې زۀ ورته ځائ جوړ کړم او سَره ورله ورکړم. ⑼ کۀ په راتلونکی
موسم کښې یې مېوه ونیوله نو ډېر ښۀ، ګنې بیا یې د بېخه وباسه.“

د سبت په ورځ د یوې کوبې ښځې جوړول

⑽ د سبت په ورځ عیسیٰ په یوه عبادتخانه کښې تعلیم ورکولو. ⑾ نو یوه ښځه وه چې د اتلسو کالو راسې پیریانو نیولې
وه او بېحاله کړې یې وه او ملا یې ورله داسې کږه کړې وه چې هیڅکله نېغه نۀ شوه ودرېدلے. ⑿ کله چې عیسیٰ هغه
ولیده نو راوې بلله او ورته یې وفرمائیل، ”اے مورې، تۀ د خپل تکلیف نه آزاده شوې.“ ⒀ او بیا یې خپل لاسونه په هغې
کېښودل، نو بیا سمدستی هغه نېغه ودرېده او د خُدائ پاک ثنا یې ووئیله. ⒁ خو د عبادتخانې مشر د سبت په ورځ د
عیسیٰ د روغولو په عمل ډېر خفه شو او موجودو خلقو ته یې ووئیل چې، ”د کار دپاره شپږ ورځې مقرر شوې دی. په هغو
ورځو کښې د شفا حاصلولو دپاره راځئ خو د سبت په ورځ مۀ راځئ.“ ⒂ خو مالِک هغۀ ته جواب ورکړو او وې
فرمائیل، ”اے مُنافقانو، په تاسو کښې یو کس هم داسې شته څوک چې د سبت په ورځ خپل غوائی یا خر د اخور نه نۀ
پرانیزی او اوبو له یې نۀ بوځی. ⒃ او دلته دا مور د اِبراهیم لور ده چې د اتلسو کالو راسې شیطان قېد کړې وه ولې دا ښۀ
خبره نۀ ده چې د سبت په ورځ هغه د دې قېد نه آزاده شی؟“ ⒄ د هغۀ په دې وینا د هغۀ ټول مخالفین شرمنده شول او
خلقو د دۀ په دې عجیبه کارونو کولو ډېره خوشحالی وکړه.

د شړشمو د تخم مِثال

⒅ بیا عیسیٰ وفرمائیل چې، ”د خُدائ پاک بادشاهی په څۀ شان ده؟ زۀ د خُدائ بادشاهی د څۀ سره بیان کړم؟ ⒆ دا د
شړشمو د هغه تخم په شان ده چې یو سړی راواخستو او په خپل باغ کښې یې وکَرلو او چې شړشم راوټوکېدل نو لکه د ونې
په رنګ لوئ شول نو مارغان راتلل او په څانګو کښې به یې جالې جوړولې.“

د خمبيرې مثال

۲۰ هغهٔ بيا دا وفرمائيل، ”زهٔ د خُدائ پاک بادشاهی د څهٔ سره بيان کړم؟ ۲۱ دا د خمبيرې په شان ده چې يوې ښځې
راواخسته او په درېو قلبو اوړو کښې يې ګډه کړه نو بيا هغه درې واړه خمبيره شول.“

تنګه دروازه

۲۲ کله چې عيسیٰ يروشلم ته تلو نو په کلو او ښاريو تېرېدو او په تلو تلو کښې يې خلقو ته ځائ په ځائ تعليم ورکولو. ۲۳
يو کس ترېنه تپوس وکړو، ”مالِکه، ولې صرف يو څو تنه به بچ شی؟“ نو هغهٔ ورته په جواب کښې وفرمائيل، ۲۴ ”کوشش
وکړئ چې په تنګه دروازه ورداخل شئ، ځکه چې زهٔ درته دا وايم چې ډېر به د داخلېدو کوشش کوی خو داخلېدلے به نهٔ
شی. ۲۵ خو چې کله د کور مالِک راپاڅی او د خپل کور دروازه بنده کړی کهٔ تاسو بهر ولاړ يئ او دروازه ټکوئ او مِنت
کوئ چې مالِکه، مونږ ته دروازه کولاو کړه. خو هغه به جواب درکړی چې زهٔ خو تاسو نهٔ پېژنم چې تاسو څوک يئ. ۲۶ نو
بيا به تاسو داسې وايئ چې، مونږ خو تا سره يو ځائ خوړل څښل کړی دی او تا زمونږ په کوڅو کښې تعليم ورکولو. ۲۷
خو هغه به بيا درته داسې ووائی چې، زهٔ خو تاسو د سره نهٔ پېژنم چې د کوم ځائ نه راغلی يئ. تاسو ټول بدکاران زما نه
ورک شئ. ۲۸ بيا به هلته تاسو ووينئ چې اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب او نور ټول پېغمبران د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې
دی خو تاسو به هغه ځائ ته غورزولے شئ چرته چې ژړا وير او د غاښونو چيچل وی، ۲۹ د دُنيا د هر ګوټ نه به خلق د
خُدائ پاک د بادشاهۍ مېلمستيا ته راځی. ۳۰ بېشکه يو څو کسان چې په کښې آخر دی، هغوئ به د ټولو نه اول شی او يو
څو کسان چې اول دی هغوئ به د ټولو نه آخر شی.“

د يروشلم په باب کښې وير

۳۱ په هم دغه وخت يو څو فريسيان راغلل او عيسیٰ ته يې ووئيل چې، ”تهٔ د دې ځايه ووځه او لاړ شه ځکه چې هيروديس
ستا د وژلو نيت کړے دے.“ ۳۲ خو هغهٔ جواب ورکړو، ”لاړ شئ او هغه ګيدړ ته ووايئ چې واوره. نن او سبا به زهٔ پيريان
وباسم او د شفا ورکولو کار به جاری ساتم او په دريمه ورځ به خپل کار سر ته ورسوم. ۳۳ بيا هم ما ته پکار دی چې زهٔ
نن او سبا په خپله لاره تلل وکړم او په بله ورځ هم، ځکه چې د نبی دپاره دا ناممکنه ده چې هغه دې د يروشلم نه بغير په بل
ځائ کښې مړ شی. ۳۴ اے يروشلمه، اے د يروشلم ښاريې چې تهٔ نبيان وژنې او رسولان سنګساروې کوم چې تا ته
رالېږلے شوی دی. ما څو ځله دا ارمان وکړو چې ستا بچی راغونډ کړم، داسې لکه چې چرګه خپل بچی د وزرو لاندې
راغونډوی، خو تا دا نهٔ غوښتل. ۳۵ وګوره، ستا کور تا ته وران ويجاړ پاتې کيږی او زهٔ تا ته دا وايم چې تهٔ به ما تر هغې په
سترګو ونهٔ وينې ترڅو چې تهٔ دا ونهٔ وائې چې، بختور دے هغه څوک چې د مالِک خُدائ په نوم راځی.“

د پړسوب بيماری روغول

۱۴ ۱ د سبت په ورځ عيسیٰ د يو مشر فريسی په کور کښې روټۍ خوړلو له ورغلو او د خلقو په هغهٔ نظر وُو. ۲ هلته
يو سړے وو چې ورته د پړسوب بيماری لګېدلې وه. ۳ عيسیٰ د شرعې د عالمانو او فريسيانو نه تپوس وکړو چې، ”د
سبت په ورځ خلقو له شفا ورکول روا دی او کهٔ نه؟“ ۴ هغوئ لاجوابه پاتې شُو نو عيسیٰ هغه سړے د لاسه ونيولو او شفا

يې ورکړه او رُخصت يې کړو. ﴿۵﴾ بيا هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل، "کهٔ چرې د سبت په ورځ ستاسو زوئ يا څاروے په کوهی کښې پرېوځی، ولې تاسو به هغه سمدستی راونهٔ باسئ؟" ﴿۶﴾ نو د هغوئ سره د دې خبرې هيڅ جواب نهٔ وو.

د کوربه او مېلمنو دپاره نصيحت

﴿۷﴾ کله چې عيسیٰ دا وکتل چې مېلمنو څنګه د عزت ځايونه کتل نو هغهٔ هغوئ ته دا مِثال تير کړو، ﴿۸﴾ "کله چې تاسو څوک د وادهٔ روټۍ ته وغواړی نو د عزت په ځائ مهٔ کښېنئ. کېدے شی چې ستاسو نه څوک زيات عزتمند رابللے شوے وی. ﴿۹﴾ نو کوربه به راشی او تاسو ته به ووائی چې دې سړی ته خپل ځائ پرېږده او بيا به تهٔ په هغه وخت ډېر کچه شې کله چې تهٔ د ټولو نه وروستو کښېنې. ﴿۱۰﴾ کله چې تا ته بلنه درکړے شی نو لاړ شه او د ټولو نه وروستو کښېنه څکه چې کله چې کوربه راشی نو هغه به درته ووائی، زما آشنا، وړاندې راشه. نو ستا ټول ملګری مېلمانهٔ به ستا د هغه عزت تماشه وکړی، کوم چې تا ته درکړے شو. ﴿۱۱﴾ څکه چې هر هغه څوک چې ځان اوچتوی، هغه به عاجز کړے شی او هر هغه څوک چې ځان عاجز کړی، هغه به اوچت شی." ﴿۱۲﴾ بيا عيسیٰ خپل کوربه ته وفرمائيل، "هر کله چې تهٔ د غرمې يا ماښام د روټۍ دپاره څوک راغواړې نو خپلو دوستانو، ورونړو، عزيزانو او اميرانو ګاوندياانو ته بلنه مهٔ ورکوه څکه چې هغوئ به هم تا ته بلنه درکړی او بدل به دې خلاص کړی. ﴿۱۳﴾ خو هر کله چې تهٔ دعوت کوې نو غريبانان، شل ګوډ او ړاندهٔ راوبله، ﴿۱۴﴾ او دغه شان به تاسو برکت ومومئ څکه چې هغوئ تاسو ته د بدل درکولو جوګه نهٔ دی، خو د قيامت په ورځ به خُدائ پاک تاسو له د صادقانو سره اجر درکړی."

د لوئې مېلمستيا مِثال

﴿۱۵﴾ په دې خلقو کښې يو کس چې د عيسیٰ سره روټۍ ته ناست وو نو په دې خبرې اورېدو سره يې هغهٔ ته ووئيل، "بختور دی هغه څوک چې د خُدائ پاک د بادشاهۍ په مېلمستيا کښې ګډون وکړی." ﴿۱۶﴾ عيسیٰ جواب ورکړو، "يو سړی د يوې لوئ مېلمستيا بندوبست کړے وو او ګڼ خلق يې رابللی وُو. ﴿۱۷﴾ د روټۍ په وخت هغهٔ خپل نوکر رابللے شوو مېلمنو پسې ولېږلو او ورته يې ووئيل چې مهربانی وکړئ، روټۍ تياره ده راشئ. ﴿۱۸﴾ خو هغوئ ټولو څهٔ نه څهٔ بهانه وکړه. وړومبی ووئيل، ما يوه ټوټه زمکه اخستې ده، زهٔ ځم چې هغه وګورم. نو مهربانی وکړه زما عُذر قبول کړه. ﴿۱۹﴾ دويم ووئيل چې، ما پينځهٔ قلبې غوَيان اخستی دی، زهٔ ځم چې هغوئ جوت کړم. نو مهربانی وکړه، زما عُذر قبول کړه. ﴿۲۰﴾ بل ووئيل، ما اوس اوس وادهٔ کړے دے، په دې وجه درتلے نهٔ شم. ﴿۲۱﴾ کله چې نوکر واپس شو نو دا هر څهٔ يې خپل مالِک ته ووئيل. د کور مالِک په غصه شو او نوکر ته يې ووئيل چې زر د ښار کوڅو او بازارونو ته لاړ شه خواران، شل ګوډ او ړاندهٔ راټول کړه او دلته يې راوله. ﴿۲۲﴾ نوکر ووئيل، صاحبه، ستا حکم په ځائ کړے شو خو بيا هم ځائ شته. ﴿۲۳﴾ نو مالِک ورته ووئيل چې لاړ شه او لويو لارو کوڅو ته ووځه او خلق په مِنت سره راوله چې زما کور د دوئ نه ډک شی. ﴿۲۴﴾ خو دا درته وايم څوک چې اول رابللے شوی وُو په هغوئ کښې به يو تن هم دا روټۍ ونهٔ څکی."

د حضرت عيسیٰ د مريدۍ قيمت

﴿۲۵﴾ اوس چې يوه لويه ګڼه د عيسیٰ سره جوړه شوې وه، هغهٔ هغوئ ته مخ راواړولو او ورته يې وفرمائيل، ﴿۲۶﴾ "هغه څوک چې زما مريد جوړېدل غواړی نو کهٔ هغه د خپل مور، پلار، ښځې، بچو، ورونړو، خوېندو او د خپل ځان نه زرهٔ صبر نهٔ کړی نو هغه زما مريد جوړېدے نهٔ شی. ﴿۲۷﴾ او کوم سړے چې خپله سولۍ په خپله نهٔ پورته کوی او په ما پسې نهٔ راځی، هغه

زما مرید جوړېدے نۀ شی. (۲۸) ولې په تاسو کښې داسې څوک شته چې هغه يو برج جوړول غواړی او د مخکښې نه به د
خرچې اندازه ونۀ لګوی چې په هغې يې سر ته رسولے شی او کۀ نه؟ (۲۹) ګنې کۀ چرې هغۀ د دې بنيادونه اېښی وی او بيا
يې سر ته نۀ شی رسولے نو ټول ليدونکی به ورپورې خندا ګانې کوی. (۳۰) هغوئ به وائی چې دۀ ته ګورئ چې کار يې
شروع کړو او سر ته يې ونۀ رسولو. (۳۱) يا کوم بادشاه به داسې وی چې هغه به د بل بادشاه سره د جنګېدو نه وړاندې دا
اندازه نۀ لګوی چې د لسو زرو کسانو سره زۀ د هغه بادشاه مقابله کولے شم څوک چې د شلو زرو کسانو سره په ما حمله
کوی؟ (۳۲) او کۀ هغه نۀ شی کولے نو د حملې کولو نه وړاندې به هغه خپله جرګه هغۀ ته ورولېږی او د صُلح د شرطُونو به
ورنه خواست وکړی. (۳۳) هم دغه شان تاسو کښې يو کس هم تر هغې زما مريد کېدے نۀ شی ترڅو چې هغۀ خپل ټول مال
دولت ته شا کړې نۀ وی.

بې‌خونده مالګه

(۳۴) مالګه ښۀ څيز دے، خو کۀ مالګه بې‌خونده شی، نو بيا به څنګه مالګينه شی؟ (۳۵) بيا دا نۀ په زمکه او نۀ په ډېران
پکارېږی، دا بس د عبث غورزولو ده. کۀ څوک د اورېدو غوږونه لری نو هغوئ دې واوری.“

د ورکې شوې ګډې مِثال

۱۵ (۱) ټول محصولچيان او نور بدکاره خلق راغونډ وُو چې د عيسىٰ خبرې واوری. (۲) خو فريسيانو او د شرعې
عالمانو په خپلو کښې غوربدل شروع کړل او داسې لګيا وُو، ”ګورئ دا سړے خو ګناهګارانو ته هرکلے وائی او ورسره
خوراک هم کوی.“ (۳) نو عيسىٰ ورته دا مِثال تير کړو، (۴) ”کۀ چرې په تاسو کښې د يو تن سل ګډې وی او يوه ترېنه
ورکه شی نو ولې هغه به دغه نورې يو کم سل تر هغې په تش مېدان پرې نۀ ږدی ترڅو چې يې هغه ورکه شوې موندلې نۀ
وی؟ (۵) کله چې يې ومومی نو هغه به دا اوږو ته پورته کړی او خوشحالی به وکړی، (۶) او کله چې هغه کور ته واپس شی
نو خپلو دوستانو او ګاونډيانو له به دعوت ورکړی او ورته به ووائی، ما سره زما په خوشحالئ کښې شريک شئ. ځکه چې
ما خپله ورکه شوې ګډه بيا وموندله. (۷) دغه شان زۀ تاسو ته وايم چې په آسمان کښې هم دا رنګ د يو ګناه ګار په توبه
ګار کېدو بې‌حسابه خوشحالی کيږی، په نسبت د هغه يو کم سلو صادقانو چې د توبې حاجت نۀ لری.

د ورکې شوې سيکې مِثال

(۸) يا دا چې کۀ د يوې ښځې سره لس د سپينو زرو سيکې وی او يوه ترېنه ورکه شی. ولې هغه به ډيوه نۀ بلوی، کور به نۀ
جارُو کوی او د کور ګوټ ګوټ به تر هغې نۀ لټوی ترڅو چې يې هغه موندلې نۀ وی؟ (۹) نو کله چې يې ومومی نو هغه به
خپلې ملګرې او ګاونډيانې راوبلی او ورته به ووائی چې ما سره خوشحالی وکړئ ځکه چې ما خپله ورکه شوې سيکه بيا
وموندله. (۱۰) زۀ تاسو ته وايم چې د يو ګناه ګار په توبه کولو د خُدائ پاک په فرښتو کښې هم دغه شان خوشحالی کيږی.“

د ورک شوی زوئ مِثال

(۱۱) عيسىٰ بيا وفرمائيل چې، ”د يو سړی دوه زامن وُو. (۱۲) نو کشر خپل پلار ته ووئيل، پلاره، زما برخه جائيداد ما له
راکړه. نو پلار خپل جائيداد په هغوئ تقسيم کړو. (۱۳) لږه موده پس هغه کشر زوئ خپل ټول جائيداد خرڅ کړو، پيسې يې

پرېږ نغدې کړې او چرته لرې مُلک ته لاړو او هلته يې خپل مال په بدچلنۍ دوړه کړو، (۱۴) کله چې هغۀ هر څۀ خرچ کړل نو په هغه مُلک کښې سخت قحط راغلو او هغه ضرورتمند شو، (۱۵) نو بيا هغه په هم هغه مُلک کښې د يو زميندار سره نوکر شو نو زميندار هغه خپلو پټو ته ولېږلو چې خنزيرانو له د خوراک بندوبست وکړی. (۱۶) د هغۀ ډېر زړۀ کېدو چې د هغه پوستکو نه ګېډه ډکه کړی کوم چې به خنزيرانو خوړل خو دۀ ته د دې اجازت نۀ وُو. (۱۷) خو کله چې د هغۀ عقل سر ته راغلو نو وې وئيل، زما د پلار ټولو نوکرانو سره د خپل ضرورت نه زيات خوراک شته او زۀ دلته د لوږې مرم. (۱۸) زۀ به لاړ شم خپل پلار ته به ووايم چې، پلاره، ما د خُدائ پاک او ستا خلاف ګناه کړې ده. (۱۹) نور زۀ د دې قابل نۀ يم چې زۀ ستا زوئ وګڼلے شم، نو ما خپل ځان سره نوکر کړه. (۲۰) نو په دې نيت هغه پاځېدو او د خپل پلار کور طرف ته روان شو. خو هغه لا ډېر لرې وو چې د پلار پرې نظر شو نو زړۀ يې پرې درد وکړو او ورمنډه يې کړه او ورترغاړه وتو او ښکل يې کړو. (۲۱) خو زوئ ووئيل، پلاره، ما د خُدائ پاک او ستا خلاف ګناه کړې ده. د دې نه پس زۀ ستا د زوئ وئيلو قابل نۀ يم. (۲۲) خو پلار يې خپلو نوکرانو ته ووئيل، زر شئ. زما د ټولو نه ښۀ چُوغه راوړئ او دۀ ته يې ورواغوندئ او ګوته ورپه لاس کړئ او څپلۍ ورپه پښو کړئ. (۲۳) زمونږ هغه ښُکلے او څورب سخے راولئ او حلال يې کړئ او راځئ چې په شريکه خوشحالي وکړُو. (۲۴) ځکه چې زما دا مړ زوئ بيا راژوندے شو، دے خو ورک شوے وو او بيا وموندے شو. او دغه شان هغوئ خوشحالي شروع کړه. (۲۵) نو په هم دې وخت کښې مشر زوئ يې په پټو کښې کار کولو کله چې کور ته واپس راروان شو نو په لار کښې د ساز او ګډا آوازونه د هغۀ تر غوږه شُو. (۲۶) هغۀ د خپل يو نوکر نه تپوس وکړو چې دا څۀ مېله ده؟ (۲۷) نوکر ورته ووئيل، ستا ورور خپل کور ته راواپس شوے دے او ستا پلار هغۀ ته ښکلے سخے حلال کړو ځکه چې هغه يې روغ رمټ بيا موندلو. (۲۸) خو مشر زوئ يې غصه شو او کور ته د ننوتو نه يې اِنکار وکړو. د هغۀ پلار بهر راغلو او ورته يې مِنت زاری وکړه چې دننه راځه. (۲۹) خو هغۀ ورته په جواب کښې ووئيل، دا دومره کالونه ما ستا لکه د غلام په شان تابعداری کړې ده او کله مې هم ستا د حُکم نه مخ نۀ دے اړولے او تا ما له يو چېلے هم نۀ دے راکړے چې ما پرې خپلو دوستانو ته مېلمستيا کړے وے. (۳۰) خو چې اوس ستا دا زوئ راغلو چې ستا مال يې په کنجرو والوځولو نو تا هغۀ ته ښکلے سخے حلال کړو. (۳۱) نو پلار يې په جواب کښې ورته ووئيل، زما زويه، تۀ خو مدام ما سره يې او څۀ چې زما دی هغه ټول ستا دی. (۳۲) نو مونږ ته ځکه خوشحالي او جشن کول په کار دی چې ستا دا مړ ورور اوس بيا راژوندے شو، دے خو ورک وو او مونږ بيا موندلو.“

د بې‌ايمانه ناظر مِثال

۱۶

(۱) بيا عيسیٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، ”يو دولتمند سړی ته د هغۀ د ناظر په سر چا شکايت وکړو چې هغه ستا مال الوځوی. (۲) نو هغۀ هغه راوبللو او ورته يې ووئيل، دا ستا په حقله زۀ څۀ خبرې اورم؟ خپل حساب کِتاب راوړه ځکه چې د دې نه پس به تۀ زما ناظر نۀ يې. (۳) ناظر د ځان سره ووئيل، زما دا نېک چې مې د نوکرۍ نه وباسی نو اوس به زۀ څۀ کوم؟ زۀ خو دومره تکړه نۀ يم چې خټې لوټې وکړم او په خير غوښتلو هم شرمېږم. (۴) نو بيا اوس زۀ په دې پوهېږم چې څۀ وکړم. چې کله مې دے د نوکرۍ نه وباسی نو زما ډېر دوستان به زما مدد ته تيار وی. (۵) هغۀ د خپل مالِک قرضداری ځان ځان له راوبلل او اول کس ته يې ووئيل چې زما د مالِک په تا څومره قرض دے؟ (۶) هغۀ جواب ورکړو، د زيتُونو تېل تقريباً درې زره ليټره. هغۀ ورته ووئيل چې خپل بِل دې واخله او زر کښېنه او څلور سوه يې وليکه. (۷) بيا يې بل ته ووئيل، او په تا څومره قرض پاتې دے؟ هغۀ ورته ووئيل، سل بورۍ غنم. هغۀ ورته ووئيل، خپل بِل دې واخله او اتيا بورۍ وليکه. (۸) او مالِک د خپل بې‌ايمانه ناظر د دې هوښيارتيا ستائينه وکړه، ځکه چې د دې پيړۍ خلق په

خپلو کښې په لین دین کولو کښې د ایماندارانو نه زیات هوښیار دی. ﴿۹﴾ نو ځکه زهٔ تاسو ته وایم چې د دُنیا په مال دولت خپل ځان له دوستان جوړ کړئ نو چې کله مال دولت درنه لاړ شی نو دا خلق به تاسو په ابدی کور کښې قبول کړی. ﴿۱۰﴾ کوم سړے چې په لږ کار کښې دیانتداره وی، هغه به په غټ کار کښې هم دیانتداره وی او کوم سړے چې په لږ کښې بددیانته وی، هغه به په ډېرو کښې هم بددیانته وی. ﴿۱۱﴾ نو کهٔ چرې تاسو ځان د دې دُنیا په دولت کښې دیانتداره ثابت نهٔ کړو نو په حقیقی دولت کښې به په تاسو باندې څوک اِعتبار وکړی؟ ﴿۱۲﴾ او کهٔ چرې تاسو په پردی مال دولت کښې ځان بددیانته ثابت کړے وی نو بیا به داسې څوک وی چې تاسو له به خپل مال دولت درکړی؟ ﴿۱۳﴾ یو غلام هم د دوو مالِکانو خِدمت نهٔ شی کولے، ځکه چې یا خو به هغه د یو نه نفرت کوی او د بل سره مینه، او یا به هغه د یو وفادار وی او د بل نه به کرکه کوی. تاسو د خُدائ پاک او د مال دولت دواړو یو ځائ خِدمت نهٔ شئ کولے.“

شریعت او د خُدائ بادشاهت

﴿۱۴﴾ او فریسیان څوک چې په مال مئین وُو هغوئ چې دا خبرې واورېدلې نو په عیسیٰ پورې یې خندا وکړه. ﴿۱۵﴾ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”هم تاسو خلق خپل اولس په دې دوکه کوئ چې ګنې تاسو صادقان یئ خو خُدائ پاک ستاسو زړونه پېژنی. ځکه چې کوم څیزونه چې د خلقو په نظر کښې د صِفت وی، هغه د خُدائ پاک په نظر کښې پلیت وی. ﴿۱۶﴾ د یحییٰ تر وخته د شریعت او نبیانو سلسله جاری وه. د دې نه پس د خُدائ پاک د بادشاهئ د زیری بیان اورولے شو نو د هر چا زړهٔ وو چې په هغې کښې داخل شی. ﴿۱۷﴾ د زمکې او آسمان ختمېدل د شریعت نه د یو حرف یا زبر قدرې ورانولو په نسبت آسان کار دے. ﴿۱۸﴾ کوم سړے چې خپله ښځه طلاقه کړی او د بلې سره وادهٔ وکړی نو هغه زنا کوی او هغه سړے څوک چې د طلاقې شوې ښځې سره وادهٔ وکړی نو هغه هم زنا کوی.

مالداره سړے او لعزر

﴿۱۹﴾ یو مالداره سړے وو چې کاسنی او د نرم کتان جامې یې اچولې او هره ورځ به یې ډېر په شان شوکت خلقو له دعوتونه ورکول. ﴿۲۰﴾ او یو عاجز سړے چې نوم یې لعزر وو او په وجود یې ډېرې دانې راختلې وې، د هغهٔ په دروازه کښې پروت وو. ﴿۲۱﴾ او هغه به د هغه ټوکړو خوړلو په طمع وو کومې به چې د دې مالداره سړی دسترخوان نه پاتې شوې وې، بلکې سپی به هم راتلل او د هغهٔ زخمونه به یې څټل. ﴿۲۲﴾ آخر یوه ورځ هغه عاجز سړے مړ شو او فرښتو یوړو او د اِبراهیم په غېږ کښې یې واچولو. هغه مالداره سړے هم مړ شو او ښخ کړے شو، ﴿۲۳﴾ او په عالمِ ارواح کښې چرته چې هغه په عذاب وو، هغهٔ چې پورته وکتل نو لرې یې لعزر د اِبراهیم په غېږ کښې ولیدلو. ﴿۲۴﴾ هغهٔ چغې کړې، اے پلاره، اِبراهیمه. په ما رحم وکړه. دا لعزر راولېږه چې خپل د ګوتې سر په اوبو کښې لوند کړی چې زما ژبه پرې یخه کړی ځکه چې زهٔ په دې اور کښې ډېر په عذاب یم. ﴿۲۵﴾ خو اِبراهیم ورته وفرمائیل چې، هغه وخت یاد کړه زویه. په دُنیا کښې ټول نعمتونه ستا په نصیب وُو او ټولې بدبختئ د لعزر په نصیب وې. اوس هغه دلته په آرام دے او تهٔ په عذاب کښې یې. ﴿۲۶﴾ خو بله خبره دا ده چې زمونږ او ستا تر مینځه یوه لویه کنده ده چې د هغې نه نهٔ څوک پورې وتلے شی او نهٔ ترینه څوک دېخوا راتلے شی. ﴿۲۷﴾ مالداره سړی جواب ورکړو چې بیا نو پلاره، زهٔ درته زاری مِنت کوم چې تهٔ دے زمونږ کور ته ولېږه ﴿۲۸﴾ چرته چې زما پینځهٔ ورونړه دی چې هغوئ خبرداره کړی، هسې نه چې هغوئ هم په دې عذاب کښې ګېر شی. ﴿۲۹﴾ خو اِبراهیم ورته وفرمائیل چې د هغوئ سره موسیٰ او نور نبیان شته، په کار دی چې دوئ هغوئ ته غوږ ونیسی. ﴿۳۰﴾ خو هغهٔ جواب ورکړو چې، نه، پلاره اِبراهیمه. کهٔ د مړو نه څوک هغوئ ته لاړ شی نو هغوئ به هله توبه ګار شی. ﴿۳۱﴾ اِبراهیم جواب ورکړو، کهٔ چرې هغوئ د

موسیٰ او د نورو نبیانو خبرو ته غوږ نهٔ ږدی نو کهٔ څوک د قبر نه ورپاڅی هم نو هغوئ به پرې باور ونهٔ کړی.“

د حضرت عیسیٰ یو څو خبرې

١٧ ١ عیسیٰ خپلو مریدانو ته وفرمائیل، ”تیندکونه به خامخا راځی خو چې چا د لاسه دا راځی، د هغوئ په حال
افسوس دے. ٢ د هغهٔ دپاره به دا ښهٔ وی چې د هغهٔ په غاړه کښې د ژرندې پل واچولے شی او په دریاب کښې
وغورزولے شی، په ځائ د دې چې په دې وړو کښې یو له هم تیندک ورکړی. ٣ خبردار اوسئ. کهٔ چرې ستاسو ورور
څهٔ ګناه وکړی نو وې رټئ او کهٔ هغه پښېمانه شی نو وې بخښئ. ٤ او کهٔ چرې هم هغه په ورځ کښې اووهٔ ځله ستا
خلاف ګناه وکړی او بیا اووهٔ ځله درله راشی او داسې ووائی چې زهٔ توبه کوم نو تهٔ یې معاف کړه.“ ٥ مریدانو مالِک ته
ووئیل چې، ”زمونږ ایمان قوی کړه.“ ٦ نو مالِک ورته جواب ورکړو، ”کهٔ چرې ستاسو ایمان د شړشمو د دانې هومره هم
وی نو کهٔ تاسو د تُوت دې ونې ته ووایئ چې د بېخه ووځه او په سمندر کښې لاهو شه، نو دا به ستاسو حُکم ومنی. ٧ کهٔ
چرې د یو کس نوکر د یوې او ګډو څرولو نه راواپس شی، نو ولې د هغهٔ نبک به ورته دا وائی چې زر راشه او ما سره روټۍ
ته کښېنه؟ ٨ نه، هغه به ورته دا وائی چې زما روټۍ تیاره کړه، ملا تړلے ودرېږه او زما خِدمت کوه. او تهٔ به زما نه
وروستو روټۍ وخورې. ٩ ولې هغه به د هغه نوکر شُکر ګزاری ونهٔ کړی چې د دهٔ حکم یې منلے وو؟ ١٠ دغه شان کله
چې تاسو هغه هر څهٔ چې تاسو ته یې حکم شوے دے پوره کړئ نو بیا تاسو ته داسې وئیل په کار دی چې مونږ د تعریف
قابل نوکران نهٔ یُو خو مونږ صرف خپل فرض پوره کړو.“

د لسو جذامیانو روغول

١١ کله چې عیسیٰ یروشلم ته روان وو نو هغه د سامریه او د ګلیل تر مینځه تېرېدلو. ١٢ کله چې هغه یو کلی ته ورسېدو
نو لس جذامیان یې هلته ولیدل. هغوئ په څهٔ فاصله کښې ولاړ وُو، ١٣ او عیسیٰ ته یې نعرې کړې، ”اے مالِکه، په مونږ
رحم وکړه.“ ١٤ هر کله چې هغهٔ هغوئ ولیدل نو ورته یې وفرمائیل، ”لاړ شئ او خپل ځانونه اِمامانو ته وښایئ.“ او کله چې
هغوئ لا په لاره روان وُو نو هغوئ پاک کړے شول. ١٥ نو په هغوئ کښې چې یو تن خپل ځان روغ ولیدلو نو واپس شو او
په چغو چغو یې د خُدائ پاک ثناء ووئیله. ١٦ هغه د عیسیٰ په پښو کښې پرېوتو او د هغهٔ شکریه یې ادا کړه. او هغه یو
سامری وو. ١٧ بیا عیسیٰ وفرمائیل چې، ”ولې لس واړه پاک نهٔ کړے شوئ؟ نو هغه نور نههٔ څهٔ شول؟ ١٨ بې له دې یو
مسافر نه بل یو هم داسې نهٔ وو چې واپس راغلے وے او د خُدائ پاک ثناء یې وئیلے وے؟“ ١٩ او عیسیٰ هغه سړی ته
وفرمائیل، ”پاڅه او لاړ شه، خپل ایمان تهٔ جوړ کړې.“

د خُدائ پاک د بادشاهۍ راتلل

٢٠ فریسیانو د عیسیٰ نه تپوس وکړو چې، ”د خُدائ پاک بادشاهی به کله راځی؟“ هغهٔ وفرمائیل چې، ”تاسو د نښو په لیدلو
دا نهٔ شئ وئیلے چې د خُدائ پاک بادشاهی به کله راځی. ٢١ نهٔ څوک داسې وئیلے شی چې ګورئ هغه دلته ده. یا هلته
ده. ځکه چې په حقیقت کښې د خُدائ پاک بادشاهی ستاسو په مینځ کښې ده.“ ٢٢ بیا عیسیٰ مریدانو ته وفرمائیل چې،
”داسې وخت به راشی چې تاسو به د اِبن آدم د راتلو په طمع یئ خو تاسو به یې لیدلے نهٔ شئ. ٢٣ خلق به تاسو ته وائی
چې ګورئ هغه هلته دے یا دلته دے، خو هلته مهٔ ځئ او مهٔ هغوئ پسې منډې وهئ. ٢٤ لکه څنګه چې برېښنا د آسمان د

يو سر نه تر بله سره پورې رسی، دغه شان به د اِبن آدم راتلل وی. ﴿٢٥﴾ خو اول به هغه خامخا ډېر مصيبت وزغمی او دا
پيړۍ به يې رد کړی ﴿٢٦﴾ لکه څنګه چې د نوح په زمانه کښې شوی وُو، هم هغه شان به د اِبن آدم د راتلو په ورځو کښې
وشی. ﴿٢٧﴾ هغوئ تر هغې ورځې پورې خوړل څښل او ودونه يې کول ترڅو چې نوح خپلې کشتۍ ته ننوتو او سېلاب راغلو
او هغوئ ټول يې غرق کړل. ﴿٢٨﴾ او لکه څنګه چې د لوط په زمانه کښې شوی وُو هغوئ هم خوړل څښل او سوداګری يې
کوله او بوټې يې کَرل او ودانۍ يې کولې. ﴿٢٩﴾ خو په کومه ورځ چې لوط د سدوم نه ووتلو نو د آسمان نه اور او ګوګړ
وريدل شروع شول او دوئ يې ټول تباه کړل. ﴿٣٠﴾ دغه شان به د اِبن آدم د راتلو په ورځ هم وی. ﴿٣١﴾ په هغه ورځ هر څوک
چې د چت دپاسه وی او سامان يې ښکته وی نو هغه دې د سامان اوچتولو دپاره هيڅکله هم ښکته نۀ راکوزيږی او هم دغه
شان څوک چې په پټی کښې وی هغه دې کور ته نۀ واپس کيږی. ﴿٣٢﴾ د لوط ښځه رايادہ کړئ. ﴿٣٣﴾ څوک چې خپل ځان
ساتل غواړی هغه به يې بائيلی، خو څوک چې ځان بائيلی، هغه به يې وساتی. ﴿٣٤﴾ زۀ تاسو ته وايم چې په هغه شپه به په يو
کټ کښې دوه کسان وی، يو به واخستلے شی او بل به پرېښودلے شی. ﴿٣٥﴾ او دوه ښځې به يو ځائ مېچن کوی، يوه به
واخستلے شی او بله به پرېښودلے شی. ﴿٣٦﴾ دوه سړی به په پټی کښې وی، يو به واخستلے شی او بل به پرېښودلے شی.“
﴿٣٧﴾ هغوئ چې دا واوريدل نو تپوس يې وکړو، ”دا به چرته وی مالِکه؟“ عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”چرته چې مرداره وی هلته
به ټپوسان راټوليږی.“

د يوې کونډې او د يو قاضی مِثال

۱۸ ﴿١﴾ بيا عيسىٰ مريدانو ته يو مِثال ووئيلو، او ورته يې دا وښودل چې هغوئ دې ضرور بار بار دُعا غواړی او زړۀ دې
نۀ بائيلی. ﴿٢﴾ نو هغۀ وفرمائيل چې، ”په يو ښار کښې يو قاضی وو چې نۀ ورسره د خُدائ پاک يره وه او نۀ يې د خلقو
پرواه کوله. ﴿٣﴾ او هم په دغه ښار کښې يوه کونډه وه چې هغه به بيا بيا هغۀ له راتله او ورته به يې وئيل چې زما د مخالفينو
او زما تر مينځه اِنصاف وکړه. ﴿٤﴾ ډېره موده هغۀ اِنکار کولو خو آخر يې په زړۀ کښې ووئيل، حقه خو دا ده چې زۀ نۀ خو
د خُدائ پاک نه يريږم او نۀ د خلقو پرواه کوم، ﴿٥﴾ خو اوس دا کونډه زما دپاره داسې بلا جوړه شوې ده او زۀ به د دې
حق دې له ورکړم، هسې نۀ چې په بار بار راتلو ما تر پوزې راولی.“ ﴿٦﴾ بيا مالِک عيسىٰ وفرمائيل، ”تاسو دې بې‌اِنصافه
قاضی ته غوږ شئ چې دۀ څۀ ووئيل. ﴿٧﴾ نو ولې خُدائ پاک به د خپلو غوره شوو دُعا نۀ اوری څوک چې ورته شپه او
ورځ زاری او مِنت کوی؟ ولې هغه به د دوئ په مدد کولو کښې ډېر وخت ولګوی؟ ﴿٨﴾ زۀ تاسو ته وايم، هغه به ډېر زر د
هغوئ سره اِنصاف وکړی. خو کله چې اِبن آدم دوباره راشی، نو ولې هغه به څوک ايماندار په زمکه پيدا کړی؟“

د فريسی او يو محصولچی مِثال

﴿٩﴾ عيسىٰ هغه خلقو ته هم چې په خپل ځان يې باور کولو چې مونږ صادقان يُو او نور يې سپک ګڼل، دا مِثال ووئيلو، ﴿١٠﴾
”دوه سړی د دُعا دپاره د خُدائ کور ته لاړل، يو فريسی وو او بل محصولچی. ﴿١١﴾ فريسی ودريدو او داسې دُعا يې شروع
کړه، اے خُدايه پاکه، ستا شُکر دے چې زۀ د نورو خلقو په شان نۀ خو دوکه مار، نۀ بې‌ايمانه، نۀ زناکار او نۀ لکه د هغه
محصولچی په شان يم. ﴿١٢﴾ زۀ په هفته کښې دوه روژې نيسم او څۀ چې ګټم خُدائ پاک ته د هغې نه لسمه ورکوم. ﴿١٣﴾ خو
محصولچی لرې ولاړ وو او پاس آسمان ته يې نۀ کتل او خپله سينه يې وهله او وئيل يې، اے خُدايه پاکه، په ما رحم وکړه،
زۀ ستا ګناه ګار يم. ﴿١٤﴾ زۀ تاسو ته وايم چې هم دا سړے د هغه اولنی سړی نه زيات صادق کور ته واپس لاړو، ځکه هر
څوک چې ځان اوچتوی، هغه به عاجز کړے شی او څوک چې ځان عاجز کړی، هغه به اوچت کړے شی.“

ماشومانو له برکت ورکول

۱۵ خلقو عیسیٰ له خپل ماشومان راوستل چې د برکت دپاره لاس پرې کېږدی. کله چې مریدانو دوئ ولیدل نو وې رټل.
۱۶ خو عیسیٰ هغه ماشومان راوبلل او وې فرمائیل، "ماشومان ما ته راپرېږدئ، دوئ مۀ منع کوئ ځکه چې د خُدائ پاک
بادشاهی هم د داسې خلقو ده. ۱۷ زۀ تاسو ته رښتیا وایم، هر څوک چې د خُدائ پاک بادشاهی لکه د ماشوم قبوله نۀ کړی،
هغوئ به هیځکله په دې کښې داخل نۀ شی."

یو مالدار حاکِم

۱۸ یو حاکِم د عیسیٰ نه دا تپوس وکړو، "اے نېکه اُستاذه. داسې څۀ وکړم چې د تل ژوندون وارث شم؟" ۱۹ عیسیٰ هغۀ
ته وفرمائیل، "تۀ ما ته نېک ولې وائې؟ د خُدائ پاک نه بغیر بل هیڅوک نېک نشته. ۲۰ تا ته د شریعت حُکمونه خو معلوم
دی، زنا مۀ کوه، قتل مۀ کوه، غلا مۀ کوه، د دروغو گواهی مۀ کوه او د خپل مور پلار عزت کوه." ۲۱ حاکِم جواب ورکړو
چې، "ما د ځوانئ نه په دې هر څۀ عمل کړے دے." ۲۲ د دې په اورېدو عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، "په تا کښې اوس هم د
یو څیز کمے دے. لاړ شه، خپل ټول مال حال خرڅ کړه او خوارانو له یې ورکړه، نو بیا به تۀ د آسمان خزانې ومومې. بیا
راځه، او ما پسې شه." ۲۳ په دې خبرو د حاکِم زړۀ په ډوبېدو شو ځکه چې هغه ډېر مالداره سړے وو. ۲۴ عیسیٰ چې د
هغۀ حالات ولیدل نو وې فرمائیل، "د مالداره دپاره د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل څومره گران کار دے. ۲۵ د
یو مالداره سړی په نسبت د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل د یو اوښ دپاره د ستنې په سوری کښې تېرېدل آسان
دی." ۲۶ چا چې دا واورېدل نو تپوس یې وکړو، "نو څوک به بیا خلاصون ومومی؟" ۲۷ عیسیٰ جواب ورکړو، "څۀ چې
د بنی آدم دپاره ناممکنه وی هغه خُدائ پاک ته ممکن وی." ۲۸ پطروس ووئیل، "وگوره مونږ خپل کورونه پرېښی دی چې
په تاسو پسې روان شو." ۲۹ عیسیٰ وفرمائیل، "زۀ تاسو ته دا وایم چې چا چې د خُدائ پاک د بادشاهۍ دپاره خپل کور،
خپله ښځه، خپل وروڼه، خپل مور پلار او خپل بچی پرېښی دی ۳۰ نو هغه به په دې دُنیا کښې په څو چنده ومومی او په
آخر کښې به د تل ژوندون بیا مومی."

په درېم ځل د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ او د بیا ژوندی کېدلو په حقله پېشگوئي

۳۱ عیسیٰ دولس مریدان ځان له کړل او ورته یې وفرمائیل، "مونږ اوس یروشلم ته ځو او د اِبن آدم په حق کښې هر څۀ
چې د نبیانو په وسیله لیکلے شوی دی، هغه به پوره شی. ۳۲ هغه به غېریهودیانو ته حواله کړے شی، هغوئ به په هغۀ
پورې ټوقې وکړی او بد سلوکی به ورسره وکړی او توکانې به پرې وتوکی. ۳۳ هغوئ به یې په کوړو ووهی او مړ به یې کړی
او په درېمه ورځ به هغه بیا ژوندے راپاځی." ۳۴ خو هغوئ په دې هیڅ ونۀ رسېدل او څۀ چې وئیلے شوی وُو، مطلب یې د
هغوئ نه پټ وو ځکه چې هغوئ یې په مطلب نۀ پوهېدل.

په یریحو کښې د یو ړوند سړی بینا کول

۳۵ کله چې عیسیٰ یریحو ته نزدې شو نو یو ړوند سړے د لارې په غاړه ناست وو او خیر یې غوښتو. ۳۶ هغۀ چې د گڼو
خلقو د تېرېدو آوازونه واورېدل نو تپوس یې وکړو چې، "دا څۀ چل دے؟" ۳۷ هغوئ خبر کړو چې، "عیسیٰ ناصری په دې
لاره تېرېږی." ۳۸ نو هغۀ چغې کړې، "اے عیسیٰ د داؤد زویه، په ما رحم وکړه." ۳۹ مخکښې چې کوم خلق روان وُو،

هغوئ ورته په سخته ووئيل چې، ”چپ شه.“ خو هغۀ چغې لا نورې هم زياتې کړې چې، ”اے د داؤد زويه. په ما رحم وکړه.“ ۴۰ عيسیٰ ودرېدلو او خلقو له يې حُکم ورکړو چې، ”دے ما له راولئ.“ کله چې هغه نزدې راغلے نو تپوس يې ترې وکړو، ۴۱ ”ته څۀ غواړې چې زۀ يې ستا دپاره وکړم؟“ هغۀ ووئيل، ”مالِکه، زۀ خپل نظر غواړم.“ ۴۲ عيسیٰ هغۀ ته وفرمائيل چې، ”بينا شه، ستا خپل ايمان بچ کړې.“ ۴۳ نو سمدستی هغه بينا شو او په هغۀ پسې روان شو. او د خُدائ پاک ثنا يې وئيله. او ټولو خلقو چې دا ننداره وليده نو د خُدائ پاک ثنا يې ووئيله.

حضرت عيسیٰ او زکای

۱۹ ۱ بيا عيسیٰ يريحو ته ننوتو او د ښار په مينځ کښې تېرېدو. ۲ هلته زکای نومې يو سړے وو. دے د محصولچيانو سردار او ډېر مالداره وو. ۳ د هغۀ دا تلوسه وه چې عيسیٰ به څنګه سړے وی، خو په قد مندرے وو او د ګڼو خلقو له وجې يې هغه ليدلے نۀ شو. ۴ نو هغۀ د خلقو نه وړاندې منډه کړه او يوې تيتې ونې ته وختلو چې هغه ووينی، ځکه چې عيسیٰ هم په دغه طرف روان وو. ۵ او کله چې عيسیٰ هغه ځائ ته راورسېدو نو پورته يې وکتل او وې فرمائيل چې، ”اے زکايه، زر راکوز شه. زۀ ضرور نن ستا کور کښې مېلمه کېږم.“ ۶ نو هغه زر راکوز شو او ډېر په خوشحالیٰ يې ورته هرکلے ووئيلو. ۷ نو خلقو چې دا وليدل نو ټول ځان سره وغورېدل او وې وئيل، ”هغه د يو ګناه ګار سړی کور ته ورغلو چې ورسره مېلمه شی.“ ۸ خو زکای ودرېدو او مالِک ته يې ووئيل، ”مالِکه، زۀ خپل نيم مال خوارانو له ورکوم او کۀ ما له چا نه په دوکه باندې څۀ اخستی وی نو هغۀ له به يو په څلور واپس ورکړم.“ ۹ عيسیٰ هغۀ ته وفرمائيل چې، ”هم نن دې کور ته نجات راغلے دے ځکه چې دے هم د اِبراهيم زوئ دے. ۱۰ ځکه چې اِبن آدم دې له راغلے دے چې ورک شوی ولټوی او بچ يې کړی.“

د لسو سيکو مثال

۱۱ د هغوئ لا دې ته غوږ وو چې عيسیٰ ورته يو مِثال ووئيلو ځکه چې هغه اوس يروشلم ته رانزدې وو او د هغوئ دا ګُمان وو چې د خُدائ پاک بادشاهی اوس زر په ښکاره کېدو ده. ۱۲ هغۀ وفرمائيل، ”د يو لوئ خاندان يو سړے په اوږد سفر يو بل مُلک ته لاړو د دې دپاره چې هغه بادشاهت حاصل کړی او بيا واپس راشی. ۱۳ خو اول هغۀ خپل لس نوکران راوبلل او هر يو ته يې په دې وينا د سرو زرو يوه يوه سيکه ورکړه چې دوئ پرې سوداګری کوی ترڅو چې زۀ راواپس نۀ شم. ۱۴ خو د خپل مُلک خلقو ورسره کينه کوله او په هغۀ پسې يې يوه جرګه ولېږله چې، مونږ دا سړے خپل بادشاه کېدل نۀ غواړو. ۱۵ خو بيا هم هغه د بادشاه په حيثيت واپس راغلو او کومو نوکرانو ته چې يې پېسې ورکړې وې هغوئ ته يې سوال جواب ولېږلو چې دا معلومه کړی چې په دوئ کښې هر يو څومره ګټه کړې ده. ۱۶ وړومبے راغے او وې وئيل، صاحبه، ستا د سرو زرو سيکې لس نورې ګټلی دی. ۱۷ هغۀ جواب ورکړو، شاباش، ته ډېر ښۀ نوکر يې. ځکه چې تا په لږو کښې خپل ځان ايمانداره ثابت کړو، ته د لسو ښارونو حاکِم شوې. ۱۸ بيا دوېم راغلو او وې وئيل چې، مالِکه، ستا د سرو زرو سيکو پينځۀ نورې ګټلی دی. ۱۹ او هغۀ ته يې ووئيل چې، ته هم د پينځو ښارونو حاکِم شوې. ۲۰ بيا بل نوکر راغلو او وې وئيل، مالِکه، دا ستا د سرو زرو سيکه ده. ما دا په رومال کښې انغښتې وه او سمباله کړې مې وه. ۲۱ زۀ ستا نه يرېدم ځکه چې ته يو ظالم سړے يې. هغه څۀ اخلې څۀ چې ستا نۀ وی او هغه څۀ رېبې کوم چې تا کَرلی نۀ وی. ۲۲ هغۀ جواب ورکړو، اے بد تميزه. زۀ به هم ستا په خولۀ تا سره اِنصاف وکړم. تا ته دا معلومه وه چې زۀ يو سخت سړے يم او هغه څۀ حاصلوم چې کوم ما نۀ وی ورکړی او هغه څۀ رېبم چې کوم ما نۀ وی کَرلی؟ ۲۳ نو بيا تا ولې زما د سرو زرو سيکه د

صرافانو سره نهٔ ده اېښې چې بیا ما په واپسی کښې سره د ګټې اخستے وے. ﴿۲۴﴾ هغهٔ حاضرینو ته مخ راواړولو او وې وئیل چې، دغه د سرو زرو سیکه د دهٔ نه واخلئ او هغهٔ له یې ورکړئ چې د چا سره چې لس دی. ﴿۲۵﴾ هغوئ جواب ورکړو چې مالِکه، د هغهٔ سره خو د اول نه لس دی. ﴿۲۶﴾ هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل، زهٔ تاسو ته دا وایم چې د چا سره چې څهٔ وی هغهٔ ته به نور هم ورکړے شی تر دې چې ورسره لا نور زیات شی، خو د چا سره چې څهٔ نهٔ وی د هغهٔ نه به هغه څهٔ هم واخستلے شی کوم چې ورسره وی. ﴿۲۷﴾ خو زما هغه دشمنانو چې زهٔ بادشاه کېدل نهٔ غوښتم، هغوئ راولئ او زما په وړاندې یې قتل کړئ."

په یروشلم کښې د عیسیٰ کامیابه استقبال

﴿۲۸﴾ د دې خبرو کولو نه پس عیسیٰ خپلو مریدانو نه مخکښې یروشلم ته روان وو. ﴿۲۹﴾ هر کله چې هغه بیتِفګے او بیتِعنیاه ته ورنزدې شو کوم چې د زیتُونو په غرهٔ ودان دی نو هغهٔ دوه مریدان د دې هدایاتو سره ولېږل چې، ﴿۳۰﴾ "دې مخامخ کلی ته ورشئ نو چې څنګه ورننوځئ نو تاسو به یو کوچانے تړلے ومومئ چې تر اوسه پرې هیچا لا سورلی نهٔ ده کړې. هغه پرانیزئ او دلته یې راولئ. ﴿۳۱﴾ او کهٔ څوک درنه دا تپوس وکړی چې تاسو دا کوچانے ولې پرانیزئ نو ورته ووایئ چې زمونږ د مالِک په کار دے." ﴿۳۲﴾ دواړه په مخه لاړل او هم هغه شان یې ومونده لکه چې عیسیٰ ورته فرمائیلی وُو. ﴿۳۳﴾ او کله چې هغوئ کوچانے پرانستو نو د دې مالِکانو ترینه تپوس وکړو چې، "تاسو دا کوچانے ولې پرانیزئ؟" ﴿۳۴﴾ هغوئ جواب ورکړو چې، "دا زمونږ د مالِک په کار دے." ﴿۳۵﴾ او هغوئ کوچانے عیسیٰ له راوستو، بیا هغوئ په کوچانی باندې خپلې جامې واچولې او عیسیٰ ورباندې سورلی وکړه. ﴿۳۶﴾ کله چې هغه په لاره تېرېدو نو خلقو ورته په لار کښې خپلې جامې غوړولې. ﴿۳۷﴾ اوس څهٔ وخت چې هغه د زیتُونو د غرهٔ نه مخ په کوزېدو وو نو ټولو ملګرو او مریدانو یې په هغه ټولو عجیبه معجزو چې هغوئ لیدلی وې د خُدائ پاک ثنا ووئیله. ﴿۳۸﴾ "مبارک دے هغه راتلونکے بادشاه چې د مالِک خُدائ په نامه راځی. سلامتی دې وی په آسمان کښې او جلال دې وی په اوچت آسمان کښې." ﴿۳۹﴾ څېنو فریسیانو په دې ګڼه کښې عیسیٰ ته ووئیل، "اُستاذه، خپلو مریدانو ته ووایه چې غلی شی." ﴿۴۰﴾ عیسیٰ جواب ورکړو، "زهٔ تاسو ته وایم کهٔ چرې هغوئ غلی پاتې شی نو کانی بوټی به په چغو سر شی."

د حضرت عیسیٰ د یروشلم په حال ژړل

﴿۴۱﴾ هر کله چې هغه نزدې راغلو، ښار یې ولیدلو نو هغهٔ په دې باندې وژړل، ﴿۴۲﴾ او وې فرمائیل، "کهٔ چرې نن ورځ تا ته دا معلومه وے چې کومه د خیر لاره ده، خو نه، دا ستا د نظر نه پټه ده. ﴿۴۳﴾ یو وخت به په تا داسې راشی چې ستا دشمنان به ستا محاصره وکړی، هغوئ به ستا نه چاپېر شی او د هرې خوا نه به دې راګېر کړی. ﴿۴۴﴾ نو تاسو به سره د خپلو بچو یو ځائ په زمکه راګزار کړی او ستا یو کانړے به هم د بل کانی دپاسه پرې نهٔ ږدی ځکه چې تاسو د خُدائ د خلاصون هغه مقرر وخت ونهٔ پېژندلو."

د خُدائ پاک کور پاکول

﴿۴۵﴾ عیسیٰ بیا د خُدائ کور ته ورننوتو او هغهٔ هغه ټول خلق چې د خُدائ په کور کښې یې سوداګری کوله، وشړل ﴿۴۶﴾ او ورته یې وفرمائیل، "صحیفې فرمائی چې، "زما کور به د دُعا کور بللے شی،" خو تاسو ترېنه د ډاکوانو اډه جوړه کړې ده."
﴿۴۷﴾ د خُدائ په کور کښې به هره ورځ عیسیٰ تعلیم ورکولو. او مشران اِمامان او د شرعې عالمان د دهٔ د وژلو په تلاش

کښې وُو چې د اولسی مشرانو مرسته هم ورسره وه. ۴۸ خو هغوئ په دې کښې بېوسه وُو، ځکه چې د خلقو د عيسىٰ په
خبرو يقين وو.

د حضرت عيسىٰ د اختيار په حقله تپوس

۲۰ ۱ يوه ورځ چې عيسىٰ د خُدائ په کور کښې خلقو له تعليم ورکولو او ورته يې زيرے اورولو نو مشران اِمامان، د
شرعي عالمان او د قوم مشران ورله راغلل. ۲ او هغوئ ورته ووئيل، ”موږ ته ووايه چې تهٔ دا کارونه په کوم اختيار
کوې؟ او دا اختيار تا له چا درکړے دے؟“ ۳ عيسىٰ هغوئ له جواب ورکړو، ”زهٔ هم ستاسو نه يو تپوس کوم، تاسو يې
جواب راکړئ ۴ چې د يحيىٰ بپتسمه د آسمان د طرف نه وه او کهٔ د انسان؟“ ۵ په دې هغوئ د يو بل سره په بحث
شول چې، ”کهٔ چرې موږ ووايو چې د آسمان نه، نو هغه به راته ووائی چې بيا تاسو په هغهٔ ايمان ولې رانهٔ وړو؟ ۶ خو کهٔ
چرې موږ ووايو چې د انسانانو د طرف نه وه، نو ټول خلق به موږ سنګسار کړی ځکه چې هغوئ دا منی چې يحيىٰ نبی
وو.“ ۷ نو هغوئ جواب ورکړو چې، ”موږ خبر نهٔ يُو.“ ۸ نو عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”بيا به زهٔ هم دا درته ونهٔ وايم چې
زهٔ په کوم اختيار دا کارونه کوم.“

د انګورو باغ او د باغوانانو مِثال

۹ نو بيا عيسىٰ خلقو ته دا مِثال تير کړو چې، ”يو زميندار وو چې د انګورو باغ يې ولګولو، او زميندارانو له يې په اجاره
ورکړو او يو بل مُلک ته د ډيرې مودې دپاره لاړو. ۱۰ کله چې موسم راغلو نو هغهٔ يو نوکر اجاره دارو له ورولېږلو چې د
هغوئ نه د هغهٔ د انګورو د پېداوار برخه وصول کړی خو زميندارو هغه ښهٔ ووهلو او خالی لاس يې واپس ولېږلو. ۱۱ هغهٔ
بيا بل نوکر ورولېږلو خو هغوئ هغه هم ووهلو او بېعزته يې کړو، او تش لاس يې واپس ولېږلو. ۱۲ هغهٔ بيا دريم سړے
ورولېږلو خو هغه يې هم زخمی کړو، او بهر يې وغورزولو. ۱۳ بيا د انګورو د باغ مالِک ووئيل چې اوس ما له څهٔ کول په
کار دی؟ زهٔ به خپل خوږ زوئ ورولېږم. شايد چې د دهٔ خاطر وکړی. ۱۴ خو هر کله چې اجاره دارو هغه وليدو نو يو بل
ته يې ووئيل، دا د باغ وارث دے، راځئ چې مړ يې کړو او ميراث به يې موږ ته پاتې شی. ۱۵ نو اجاره دارو هغه د انګورو
د باغ نه بهر وغورزولو او مړ يې کړو. نو بيا تاسو دا ووايئ چې د انګورو د باغ مالِک به د هغوئ سره څهٔ وکړی؟ ۱۶ هغه
به راشی او دا ټول اجاره دار به مړهٔ کړی او د انګورو باغ به بل چا له ورکړی.“ هر کله چې هغوئ دا واورېدل نو وې وئيل،
”خُدائ مهٔ کړه.“ ۱۷ خو عيسىٰ ورته ښغ ښغ وکتل او وې فرمائيل، ”نو بيا د صحيفو د دې عبارت څهٔ مطلب دے، ”کوم
کاڼے چې کِلکارانو رد کړے وو هم هغه د ګوټ سر کاڼے شو“؟ ۱۸ هر څوک چې د دې کاڼی سره ټينګ وخوری هغه به
ټوټې ټوټې شی، او کهٔ په هر چا دا راپرېوځی نو هغه به ريز مريز کړی.“ ۱۹ د شرعي عالمانو او مشرانو اِمامانو غوښتل
چې هغهٔ ته هم په هغه وخت لاس ورواچوی ځکه چې هغوئ ته دا پته ولګېدله چې دا مِثال د هغوئ په خلاف دے خو هغوئ
ورسره څهٔ ونهٔ کړل ځکه چې هغوئ د خلقو نه يريدل.

قيصر له محصُول ورکول

۲۰ نو هغوئ په دې لټون کښې وُو چې څنګه به يې راګير کړو. نو جاسوسان يې پټ د صادقانو په جامه کښې ورولېږل چې
په هغهٔ کښې څهٔ داسې خبرې راپيدا کړی چې د هغې په بهانه هغه راګير کړی او ګورنر ته يې حواله کړی. ۲۱ هغوئ د هغهٔ

نه تپوس وکړو، "اُستاذه، مونږ په دې خبر يُو چې ته څۀ وائې او کوم تعليم چې ورکوې هغه ټيک دے او د هيچا طرفدارے
نۀ کوې خو په رښتيا سره د خُدائ پاک د لارې تعليم ورکوې. ۲۲ نو بيا مونږ ته دا ووايه چې د روم قيصر له محصُول
ورکول روا دی او کۀ نه؟" ۲۳ عيسیٰ د هغوئ په چل پوهه شو نو ورته يې وفرمائيل، ۲۴ "ما ته د سپينو زرو يوه سيکه
وښايئ. په دې د چا تصوير دے او د چا نوم؟" هغوئ جواب ورکړو چې، "د قيصر." ۲۵ عيسیٰ ورته وفرمائيل چې، "ښۀ
ده، قيصر ته خپل حق ورکړئ او خُدائ پاک له خپل." ۲۶ دغه شان د خلقو په وړاندې د دوئ دا کوشش چې هغه په خبرو
کښې راګېر کړی کامياب نۀ شو، او د هغۀ په جواب هغوئ حق حېران او غلی پاتې شول.

د بيا ژوندی کېدلو په باب کښې تپوس

۲۷ بيا څېنې صدوقيان څوک چې د قيامت نه منکر دی هغۀ له راغلل. ۲۸ او د هغۀ نه يې داسې تپوس وکړو چې،
"اُستاذه، موسیٰ مونږ ته دا ښودلې دی چې کۀ د چا ورور مړ شی او ښځه يې پاتې شی او بچی يې نۀ وی نو بل ورور دې هغه
کونډه وادۀ کړی او د هغۀ نسل دې پيدا کړی. ۲۹ نو اوس اووۀ وروڼه وُو. وړومبی وادۀ وکړو او بې‌اولاده مړ شو. ۳۰ بيا
دويم هغې ښځې سره وادۀ وکړو، ۳۱ بيا درېم هغې سره وادۀ وکړو هم دغه شان اووۀ واړه مړۀ شول خو د يو هم اولاد ونۀ
شو. ۳۲ آخر هغه ښځه هم مړه شوه. ۳۳ د قيامت په ورځ به دغه ښځه د چا وی ځکه چې اووۀ واړو وروڼو ورسره وادۀ
کړے وو؟" ۳۴ عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل، "د دې دُنيا سړی او ښځې وادۀ کوی، ۳۵ خو هغه څوک چې د بلې دُنيا لائق
ګڼلے شوی دی، هغوئ به نۀ وادۀ کوی نۀ به وادۀ کيږی. ۳۶ ځکه چې د هغې نه پس به هغوئ نۀ مری، هغوئ به د فرښتو
په شان وی. ځکه چې هغوئ د مرګ نه پس بيا راژوندی شوی دی نو ځکه د خُدائ پاک بچی ګڼلے کيږی. ۳۷ او دا چې
مړی به راژوندی کولے شی، دا خو موسیٰ په خپله هم د جاړو د سوزولو په واقعه کښې بيان کړے دے چرته چې د مالِک
خُدائ په حقله فرمائی، "د اِبراهيم خُدائ پاک، د اِسحاق خُدائ پاک او د يعقوب خُدائ پاک." ۳۸ نو هغه د مړو خُدائ
پاک نۀ دے، بلکې د ژوندو خُدائ پاک دے. د هغۀ په نزد ټول ژوندی دی." ۳۹ په دې د شرعې څېنو عالمانو ووئيل،
"اُستاذه، ډېر ښۀ دې ووئيل." ۴۰ او د دې نه پس په چا کښې دا جرأت نۀ وو چې د هغۀ نه بل سوال وکړی. ۴۱ بيا عيسیٰ
هغوئ ته وفرمائيل، "هغوئ بيا دا څنګه وائی چې مسيح د داؤد زوئ دے؟ ۴۲ ځکه چې داؤد په خپله په زبور کښې فرمائی
چې، "مالِک زما مالِک ته وفرمائيل، زما ښی لاس ته کښېنه، ۴۳ ترڅو چې زۀ ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نۀ کړم." ۴۴
داؤد خو په خپله هغۀ ته مالِک وائی، نو بيا هغه د داؤد زوئ څنګه کېدے شی؟"

د شرعې عالمان ملامته کول

۴۵ د ټولو خلقو په وړاندې عيسیٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ۴۶ "د شرعې د عالمانو نه ځان ساتئ څوک چې په لويو
لويو چوغو کښې ګرځی او په بازارونو کښې د عزت په سلامونو ډېر خوشحالېږی او په عبادتخانو او په مېلمستياو کښې د
مشرۍ په ځائ کښېناستل غواړی. ۴۷ هم دا هغه خلق دی چې د کونډو مالونه خوری او د ريا اوږدې اوږدې دُعاګانې
کوی، دوئ به د ټولو نه سخته سزا مومی."

د کونډې ښځې شکرانه

٢١ ۱ عيسیٰ چې پاس وکتل نو وې ليدل چې مالداره خلق د خُدائ د کور په خزانه کښې خپلې شکرانې اچوی. ۲ او

هغهٔ یوه غریبه کونډه ولیدله چې دوه د تانبې سیکې یې ورواچولې. ۳ هغهٔ وفرمائیل، ”زهٔ تاسو ته رښتیا وایم چې دې غریبې کونډې د دې نورو ټولو نه زیاتې واچولې. ۴ ځکه چې دې نورو چې په شکرانې کښې څهٔ هم واچول هغوئ د مال د زیاتوالی په سبب واچول خو د هغې سره چې د خپلې ګزارې نه هم کم وُو، هغه ټولې یې واچولې“

د خُدائ پاک د کور د بربادېدو په حقله پېشګوئي

۵ ځینې خلقو د خُدائ د کور او د هغې د ښکلو کاڼو او په ورکړے شوو نذرانو چې ښائسته کړے شوی وُو، د هغهٔ په حقله خبرې کولې. عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ۶ ”دا څیزونه چې تاسو وینئ، داسې وخت راتلونکے دے چې په دې کښې به یو کاڼے هم د بل دپاسه پاتې نهٔ شی او ټول به ونړولے شی.“

د تکلیفونو او ګړاونو نښې

۷ هغوئ عیسیٰ نه تپوس وکړو چې، ”اُستاذه، دا هر څهٔ به کله پېښیږی؟ او د دې د رانزدې کېدو نښې به څهٔ وی؟“ ۸ عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل، ”خیال کوئ چې څوک مو بې‌لارې نهٔ کړی ځکه چې ډېر به زما په نوم راشی او دعویٰ به کوی او وائی به چې زهٔ عیسیٰ یم، او وخت نزدې راغلے دے خو هغهٔ پسې مهٔ ځئ. ۹ او کله چې تاسو د جنګونو او الې ګولې خبر واورئ نو مهٔ وار خطا کېږئ ځکه چې دا څیزونه به ضرور اول کیږی خو لا به آخر وخت نهٔ وی.“ ۱۰ بیا هغهٔ دا وفرمائیل، ”قومونه به د قومونو په خلاف وی، بادشاهی به د بادشاهئ مخالفت کوی. ۱۱ لوئې لوئې زلزلې او قحطونه، وباګانې به ځائ په ځائ راځی او په آسمان کښې به هیبتناکې او لوئې نښې ښکاره کیږی. ۱۲ خو د دې هر څهٔ کېدو نه مخکښې به هغوئ تاسو ونیسی او تاسو به وزوروی. تاسو به عبادتخانو ته حواله کېږئ او بندی‌خانو ته به اچولے کېږئ. تاسو به د بادشاهانو او حاکمانو په وړاندې زما د نوم په سبب راوستلے شئ. ۱۳ نو دا به ستاسو دپاره د ګواهئ موقع وګرځی. ۱۴ خو یاد ساتئ چې د مخکښې نه د خپلې صفائی په حقله د جواب ورکولو فکر مهٔ کوئ، ۱۵ ځکه چې زهٔ به په خپله تاسو ته د وینا داسې طاقت او حِکمت درکړم چې ستاسو یو مخالف به هم د دې جوګه نهٔ وی چې ستاسو د خبرو مقابله وکړی یا یې دروغ ثابت کړی. ۱۶ تر دې چې ستاسو مور پلار، ورونړه، ستاسو خاندان او دوستان به هم تاسو حواله کړی، په تاسو کښې به ځینې مړهٔ کړے شی، ۱۷ او زما د نوم په وجه به ټول ستاسو نه نفرت کوی. ۱۸ خو ستاسو د سر یو وېښتهٔ قدرې به هم ضائع نهٔ شی، ۱۹ د خپل صبر په وجه به تاسو ژوندون وګټئ.

د یروشلم د بربادېدو په حقله پېشګوئي

۲۰ خو کله چې تاسو دا ووینئ چې د یروشلم نه فوجونه راچاپېر شوی دی نو تاسو پوهه شئ چې د هغې بربادی رانزدې شوې ده. ۲۱ نو بیا هغه څوک چې په یهودیه کښې دی، غرونو ته دې وتښتی. او څوک چې په ښار کښې وی، هغوئ دې د ښار نه بهر وځی او څوک چې د ښار نه بهر په کلو کښې وی هغوئ دې ښار ته نهٔ ځی. ۲۲ ځکه چې په هم دې وخت کښې به خُدائ پاک خپل بدل اخلی او څهٔ چې لیکلے شوی دی، هغه ټول به پوره شی. ۲۳ افسوس دے په هغه ښځو چې په دغه وخت کښې اُمیدوارې وی او په هغوئ چې بچو له سینه ورکوی. ځکه چې په زمکه به ډېر لوئ مصیبت شروع وی او په دې خلقو به لوئ غضب نازل وی. ۲۴ هغوئ به په تُوره هلاک کړے شی او ټولو مُلکونو ته به لکه د قېدیانو بوتلے شی او تر هغه وخت پورې به یروشلم د غېریهودیانو تر پښو لاندې وی ترڅو چې د غېرو قومونو زمانه پوره شوې نهٔ وی.

د اِبن آدم راتلل

۲۵ په نمر، سپوږمۍ او په ستورو کښې به خاص نښې ښکاره شی. د سمندر د شور او چپو نه به په زمکه ټول قومونه
پرېشانه وی. ۲۶ په خلقو کښې به په زمکه د پېښېدونکو واقعاتو د يرې له کبله ساه پاتې نۀ وی ځکه چې آسمانی طاقتونه به
لړزولے شوی وی. ۲۷ بيا به هغوئ دا ووينی چې اِبن آدم به په وريځو کښې په ډېر شان او شوکت سره راروان وی. ۲۸
کله چې دا هر څۀ پېښېدل شروع شی نو پاځئ او بره وګورئ ځکه چې ستاسو خلاصون نزدې دے.“

د اينځر د ونې سبق

۲۹ بيا عيسیٰ هغوئ ته دا مِثال تير کړو چې، ”د اينځر ونې ته وګورئ يا ټولو ونو ته. ۳۰ کله چې دا غوټۍ وسپړی نو تاسو
به په خپله وينئ او پوهه به شئ چې اوړے رانزدې شوے دے. ۳۱ هم دغه شان چې تاسو دا هر څۀ په کېدو وينئ نو پوهه
شئ چې د خُدائ پاک بادشاهی نزدې ده. ۳۲ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې دا موجوده پيړۍ به تر هغې ختمه نۀ شی ترڅو چې
دا ټولې خبرې ونۀ شی. ۳۳ زمکه او آسمان به فنا شی خو زما کلام به هيچرې فنا نۀ شی.

د بېدار اوسېدلو تاکيد

۳۴ خيالساتئ او پام کوئ. خپل زړونه په بد مستۍ، نشو او په دُنياوی غمونو مۀ آخته کوئ، ځکه چې هغه ورځ ناګهانه
تاسو لکه د لټ راګېر نۀ کړی. ۳۵ ځکه چې هغه ورځ په هر چا راتلونکی ده څوک چې په دې دُنيا کښې اوسېږی. ۳۶ خو
هر وخت بېدار اوسئ او دا دُعا غواړئ چې تاسو د دې پېښو په وخت کښې دومره تکړه يئ چې خپل ځان بچ کولے شئ او
چې د اِبن آدم په وړاندې د ودرېدو جوګه شئ.“ ۳۷ عيسیٰ دا ورځې د خُدائ په کور کښې په تعليم ورکولو تېرولې او بيا به
هغه د شپې تېرولو دپاره د زيتُونو غرۀ ته تلو. ۳۸ او سحر وختی به ټول خلق د خُدائ کور ته راټولېدل چې د هغۀ خبرې
واوری.

د حضرت عيسیٰ د قتل سازش

۲۲ ۱ خو اوس د پتيرې روټۍ د اختر ورځ رانزدې شوې وه کومې ته چې د فسح اختر وئيلے شی. ۲ نو په دې موقع
مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو دا کوشش کولو چې څۀ داسې بهانه ولټوی چې عيسیٰ قتل کړی، ځکه چې هغوئ د
خلقو نه يرېدل. ۳ خو بيا شېطان په يهوداه اِسکريوتی کښې ورننوتو چې په هغه دولسو مريدانو کښې يو وو. ۴ او
يهوداه د مشرانو اِمامانو او د خُدائ د کور د آفسرانو سره مشورې له لاړو چې داسې څۀ بهانه پېدا کړی چې عيسیٰ به څنګه
هغوئ ته حواله کړی. ۵ هغوئ ډېر خوشحاله شول او د هغۀ سره يې د پېسو وعده وکړه. ۶ نو هغه په دې کار رضا شو
او بيا د داسې موقعې په تلاش کښې شو چې کله هغۀ سره نور خلق نۀ وی نو هغوئ ته به يې حواله کړی.

د فسح د اختر تيارے

۷ بيا د پتيرې روټۍ ورځ راغله په کومه ورځ چې د فسح ګډورے قربانی کېدونکے وو. ۸ نو عيسیٰ بيا پطروس او
يوحنا د دې هداياتو سره ولېږل چې، ”لاړ شئ او زمونږ دپاره د فسح خوراک تيار کړئ چې وې خورو.“ ۹ هغوئ تپوس

وکړو چې، "ستا کوم ځائ خوښ دے چې مونږ په کښې تا له د فسح خوراک تیار کړُو؟" ۱۰ هغهٔ جواب ورکړو چې،
"ځنګه چې تاسو ښار ته ننوځئ نو تاسو به یو سړے ووینئ چې د اوبو منګے به وړی. هغه چې کوم کور ته ورننوځی نو هم
هغه کور ته ورننوځئ. ۱۱ او د کور خاوند ته دا پیغام ورکړئ، اُستاذ وائی چې هغه د مېلمنو کمره کومه یوه ده چرته چې
به زهٔ د مریدانو سره د فسح خوراک کوم؟ ۱۲ نو هغه به تاسو ته یوه لویه تیاره کړے شوې بالاخانه وښائی، زمونږ دپاره
هلته د فسح تیاری وکړئ." ۱۳ هغوئ لاړل او هلته یې هر څیز د هغهٔ د وینا په مطابق ولیدلو. هغوئ د فسح دپاره تیارے
وکړو.

د عشاء ربانی مقررول

۱۴ کله چې هغه وخت راورسېدو نو عیسیٰ سره د خپلو رسولانو روټئ ته کښېناستو. ۱۵ هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل چې،
"زما دا ډېر ارمان وو چې د مصیبت زغملو نه وړاندې زهٔ تاسو سره د فسح خوراک وکړم. ۱۶ ځکه چې زهٔ تاسو ته دا
وایم چې د دې نه پس به زهٔ تر هغې بیا دا روټئ هیچرې ونهٔ خورم ترڅو چې د خُدائ پاک په بادشاهئ کښې د دې مقصد
پوره نهٔ شی." ۱۷ بیا عیسیٰ یوه پیاله راواخسته او د شُکر کولو نه پس یې وفرمائیل، "دا واخلئ او په خپلو کښې یې تقسیم
کړئ. ۱۸ ځکه چې زهٔ تاسو ته دا وایم چې د دې نه پس به زهٔ د انګورو رس بیا تر هغې ونهٔ څښم ترڅو چې د خُدائ پاک
بادشاهی رانهٔ شی." ۱۹ بیا هغهٔ روټئ راواخسته، شُکر یې پرې وکړو او ماته یې کړه او هغوئ له یې ورکړه او وې فرمائیل،
"دا زما بدن دے چې ستاسو دپاره ورکړے کیږی. زما په یاد کښې دغه شان کوئ." ۲۰ او هم دغه شان یې د روټئ نه پس
پیالئ واخسته او وې فرمائیل چې، "دا پیالئ زما په هغه وینه کښې کومه چې ستاسو دپاره توئیږی، د خُدائ پاک او انسانانو
تر مینځه نوے لوظ دے. ۲۱ خو ګورئ، زما د مُخبر لاس هم ما سره په دسترخوان باندې دے. ۲۲ ځکه چې اِبن آدم
ځنګه چې مقرر شوے دے، هغه شان به مرګ ته ورځی، خو افسوس په هغه سړی دے چې په اِبن آدم مُخبری کوی." ۲۳
په دې خبره هغوئ په خپلو کښې په بحث شُو چې په مونږ کښې به دا کار څوک کوی.

د لویوالی په حقله بحث کول

۲۴ بیا د هغوئ په مینځ کښې دا بحث شروع شو چې په دوئ کښې به د ټولو نه لوئ څوک وی. ۲۵ خو عیسیٰ وفرمائیل
چې، "د قومونو بادشاهان په خپلو خلقو حکومت کوی او څوک چې پرې اختیار لری هغوئ ته د خلقو خیر خواه وئیلے
کیږی. ۲۶ خو په تاسو کښې دې داسې نهٔ وی. په تاسو کښې دې د ټولو نه مشر ځان د ټولو نه کشر ګڼی او ستاسو مشر
دې لکه ستاسو د خادِم په شان وی. ۲۷ نو په دوئ کښې څوک لوئ دے؟ هغه څوک چې روټئ ته ناست وی او کهٔ هغه
څوک چې خِدمت کوی؟ یقیناً هغه څوک چې روټئ ته ناست وی. خو زهٔ دلته ستاسو په مینځ کښې د خِدمتګار په شان یم.
۲۸ تاسو هغه خلق یئ چې زما په آزمېښتونو کښې ما سره ولاړ وئ. ۲۹ او اوس زهٔ هغه بادشاهی تاسو له درکوم کومه
چې زما پلار ما له راکړې ده. ۳۰ نو تاسو به زما په بادشاهئ کښې زما په دسترخوان خوړل څښل کوئ، او په تختونو به د
بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو د فیصلو دپاره کښېنئ.

د حضرت عیسیٰ د پطروس د اِنکار پېشګوئي کول

۳۱ شمعونه، اے شمعونه، وګوره، خبردار شه. شیطان غواړی چې هغه تاسو لکه د غنمو د دانو وشنډی. ۳۲ خو ما ستا
دپاره دا دُعا کړې ده چې ستا ایمان لاړ نهٔ شی او کله چې تهٔ ما ته راوګرځې نو تهٔ خپل ورونړه مضبوط کړه." ۳۳ پطروس

جواب ورکړو چې، ”مالِکه، زۀ تا سره جيل او مرګ ته هم تيار يم.“ ۳۴ عيسیٰ هغۀ ته وفرمائيل، ”پطروسه، زۀ تا ته وايم چې نن شپه به چرګ تر هغې بانګ ونۀ وائی ترڅو چې تۀ زما د پېژندګلو نه درې ځله اِنکاری نۀ شې.“

په خُدائ پاک باندې توکل کول

۳۵ عيسیٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”کله چې ما تاسو بې پېسو، بې بټوې او بې پيزاره تش لاس لېږلی وئ، ولې تاسو د څۀ څيز حاجتمند شوئ؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”نه.“ ۳۶ عيسیٰ وفرمائيل چې، ”اوس د چا سره چې بټوې وی، هغه دې د ځان سره واخلی او خپلې کڅوړې دې هم ورسره وی، او کۀ تُوره ورسره نۀ وی، نو هغه دې خپله څُوغه خرڅه کړی خو تُوره دې واخلی. ۳۷ ځکه چې صحيفې فرمائی چې، ”هغه په باغيانو کښې حساب کړے شو،“ او دا الفاظ به ضرور زما په حقله پوره کيږی، بېشکه هر څۀ چې زما په حقله ليکلے شوی دی، هغه به پوره کيږی.“ ۳۸ هغوئ ووئيل، ”وګوره مالِکه، مونږ سره دا دوه تُورې دی.“ هغۀ وفرمائيل، ”دا کافی دی.“

د زيتُونو په غر د حضرت عيسیٰ دُعا

۳۹ بيا عيسیٰ بهر ووتو او د خپل دستور په مطابق د زيتُونو غر ته لاړو او مريدان هم ورسره وُو. ۴۰ هر کله چې هغه هغه ځائ ته ورسېدو نو هغوئ ته يې وفرمائيل، ”دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نۀ شئ.“ ۴۱ هغه په خپله د هغوئ نه يو څو قدمه وړاندې لاړو، په ګوډو شو او دُعا يې شروع کړه، ۴۲ ”اے پلاره، کۀ دا چرې ستا رضا وی نو دا پياله زما نه اخوا کړه. زما مرضی نه بلکې ستا مرضی دې پوره شی.“ ۴۳ بيا يوه فرښته د آسمان نه راغله چې هغه مضبوط کړی. ۴۴ او په سخته پرېشانئ کښې يې لا نوره هم په جوش سره دُعا وکړه او د هغۀ خوله لکه د وينو د څاڅکو په شان په زمکه څڅېدله. ۴۵ کله چې عيسیٰ د دُعا نه پاڅېدو او خپلو مريدانو له راغلو نو هغوئ يې غم زپلی اودۀ وموندل. ۴۶ هغوئ ته يې وفرمائيل، ”دا تاسو ولې اودۀ يئ؟ پاڅئ او دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نۀ شئ.“

د حضرت عيسیٰ مُخبری کول او د هغۀ ګرفتارول

۴۷ خو چې عيسیٰ لا دا خبرې کولې نو ډېر خلق راغلل، او يهوداه نومې سړے څوک چې د دولسو مريدانو نه يو وو، د هغوئ نه مخکښې وو. هغه عيسیٰ له راغلو چې ښکل يې کړی. ۴۸ خو عيسیٰ ورته وفرمائيل، ”يهوداه، تۀ د اِبن آدم مُخبری په ښُکلولو کوې څۀ؟“ ۴۹ کله چې د عيسیٰ ملګرو دا وليدل چې څۀ کيږی نو هغوئ ووئيل، ”مالِکه، مونږ د خپلو تُورو نه کار واخلو څۀ؟“ ۵۰ او په هغوئ کښې يو د مشر اِمام په نوکر ګزار وکړو او د هغۀ ښے غوږ يې پرې کړو. ۵۱ خو عيسیٰ جواب ورکړو، ”بس مۀ کوئ.“ بيا هغۀ د هغه سړی په غوږ لاس کېښودو او روغ يې کړو. ۵۲ بيا عيسیٰ مشرانو اِمامانو او د خُدائ د کور حفاظت کوونکو آفسرانو او مشرانو ته کوم چې د هغۀ نيولو له راغلی وُو وفرمائيل، ”ولې تاسو ما ډاکو ګڼئ چې تُورو او کوتکو سره زما نيولو له راغلی يئ؟ ۵۳ زۀ هره ورځ تاسو سره د خُدائ په کور کښې وم نو تاسو ما ته لاس وانۀ چولو خو اوس دا ستاسو دپاره موقع ده او د تورې تيارې اختيار.“

د حضرت عيسیٰ نه د پطروس اِنکار

۵۴ بيا يې عيسیٰ ګرفتار کړو او د مشر اِمام کور ته يې بوتلو او پطروس وريسې په څۀ فاصله کښې وروستو روان وو. ۵۵

کله چې هغوئ د صحن په مينځ کښې اور بل کړو او ګېرچاپېره ترې کښېناستل نو پطروس هم د هغوئ په مينځ کښې
کښېناستو. (۵۶) نو بيا يوې وينځې چې د اور په رڼا کښې هغه وليدو نو ورته يې نېغ وکتل او وې وئيل، "دا سړے خو هم
ورسره وو." (۵۷) خو پطروس د دې نه اِنکار وکړو. هغهٔ ووئيل، "اے ښځې، زهٔ يې څهٔ پېژنم؟" (۵۸) لږه شېبه وروستو بل چا
وليدو او وې وئيل چې، "تهٔ خو هم په هغوئ کښې يو يې." خو پطروس ووئيل چې، "نهٔ، زهٔ هغه نهٔ يم." (۵۹) يوه ګينټه به تيره
وه چې يو بل تن نور هم په کلکه ووئيل چې، "بېشکه، دا سړے هم ورسره وو ځکه چې دے هم ګليلی دے." (۶۰) خو
پطروس ووئيل، "سړيه، زهٔ خبر نهٔ يم چې دا تهٔ لا څهٔ وائې." په هغه ساعت چې هغهٔ لا خبرې کولې نو چرګ بانګ ووئيلو.
(۶۱) بيا مالِک پطروس ته وکتل او پطروس ته د مالِک خبرې رايادې شوې چې ورته يې فرمائيلی وُو، "نن هم په دې شپه د
چرګ د بانګ وئيلو نه مخکښې به تهٔ درې ځله زما نه اِنکاری شې." (۶۲) نو هغه بهر ووتو او په چغو چغو يې وژړل.

د حضرت عيسیٰ سپکاوے او وهل

(۶۳) کومو خلقو چې د عيسیٰ څوکيداری کوله، هغوئ وريورې ټوقې وکړلې او وې وهلو. (۶۴) سترګې يې ورله وتړلې او د
هغهٔ نه يې بار بار دا تپوسونه کول، "کهٔ تهٔ نبی يې نو مونږ ته دا ووايه چې تهٔ چا ووهلې." (۶۵) او دغه شان هغوئ د هغهٔ نور
ډېر سپکاوے هم کولو.

حضرت عيسیٰ د جرګې په وړاندې

(۶۶) چې ورځ شوه نو اولسی مشران، مشران اِمامان او د شرعې عالمان راټول شول او عيسیٰ يې د خپلې جرګې وړاندې
پيش کړو. (۶۷) هغوئ ووئيل، "مونږ ته ووايه چې تهٔ په رښتيا مسيح يې؟" هغهٔ جواب ورکړو، "کهٔ زهٔ درته وايم نو تاسو به په
ما يقين ونهٔ کړئ. (۶۸) او کهٔ زهٔ درنه تپوس وکړم نو تاسو به جواب رانهٔ کړئ. (۶۹) خو د دې نه پس به اِبن آدم د خُدائ
پاک ښی لاس ته ناست وی." (۷۰) هغوئ ټولو ووئيل، "نو بيا تهٔ د خُدائ پاک زوئ يې څهٔ؟" هغهٔ جواب ورکړو، "دا تاسو
وايئ چې زهٔ يم." (۷۱) بيا هغوئ ووئيل، "ولې د دې نه پس مونږ ته د نورې ګواهۍ حاجت شته څهٔ؟ مونږ د دهٔ د خپلې خولې
نه په خپله دا خبره واورېده."

د حضرت عيسیٰ د پيلاطوس په وړاندې پيشی

۲۳ (۱) د دې سره ټوله غونډه پاڅېدله او عيسیٰ يې پيلاطوس له بوتلو. (۲) او په دې وينا يې د هغهٔ خلاف دعویٰ شروع
کړه، "مونږ دا سړے وليدلو چې زمونږ د قوم خلق بې‌لارې کوی او قيصر ته د محصُول ورکولو نه خلق منع کوی او وائی
چې زهٔ مسيح بادشاه يم." (۳) بيا پيلاطوس د هغهٔ نه تپوس وکړو، "ولې تهٔ د يهوديانو بادشاه يې څهٔ؟" هغهٔ وفرمائيل چې،
"دا ستا وينا ده." (۴) نو بيا پيلاطوس مشرانو اِمامانو او حاضرو خلقو ته ووئيل چې، "زهٔ په دې سړی کښې هيڅ جرم نهٔ
وينم." (۵) خو هغوئ اِصرار وکړو چې، "د هغهٔ تعليمات په ټوله يهوديه کښې خلق بلوه کوی. چې د ګليل نه راشروع شو او
تر دې ښاره راورسېدو."

د حضرت عيسیٰ د هيروديس په وړاندې پيشی

(۶) کله چې پيلاطوس دا واورېدل نو تپوس يې وکړو چې، "ولې دا سړے ګليلی دے څهٔ؟" (۷) او چې د دې نه خبر شو

چې عیسیٰ د هیرودیس د حکومت اختیار لاندې دے نو هغۀ دا مقدمه هیرودیس له ولېږله ځوک چې په خپله په هغه ورځو کښې د یروشلم په دوره وو. ﴿۸﴾ کله چې هیرودیس عیسیٰ ولیدو نو ډېر خوشحاله شو ځکه چې د هغۀ په حقله یې اورېدلی وُو او د ډېر وخت نه یې دا خواهش وو چې هغه ووینی او په دې طمع وو چې د هغۀ د لاس نه څۀ معجزه ووینی. ﴿۹﴾ هیرودیس د عیسیٰ نه ډېر تپوسونه وکړل خو هغۀ هیڅ جواب ورنۀ کړو. ﴿۱۰﴾ خو مشران اِمامان او د شرعې عالمان راوړاندې شول او د عیسیٰ خلاف یې سخت اِلزامونه شروع کړل. ﴿۱۱﴾ بیا هیرودیس او د هغۀ سپاهیانو د هغۀ سپکاوے وکړو او بې‌عزته یې کړو او په ځلېدونکو جامو کښې یې پیلاطوس له واپس ولېږلو. ﴿۱۲﴾ هم په هغه ورځ هیرودیس او پیلاطوس دوستان شول، د دې نه وړاندې دوئ په خپلو کښې دشمنان وُو.

په حضرت عیسیٰ د مرګ فتویٰ

﴿۱۳﴾ پیلاطوس بیا مشران اِمامان، مشران او څۀ نور خلق راوبلل، ﴿۱۴﴾ او ورته یې ووئیل، ”تاسو دا سړے ما ته د خلقو د بې‌لارې کولو په اِلزام کښې راوستے دے خو لکه چې تاسو ګورئ ما په خپله ستاسو په وړاندې د هغۀ نه معلومات وکړو او په هغۀ کښې مې هغه جرم ونۀ موندلو چې تاسو پرې د کوم دعویٰ کړې ده. ﴿۱۵﴾ او نۀ هیرودیس په کښې څۀ وموندل ځکه چې هغۀ هغه واپس ما له راولېږلو. دې نه دا پته لګی چې دۀ داسې څۀ جرم نۀ دے کړے چې د مرګ لائق وی. ﴿۱۶﴾ نو زما په خیال د یو څو کوړو سزا تېرولو نه وروستو به یې پرېږدم.“ ﴿۱۷﴾ د اختر په موقع به هغۀ ته دا اجازت وو چې د هغوئ په وینا یو قیدی آزاد کړی. ﴿۱۸﴾ خو هغوئ ټولو په جمع شور جوړ کړو، ”دا سړے ختم کړه. مونږ ته برابا آزاد کړه.“ ﴿۱۹﴾ برابا هغه ځوک وو چې په ښار کښې د بغاوت او قتل په اِلزام کښې قېد کړے شوے وو. ﴿۲۰﴾ پیلاطوس هغوئ ته بیا مخاطب شو او دا یې غوښتل چې عیسیٰ آزاد کړی. ﴿۲۱﴾ خو هغوئ چغې وهلې، ”دے په سولیٰ راځوړند کړئ. دے په سولیٰ راځوړند کړئ.“ ﴿۲۲﴾ پیلاطوس په درېم ځل بیا هغوئ ته ووئیل، ”ولې؟ دۀ څۀ ګناه کړې ده؟ ما هغۀ کښې داسې څۀ جرم ونۀ لیدو چې د مرګ سزا ورکړم، ځکه زۀ به د کوړو سزا ورکړم او بیا به یې آزاد کړم.“ ﴿۲۳﴾ خو هغوئ په ټینګه او په چغو ووئیل چې، ”دے دې په سولیٰ کړے شی.“ او د هغوئ چغې ومنلے شوې. ﴿۲۴﴾ نو پیلاطوس دا فېصله وکړه چې د هغوئ د خوښې کار دې وشی. ﴿۲۵﴾ هغۀ هغه سړے آزاد کړو چې هغوئ غوښتو ځوک چې د بغاوت او قتل په جرم کښې قېد شوے وو، او عیسیٰ یې د هغوئ مرضی ته وسپارلو.

د حضرت عیسیٰ په سولیٰ کول

﴿۲۶﴾ چې هغوئ عیسیٰ په سولیٰ کولو له بوتلو نو شمعون کرینی نومې سړے یې راونیولو چې د کلی نه راتلو، سولیٰ یې هغۀ ته په اوږه کړه او هغه یې عیسیٰ پسې روان کړو. ﴿۲۷﴾ ډېر خلق وریسې وُو چې په کښې ګڼې ښځې هم وې، چې ځانونه یې وهل او په هغۀ یې ویر کولو. ﴿۲۸﴾ عیسیٰ هغوئ ته مخ راواړولو او ورته یې وفرمائیل، ”اے د یروشلم لونړو. ما پسې ژړا مۀ کوئ خو په خپل ځان او د خپل اولاد دپاره ویر وکړئ. ﴿۲۹﴾ ځکه چې هغه ورځې راتلونکې دی چې هغوئ به وائی چې شنډې بختورې دی، چې کله یې هم بچی نۀ دی راوړی او کله یې هم سینه نۀ ده ورکړې. ﴿۳۰﴾ بیا به هغوئ غرونو ته وائی چې په مونږ راورغړئ. او غونډو ته به وائی چې مونږ پټ کړئ. ﴿۳۱﴾ ځکه چې د شنې ونې دا حال وی نو د وچې به څۀ حال وی؟“ ﴿۳۲﴾ د عیسیٰ نه بغیر دوه نور مجرمان هم وُو چې هغۀ سره په سولیٰ کولو له بوتلے شول. ﴿۳۳﴾ کله چې هغوئ کوپړۍ نومې ځائ ته ورسېدل نو هلته یې هغه د دوو مجرمانو سره په سولیٰ کړو. یو یې د هغۀ ښی او بل یې ورسره ګس لاس ته راځوړند کړے وو. ﴿۳۴﴾ عیسیٰ وفرمائیل، ”پلاره، دوئ معاف کړه. ځکه چې هغوئ نۀ پوهېږی چې څۀ کوی.“ سپاهیانو د

هغهٔ په جامو خسنړے واچولو او په خپلو کښې یې وویشلې. ۳۵ او خلق یې تماشې ته ولاړ وُو او د هغوئ حاکمانو په هغهٔ پورې ټوقې کولې، "هغهٔ خو نور خلق بچ کول، اوس دې خپل ځان بچ کړی کهٔ چرې دے په رښتیا د خُدائ پاک غوره شوے مسیح وی." ۳۶ سپاهیانو هم په هغهٔ پورې ټوقې وکړې او هغهٔ له یې سرکه ورکړه. ۳۷ او ورته یې وئیل چې، "کهٔ چرې تهٔ د یهودیانو بادشاه یې نو خپل ځان بچ کړه." ۳۸ د هغهٔ د سر دپاسه یې یوه تختۍ لګولې وه چې پرې داسې لیکل وُو چې، "دا د یهودیانو بادشاه دے." ۳۹ په هغه مجرمانو کښې یو چې ورسره په څنګ کښې راځوړند وو عیسیٰ ته پېغور ورکړو، "ولې تهٔ مسیح نهٔ یې څهٔ؟ نو بیا خپل ځان او مونږ هم بچ کړه." ۴۰ خو دوېم مجرم په دې هغه ورټلو او ورته یې ووئیل چې، "تهٔ د خُدائ پاک نه نهٔ یرېږې څهٔ؟ تا ته هم د دهٔ په شان سزا درکولے کېږی. ۴۱ مونږ سره خو اِنصاف شوے دے. مونږ ته خو د خپل عمل سزا مِلاو شوه، ولې دهٔ خو هیڅ بد کار نهٔ دے کړے." ۴۲ او هغهٔ ورته ووئیل، "اے عیسیٰ، کله چې تهٔ خپلې بادشاهۍ ته ورسېږې نو ما هم یاد ساته." ۴۳ عیسیٰ جواب ورکړو، "زهٔ تا ته دا وایم چې تهٔ به نن ما سره په جنت فردوس کښې یو ځائ یې."

د حضرت عیسیٰ وفات کېدل

۴۴ د غرمې وخت وو او په ټوله زمکه تیارهٔ راخوره شوه او د ماسپښین تر درېو بجو پورې وه. ۴۵ نمر پټ شو او د خُدائ د کور پرده په مینځ دوه شوه. ۴۶ نو بیا عیسیٰ یوه تېزه کریکه وویسته او وې فرمائیل، "اے پلاره، زهٔ خپل روح ستا لاسونو ته سپارم." او دې وئیلو سره یې ساه ورکړه. ۴۷ نو د دې هر څهٔ په لیدلو صوبه دار د خُدائ پاک ثنا ووئیله او وې وئیل چې، "بې‌شکه چې دا سړے بې‌ګناه وو." ۴۸ خو هغه ټول خلق چې دې تماشې ته راجمع شوی وُو کله چې هغوئ دا واقعه ولیدله نو ماتم یې وکړو او کورونو ته واپس لاړل. ۴۹ د عیسیٰ ټول دوستان هلته لرې ولاړ وُو او کومې ښځې چې د ګلیل نه ورپسې راغلې وې، هغوئ هم ورسره ولاړې وې او دا هر څهٔ هغوئ په خپله ولیدل.

د حضرت عیسیٰ ښخول

۵۰ نو بیا هلته یوسف نومې یو سړے وو چې د جرګې ممبر او نېک او صادق سړے وو. ۵۱ د هغهٔ د هغوئ په دې فېصلې او صلاح کښې ورسره راضی نهٔ وو. چې د یهودیانو د ارمتیه ښارېې سره یې تعلق وو او د خُدائ پاک د بادشاهۍ په انتظار وو. ۵۲ نو هغه بیا پیلاطوس له لاړو او د عیسیٰ لاش یې ترې وغوښتو. ۵۳ بیا هغهٔ لاش د سولۍ نه راکوز کړو او د کتان کفن یې ورکړو او په غار کښې یې په کنستلے شوی قبر کښې کېښودو چې د دې نه وړاندې په کښې څوک ایښودے شوے نهٔ وو. ۵۴ دا د تیارۍ کولو ورځ وه او د سبت ورځ شروع کېدونکې وه. ۵۵ کومې ښځې چې ورسره د ګلیل نه راغلې وې هغوئ یوسف پسې وې او هغوئ قبر په نښه کړو او دا یې کتل چې د عیسیٰ لاش یې چرته ښخ کړو. ۵۶ بیا هغوئ کور ته لاړې او عُود او لوبان یې تیار کړل خو د شریعت په مطابق یې د سبت په ورځ آرام وکړو.

د حضرت عیسیٰ بیا ژوندی کېدل

۲۴ ۱ خو د اِتوار په ورځ سحر وختی هم هغه ښځې قبر له راغلې او هغه تیارې کړې خوشبوئۍ یې د ځان سره راوړې. ۲ خو هغوئ د غار نه کاڼے رغړېدلے ولیدو. ۳ خو کله چې هغوئ دننه ورغلې هغوئ د مالِک عیسیٰ لاش هلته ونهٔ موندلو. ۴ دوئ لا په دې واقعه حیرانې ولاړې وې چې ناګهانه دوه سړی په برېښناکو جامو کښې هغوئ سره ودرېدل. ۵

هغوئ يربدلې او خپل سرونه يې زمکې ته ټيټ کړل خو سړو ورته وفرمائيل چې، ”تاسو ژوندی په مړو کښې ولې لټوئ؟ (٦)
هغه دلته نشته، هغه بيا ژوندے شوے دے. تاسو هغه خبرې رايادې کړئ څهٔ وخت چې هغه لا په ګليل کښې وو او درته يې
کړې وې (٧) چې، اِبن آدم به ضرور د ګناهګارو سړو لاسونو ته حواله شی او په سولئ به کړے شی او په دريمه ورځ به بيا
ژوندے پاځی.“ (٨) بيا هغوئ ته د عيسیٰ خبرې وريادې شوې، (٩) او د قبر نه په واپسئ هغوئ دا ټولې خبرې هغه يوولسو
مريدانو او نورو ټولو خلقو ته واورولې. (١٠) دا مريم مګدلينی، يوانه او د يعقوب مور مريم وه او دوئ سره نورې ښځې وې
چا چې رسولانو ته دا خبرې وکړې. (١١) خو دا خبرې هغوئ ته بې‌کاره ښکاره شوې او په هغوئ يې باور ونهٔ کړو. (١٢) خو
پطروس پاڅېدلو او قبر له په منډه لاړو او چې غار ته ورټيټ شو او دننه يې وکتل نو هغهٔ صرف د کتان کفن وليدو، بيا هغه
په دې شوې واقعه کور ته په سوچونو کښې ډوب لاړو.

اِماوس ته تلل

(١٣) هم په هغه ورځ اِماوس نومې کلی ته د دوئ نه دوه کسان روان وُو چې د يروشلم نه تقريباً اووهٔ ميله لرې دے. (١٤)
هغوئ په خپلو کښې يو بل سره په دې واقعاتو خبرې کولې. (١٥) کله چې هغوئ يو بل سره په دې بحث کښې لګيا وُو نو
عيسیٰ په خپله راغلو او د هغوئ سره يو ځائ روان شو. (١٦) خو د هغوئ په سترګو پرده اچولے شوې وه د دې دپاره چې
هغه ونهٔ پېژنی. (١٧) هغهٔ د هغوئ نه تپوس وکړو چې، ”دا تاسو په تلو تلو کښې د يو بل سره په څهٔ خبره بحث کولو؟“ هغوئ
غم زپلی ودرېدل. (١٨) نو په هغوئ کښې يو کس چې نوم يې کليوپاس وو ورته جواب ورکړو، ”ولې تهٔ په يروشلم کښې
واحد مسافر يې چې د دې واقعې نه ناخبره يې چې په تېرو څو ورځو کښې هلته څهٔ شوی دی؟“ (١٩) هغهٔ ورته وفرمائيل
چې، ”څهٔ شوی دی؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”د عيسیٰ ناصری په حقله چې د خُدائ پاک او ټولو خلقو په نظر کښې په
کلام او عمل دواړو کښې يو زورَور نبی وو. (٢٠) او زمونږ مشرانو اِمامانو او حاکمانو هغه حواله کړو چې د مرګ حُکم پرې
وشی او په سولئ يې کړی. (٢١) خو زمونږ دا طمع وه چې هم دے به بنی اِسرائيلو له خلاصون ورکوی. خو نن دريمه ورځ
ده چې دا واقعه شوې ده. (٢٢) خو د دې هر څهٔ نه علاوه زمونږ د قبيلې يو څو ښځو مونږ په دې خبره حق حېران کړُو.
هغوئ سحر وختی د هغهٔ قبر له تلې وې. (٢٣) خو چې هغوئ د هغهٔ لاش ونهٔ موندو او د دې خبر سره واپس راغلې چې
هغوئ ته فرښتې ښکاره شوې او ورته يې وفرمائيل چې عيسیٰ ژوندے دے. (٢٤) نو زمونږ يو څو ملګری قبر له لاړل او څهٔ
چې هغه ښځو وئيلی وُو رښتيا هم هغه شان وُو خو هغوئ هغه هلته ونهٔ ليدو.“ (٢٥) عيسیٰ جواب ورکړو چې، ”اے نادانو
خلقو تاسو څومره ساده ګان يئ چې د نبيانو په کلام مو باور نهٔ دے کړے. (٢٦) ولې د مسيح دپاره دا مقرر نهٔ وُو چې هغه
به دا زحمتونه وزغمی او په خپل جلال کښې به داخل شی؟“ (٢٧) بيا عيسیٰ د خپل ځان په حقله هغوئ ته د موسیٰ نه
راواخله تر ټولو نبيانو پورې هغه خبرې تشريح کړې کومې چې په صحيفو کښې راغلې وې. (٢٨) کله چې هغوئ اِماوس کلی
ته نزدې شُو نو عيسیٰ خپل ځان داسې ظاهر کړو چې ګنې لا نور هم مخکښې روان دے. (٢٩) خو هغوئ هغهٔ ته په کلکه
ووئيل چې، ”مونږ سره پاتې شه اوس ناوخته دے توره شپه راروانه ده.“ نو هغه ورسره لاړو او د هغوئ سره پاتې شو. (٣٠)
کله چې هغه د هغوئ سره خوراک ته کښېناستو نو روټئ يې راواخسته، شُکر يې پرې وويستو، ټُکړې يې کړه او هغوئ له يې
ورکړه. (٣١) بيا د هغوئ سترګې وغړېدلې او هغه يې وپېژندلو خو هغه د هغوئ د نظر نه غيب شو. (٣٢) هغوئ يو بل ته
ووئيل، ”زمونږ په زړونو کښې څومره جذبه راغلې وه. کله چې په لاره هغهٔ مونږ سره خبرې کولې او د صحيفو تشريح يې
کوله.“ (٣٣) بيا هغوئ هم په هغه وخت يروشلم ته واپس روان شول. هلته هغوئ د هغه يوولسو مريدانو او نور ملګرو سره
ملاقات وکړو، (٣٤) او وئيل يې، ”دا رښتيا دی چې مالِک راژوندے شوے دے او شمعون ته ښکاره شوے دے.“ (٣٥) نو
بيا هغوئ دواړو ورته د خپلې لارې واقعه بيان کړه چې هغوئ مالِک د روټئ ماتولو په وخت کښې څنګه وپېژندلو.

د حضرت عیسیٰ خپلو مریدانو ته ښکاره کېدل

۳۶ مریدانو لا دا خبرې کولې چې ناڅاپه عیسیٰ په خپله د هغوئ په مینځ کښې ودرېدو او ورته يې وفرمائيل، ”السلام
عليکم.“ ۳۷ هغوئ يرې او هيبت واخستل او په دې سوچ کښې شُو چې ګنې پيرے يې وليدو. ۳۸ خو هغهٔ ورته وفرمائيل
چې، ”تاسو داسې وار خطا ولې يئ او ځان سره ولې وايئ چې دا ښوک دے؟ ۳۹ زما لاسونو او پښو ته خيال وکړئ چې
دا زهٔ په خپله يم. ما له لاس راوړئ او وګورئ، د پيرى بدن نهٔ وى لکه ښنګه چې زما دے.“ ۴۰ کله چې هغهٔ دا خبرې
وکړې نو خپل لاسونه او پښې يې هغوئ ته وښودل. ۴۱ د هغوئ د خوشحالئ په وجه اوس لا هم په هغهٔ باور نهٔ راتلو او
حېران وُو، نو هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”تاسو سره د خوراک څهٔ بندوبست شته؟“ ۴۲ نو هغوئ ورله د ماهى يوه وريته
شوې ټکره ورکړه. ۴۳ او هغهٔ واخستله او د هغوئ په وړاندې يې وخوړله. ۴۴ عیسیٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”دا زما هغه
کلام دے چې کله زهٔ تاسو سره وم نو درته به مې وئيل چې د موسیٰ په شريعت کښې د نبيانو په صحيفو کښې او په زبور
کښې چې څهٔ زما په حقله ليکلے شوى دى، هغه به ضرور پوره شى.“ ۴۵ بيا هغهٔ د هغوئ ذهنونه کولاو کړل چې په
صحيفو پوهه شى. ۴۶ هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”د پخوا نه دا ليکلے شوى دى چې مسيح به زحمت وزغمى او په
دريمه ورځ به د مړو نه بيا ژوندے پاځى. ۴۷ او د هغهٔ په نامه به ټولو قومونو ته د ګناهونو نه د توبې او د معافئ وعظ
کولے شى. چې د يروشلم نه به شروع شى. ۴۸ هم تاسو د دې هر څهٔ ګواهان يئ. ۴۹ ګورئ، زهٔ تاسو ته هغه ښوک
درلېږم د چا چې زما پلار تاسو سره وعده کړې وه، خو په دې ښار کښې تر هغې پاتې شئ ترڅو چې په تاسو آسمانى قوت
نازل شوے نهٔ وى.“

د حضرت عیسیٰ آسمان ته ختل

۵۰ بيا عیسیٰ هغوئ بهر د بيتِعنياه پورې بوتلل او خپل لاسونه يې اوچت کړل او هغوئ له يې برکت ورکړو. ۵۱ کله چې
هغهٔ هغوئ له برکت ورکولو نو هغه د هغوئ نه جدا شو او آسمان ته پورته کړے شو. ۵۲ نو هغوئ د هغهٔ عبادت وکړو او
ډېر په خوشحالئ يروشلم ته واپس راغلل. ۵۳ او هغوئ خپل ټول وخت د خُدائ پاک په کور کښې د خُدائ په ثنا وئيلو
کښې تېرولو.